JOB - - MKI

ايُوب

اَئُوب

اَئُوب

اَئُوب

ايُوب رو كِتاب

تعارف

اِيئي كِتاب ۾ هيڪ ايهڙي ماڙهُو ري باري ۾ سنيڙايو گيو اَهي جڪي رو نان ايُوب هتو. او تمام گهڻو شاهُوڪار ماڙهُو هتو. ايُوب نا وڏين مُصِيبتان آن تمام گهڻين آڦتان سين مُقابلو ڪرڻو پڙيو. اُوئي رو سجوئي اولاد مري گيو آن اُوئي رو سجو مال متو آن مِلڪت پڻ تباه ٿي گئِي. اُوئي ري سجي ڏيل تي ڦوڙها نِسريا جڪي سين اُوئي نا تمام گهڻِي تڪلِيف ٿئِي. توئي پڻ ايُوب صبر ڪري سجين تڪلِيفان سهين. اُوئي ڪڏهي پڻ اِيشوَر ري خلاف وات ڪو ڪرِي پڻ ڪهيو ته، ”پرميشوَر ڏِنو آن پرميشوَر ليو، اُوئي ري نان رِي واکاڻ ٿي.“

اِيئي ڪِتاب ۾ ايُوب ري ترنان سنگتِيان ري باري ۾ سنيڙال اَهي جڪو شاعرِي ۾ وات چِيت ڪرين تا. او ايُوب نا ڪهين تا ته، ”تين ضرُور ڪوئِي پاپ ڪريو اَهي جڪي ري ڪري تين تي آڦتان آئين اَهين.“ ايُوب را سنگتِي اُوئي نا الگ الگ طريقان سين تسلِي ڏيڻ رِي ڪوشيش ڪرين تا. اُوئان رو خيال هتو ته اِيشوَر هميشه نيڪ ماڙهُوئان نا اُوئان رِي نيڪِي رو اَجر ڏي تو آن بُران ماڙهُوئان نا اُوئان رِي بُرائِي رِي سزا ڏي تو.

اِيئي سَوا اِيئي ڪِتاب ۾ اِيشوَر رِي قُدرت رِي واکاڻ ڪرِي گئِي اَهي، جين ته اِيشوَر دُنيا آن اِيئي ۾ رهڻ واڙِي هر هيڪ شئِي نا ٺاهيو.

اِيشوَر ري بندي ايُوب اِيشوَر تي پروسو رکيو آن اُوئي ري نان رِي واکاڻ کرِي، اِيئي ري کري
اِيشوَر اُوئي نا وڙي بحال کريو آن اُوئي نا موهروکي سين ڀيٽِي برکت ڏِني۔

ترتيب

ايُوب، اُوئي رِي آکا آن آزمائش1:1-13:2
ايُوب آن اُوئي را دوست 3:1-40:31
پيهلکِي دفعا وات چِيت 4:1-22:14
ٻِيجِي دفعا وات چِيت 15:1-34:21
تريجِي دفعا وات چِيت 22:1-23:27
ڏاهپ آن سمجھ رو ڀيد 28:1-28
ايُوب رو آپري سُني وقت نا ياد کرڻ 29:1-40:31
الِيهُو رِي وات چِيت 32:1-24:37
پرميشوَر رو ايُوب نا جواب 38:1-6:42
ايُوب رو توبان کرڻ آن اِيشوَر رو برکت ڏيڻ 42:7-17

1

ايُوب آن اُوئي رِي آکا

1 عُوض مُلڪ ۾ هيڪ ماڙهُو رهتو جکي رو نان ايُوب هتو۔ او نيڪ آن سچو ماڙهُو هتو۔ او اِيشوَر
سين ٻِيهاجتو آن بُرائِي سين اَرگو رهتو۔ 2 اُوئي را ست ڏِکرا آن ترن ڏِکرين هتين۔ 3 اُوئي کنهين
ست هزار رِڍان، ترن هزار اُٺ، پنچ سئو جوڙا ڍِگان را، پنچ سئو گڏهين آن مڙهي گهڻا نوکر هتا۔
اُگوٽِي پاسي رهڻ وارَان ۾ او سجان سين وڏيک شاهُوکار ماڙهُو هتو۔
4 ايُوب را ڏِکرا هيکي ٻِيجي ري گهري دعوت ۾ آتا جاتا آن هر هيک وارِي وارِي سين آپري گهر ۾

سجان رِي دعوت ڪرتو. او اِيئي دعوت ۾ آپري ترنان ٻيهنان نا پڻ منگاتا. 5 جڏهين دعوت ختم ٿي
جاتِي تڏهين ايُوب آپري ڏِڪران نا منگائي اُوئان نا پوِيتر ڪرتو آن ساڪرُو ويهلو اُٺي اُوئان سجان
ري گٽپ ري حِساب سين ٻاڙڻ واڙِي قُربانِي ڪرتو. ڪِي تہ ايُوب سوچتو تہ، ”تي سگهي تو تہ
مانهجي ڏِڪران ڪوئِي پاپ ڪريو هوئي آن آپرِي دِل ۾ اِيشوَر ري خلاف ڪوئِي وات ڪرِي
هوئي.“ اِيئي ري ڪري او هر دعوت ڪرڻ سين پَڇي هميشہ اِين رو اِين ڪرتو.

شيطان رو ايُوب نا آزماڻ

6 پَڇي هيڪ ڏينهن جڏهين فرشتا پرميشوَر ري اگ ۾ حاضر ٿيا تڏهين شيطان پڻ اُوئان ڀيڙو آيو.
7 تڏهين پرميشوَر شيطان نا پُڇيو تہ، ”تُون ڪها سين آئين ٻيو؟“ شيطان پرميشوَر نا ڪهيو تہ،
”هُون زمين تي اِيها اُوها گُهمتو ڦِرتو آئُون ٻيو.“ 8 پَڇي پرميشوَر شيطان نا ڪهيو تہ، ”ڪِي تين
مانهجي ٻانهي ايُوب تي ڌيان ڏِنو اَهي ؟ ڪِي تہ زمين تي اُوئي جيهڙو نيڪ آن سچو ماڙهُو ٻيجو
ڪوئِي ڪو اَهي جڪو مين اِيشوَر سين ٻِيهاجتو هوئي آن بُرائِي سين اَرگو رهتو هوئي. “
9 تڏهين شيطان پرميشوَر نا ڪهيو تہ، ”او تين سين اِيئي ري ڪري ٻِيهاجي تو ڪِي تہ 10 تُون
اُوئي آپ رِي، اُوئي رِي آڪا رِي آن جڪو ڪينهڪ پڻ اُوئي ڪنهين اَهي، هر نمُوني سين سنڀال
ڪرين تو. او جڪو پڻ ڪم ڪري تو تُون اُوئي ۾ برڪت ڏين تو آن مُلڪ ۾ اُوئي را سجا جناور
مڙهي گهڻا وڌي گيا اَهين. 11 جي تُون آپرو هٿ وڌائي جڪو ڪينهڪ اُوئي ڪنهين اَهي او سڀ
ڪُجھ اُوئي سين ڦُري لين، تو پَڇي او ضرُور تاهجي مُونھ تي تاهجي خلاف ٻولسي.“ 12 پَڇي
پرميشوَر شيطان نا ڪهيو تہ، ”جوئو، جڪو ڪينهڪ اُوئي ڪنهين اَهي، او سڀ ڪُجھ تاهجي
اِختيار ۾ اَهي. تُون رُگو اُوئي نا هٿ متان لگائي .“ تڏهين شيطان پرميشوَر ري موهر ۾ هليو گيو.
13 پَڇي هيڪ ڏينهن جڏهين ايُوب ري ڏِڪران آن ڏِڪرِيان آپري وڏي ڀائِي ري گهر ۾ روٽِي کاڌِي
پي آن اَنگُوران رو رس پيئو پي، 14 تڏهين هيڪ نوڪر ڀجتو ايُوب ڪنهين آيو آن ڪهيو تہ، ”اَسان
ٻنيان ۾ ڍگان سين هڙ کيڙيا پي آن پاسي ۾ گڏهين پڻ چرين پين. 15 پَڇي اوچتو سِبا علائقي ري

ماڙھُوئان آئي حملو ڪريو آن اُوئان نا ڦُڙي لي گيا۔ اُوئان تاھجي سجان نوڪران نا پڻ تلوار سين ماري چڏيا آن رُڳو ھُون ئيج بچي ڀجي آيو اَھان تہ جين تِنا خبر ڏيان۔“
16 اُوئي اَجان وات ڪرِي پي تہ ھيڪي ٻيجي نوڪر اُٿ آئي سنپڙايو تہ، ”آڪاس سين ڪيڻ ڪِري جڪي سين سجين رِڍان آن ڏراڙ ٻڙي ڀھسم تي گيا۔ رُڳو ھُون ئيج بچي ڀجي آيو اَھان تہ جين تِنا خبر ڏيان۔“
17 اُوئي اَجان وات ڪرِي پي تہ ھيڪي ٻيجي نوڪر آئي ڪھيو تہ، ”ڪسديان ترن ٽولا ٺاھي اَسان تي حملو ڪريو آن سجا اُٺ ڦُڙي لي گيا۔ اُوئان سجان اوٺاريان نا پڻ تلوار سين ماري چڏيا رُڳو ھُون ئيج بچي ڀجي آيو اَھان تہ جين تِنا خبر ڏيان۔“

18 اُوئي اَجان وات ڪرِي پي تہ ھيڪي ٻيجي نوڪر آئي ڪھيو تہ، ” اَج تاھجي ڏِڪران آن ڏِڪرِيان آپري وڏي ڀائِي ري گھر ۾ روٽِي کاڌِي پي آن اَنگُوران رو رس پِيئو پي
19 آن جوئو، بيابان سين زور سين وائوڙ آئِي آن اُوئي گھر ري چاران پاسان نا لگِي۔ او وائوڙ اِتي تيز ھتِي تہ او گھر اُوئان تي ڪِري گيو آن او سجا مري گيا۔ رُڳو ھُون ئيج بچي ڀجي آيو اَھان تہ جين تِنا خبر ڏيان۔“

20 تڏھين ايُوب اُٺي ڏُک ۾ آپرا گيا ڦاڙيا، آپرو مٿو ڪترايو آن زمين تي گوڏا ڪوئي اِيشوَر نا سِيس نِمايو
21 آن ڪھيو تہ،

”ھُون آپرِي ما ري پيٽ سين خالي ھتي آيو
آن خالي ھتي ئي اِيئي دُنيا سين پَڇو جائِيس۔
پرميشوَر ڏِنو آن پرميشوَر ليو،
اُوئي ري نان رِي واکاڻ تي۔“

22 اِيئان سجيان واتيان ۾ ايُوب نِڪو ڪوئِي پاپ ڪريو آن نِڪو اِيشوَر ري خلاف ڪوئِي وات ڪھِي۔

2

شيطان رو ايُوب نا وڙي آزماڻ

1 پَڇي هيڪ ڏينهن جڏهين فرشتا پرميشوَر ري اگ ۾ وڙي حاضر ٿيا تڏهين شيطان پڻ اُوئان پيڙو آيو تہ جين پرميشوَر ري اگ ۾ حاضر ٿي. 2 تڏهين پرميشوَر شيطان نا پُڇيو تہ، ”تُون ڪها سين آئين پيو؟“ شيطان پرميشوَر نا ڪهيو تہ، ”هُون زمين تي اِيها اُوها گُهمتو آن ڦِرتو آئُون پيو.“
3 پرميشوَر شيطان نا ڪهيو تہ، ”ڪِي تين مانهجي بندي ايُوب تي غور ڪريو اَهي؟ ڪِي تہ زمين تي اُوئي جيهڙو نيڪ آن سچو ماڻهُو بِيجو ڪوئِي ڪو اَهي جڪو مين اِيشوَر سين بِيهاجي آن بُرائِي سين پاسو ڪرتو هوئي. جوئو، تين هرُو پرُو مِنا اُوئي ري خلاف چوڙيو تہ جين اُوئي نا برباد ڪران توئي پڻ او آپرِي سچائِي تي قائم اَهي.“ 4 تڏهين شيطان پرميشوَر نا ڪهيو تہ، ”ڪل ري بدلي ڪل مطلب اِنسان آپرِي جان بچاڻ سارُون سب ڪُجھ ڏي چڏي تو. 5 پڻ جي تُون آپرو هٿ وڏائي اُوئي ري سرير نا تڪلِيف ڏين تو پَڇي او ضرُور تاهجي مُونھ تي تاهجي خلاف بولسي.“ 6 پرميشوَر شيطان نا ڪهيو تہ، ”جوئو، او تاهجي اِختيار ۾ اَهي پڻ تُون اُوئي نا ٽُپ متان ماري .“

7 پَڇي شيطان پرميشوَر سين هليو گيو آن ايُوب ري سرير نا مٿي سين لي پگان تائين سُوڙ ڏيڻ واڙان ڦوڙهان سين پري چڏيو. 8 تڏهين ايُوب آپري جِسم تي کاجي ڪرڻ سارُون هيڪ ٺڪرِي لي ڦُلهيار تي بيسي رهيو. 9 پَڇي ايُوب رِي ڏوسِي ڪهيو تہ، ”ڪِي تُون اَجان تائين آپرِي سچائِي تي قائم رهِيس؟ اِيشوَر ري خلاف بول آن مري جا.“ 10 پڻ ايُوب آپرِي ڏوسِي نا ڪهيو تہ، ”تُون ايهڙين گانڏين واتين ڪي ري ڪري ڪرين پئِي؟ ڪِي اَپان نا اِيشوَر سين رُگو سُک جُڙي آن ڏُک نہ جُڙي؟“ اِيئان سجيان واتيان ۾ ايُوب اِيشوَر ري خلاف ڪوئِي پڻ وات ڪو ڪرِي.“

ايُوب را ترن دوست

11 ايُوب را ترن دوست هتا، تيمان شهر سين اِليفز، سُوخ علائقي سين بِلدد آن نعما علائقي سين ضُوفر. جڏهين اُوئان ايُوب ري ڏُکان ري باري ۾ سنيڙيو تڏهين او آپري آپري علائقي سين آيا تہ جين پيڙا تي ايُوب ري ڏُک ۾ شريڪ ٿين آن اُوئي نا دِلدارِي ڏين. 12 جڏهين اُوئان اَڙگي پنڌ سين ايُوب رِي حالت ڏِٺِي تڏهين اُوئي نا اوڙکي ڪو سگهيا آن جڏهين اوڙکيو تڏهين زور زور سين روئڻ

لگا. اُوئان ڏُک ۾ آپرا گيا ڦاڙيا آن آپري متي ۾ ڏُوڙ گھتِي. [13] او ست ڏينھن آن ست راتين ايھڙِي حالت ۾ ايُوب پيڙا زمين تي ٻيسي رھيا پڻ اُوئي سين کوئِي وات کو کرِي. اُوئان ڏِٺو تہ ايُوب رو ڏُک مڙھي وڏو اَھي.

3

ايُوب رو آپري جنم ڏينھن نا ڦِٽکار ڏيڻ

[1] پَڇي ايُوب آپري جنم ڏينھن نا ڦِٽکار ڏِني.
[2] آن کھڻ لگو تہ،
[3] ”او ڏينھن برباد تي جائي جڪي ڏينھن ھُون جائو
آن او رات پڻ برباد تي جائي،
جڪي رات ھُون آپرِي ما ري پيٽ ۾ پڙيو.
[4] سُنو ٿينت، اُوئي ڏينھن اَنڌارو ھونت،
اِيشوَر آڪاس سين اُوئي ڏينھن رو خيال نہ ڪرنت
آن نِڪو ئي او ڏينھن اُگنت.
[5] اَنڌاري آن موت رو پڙڇايو اُوئي ڏينھن تي قبضو ڪرنت،
ڪاڙو ڪڪر اُوئي ڏينھن تي رھنت،
اَنڌارو ڪرڻ واڙين شئين اُوئي ڏينھن نا ٻِيھاڙنت.
[6] جڪي رات ھُون ما ري پيٽ ۾ پڙيو،
سُنو ٿينت تہ او رات ئي نہ ھونت ،
او رات مھيني ۾ پڻ سال ۾ ئي نہ ھونت تو سُنو ھتو.
[7] اُوئي رات ڪوئِي ٻاڙ جاپيو نہ ھونت
اُوئي رات خُوشِي رو ڪوئِي آواز نہ آنت.

8 ڏينهن نا ڦِٽڪار ڏيڻ وارا اُوئي رات نا ڦِٽڪار ڏينت،
مطلب او جادُوگر جڪو وڏِي سمُندري بلا نا پڻ آپري قبضي ۾ ڪري سگهين تا.
9 سُنو هونت، اُوئي رات تارا ڏيکڻ ۾ نہ آنت،
او رات ساڪڙ ٿيڻ رو انتظار ڪرنت پڻ ساڪڙ نہ ٿينت
آن نہ ئي او رات ساڪڙ رِي روشني ڏيکنت.
10 ڪِي تہ جي اُوئي رات
مانهجِي ما نا مانهجو جنم ڏيڻ سين روڪِي هونت
تو اَج مِنا اي ڏُک ڏيکڻو نہ پڙنت.
11 هُون ما ري پيٽ ۾ ڪي ري ڪري ڪو موئو؟
هُون جاپتي ئي ڪي ري ڪري ڪو موئو؟
12 مانهجِي ما مِنا آپري هنچ ۾ ڪي ري ڪري ڪٽيو؟
مانهجِي ما مِنا ٿن ڪي ري ڪري پياڙِي؟
13 جي هُون مري گيو هونت تو اي ڏُک نہ ڏيکنت،
هُون سُتل هونت آن مِنا آرام جُڙنت.
14 هُون اُوئان بادشاهان آن وزِيران ري جين پڙيو هونت،
جڪان آپ سارُون موحلات ٺاهرايا جڪو برباد ٿي گيا.
15 هوئي، هُون اُوئان اميران ري جين سُتل هونت،
جڪان را گهر سون آن چاندِي سين پريل هتا.
16 سُنو ٿينت، مِنا پڻ اُوئي ٻاڙ ري جين قبر ۾ پُوريو جانت، جڪو پُوري مهينان رو ڪوتو هوئي.
17 جِٿ بُرا ماڑهُو بُرائِي ڪري ڪوتا سگهين
آن ٿڪلان نا آرام جُڙي تو.
18 اُٿ سجا قيدِي سڪُون سين رهين تا

آن اُوئان نا جيلر رو آواز سنيڑڻ ۾ ڪوتو آئي۔
[19] اُت ننڍا وڏا سجا برابر هوئين تا
آن غُلام آپري مالِڪ سين آزاد هوئين تا۔
[20] جڪو مُصِيبت ۾ اَهين اُوئان نا زندگي ڪِي ري ڪري جُڙي تِي
آن جڪو زندگي سين بِيزار اَهين او ڪي ري ڪري مرين ڪوتا؟
[21] او موت منگين تا پڻ موت ڪوتو جُڙي،
او موت نا ايهڙي نمُوني جوئين تا،
جيهڙي نمُوني ڪوئِي لِڪيل خزاني نا جوئي تو۔
[22] جڏهين او قبر ۾ پُوريا جائين تا،
تڏهين خُوش ٿي جشن ڪرين تا۔
[23] او ماڙهُو جِيتو ڪي ري ڪري رهي تو،
جڪي نا ڪوئِي رستو نظر ڪوتو آئي
آن جڪي را سجا رستا اِيشوَر بند ڪري ڇڏي تو۔
[24] مانهجي ڪاڻ سارُون آهين اَهين
آن مانهجا لُڙڪ پاڻِي ري جين ويهتا رهين تا۔
[25] جڪي وات رو مِنا بِيھ هوئي تو اوهيج ٿي تِي،
هوئي، اوهيج ٿي تو جڪي رو مِنا بِيھ هوئي تو۔
[26] مِنا نِڪو تسلِي جُڙي تِي نِڪو آرام جُڙي تو آن نِڪو ئي سڪُون
پڻ مُصِيبت ئي مُصِيبت اَهي۔“

4

اِليفز رِي اِيُوب سين پيهلڪِي دفعا وات چِيت ڪرڻ

1 پَڇي اِليفز تيمانِي ايُوب نا کهيو تہ،
2 ”جي تين سين کوئِي وات کري
تو تي سگهي تو تہ تِنا بُرو لگي،
پڻ وات کرڻ سَوا کُوڻ رهي سگهي تو؟
3 جوئو، تين مڙهي گهڻان ماڙهُوئان نا سِکيا ڏِنِي اَهي
آن تين کمزور هٿان نا مضبُوط کريا اَهين ۔
4 تاهجي واتيان کِرڻ واڙان نا سنڀاليا
آن ڏکتل گوڏان نا مضبُوط کريا۔
5 پڻ هي جڏهين تين تي مُصِيبت آئِي اَهي تڏهين تُون همت هاري گيو۔
جڏهين اُوئي تِنا هٿ لگايو تڏهين تُون گهڻو ٻِيهاڻو۔
6 تين تو اِيشوَر رِي پگتِي کرِي اَهي
آن آپرِي زندگي ۾ کوئِي پڻ پاپ کو کريو،
اِيئي ري کري تِنا اِيشوَر تي پروسو کرڻ کپي۔
7 ياد کر، کِي کوئِي بي گُناهہ کڏهي موئو اَهي،
يا نيک ماڙهُو ماراڻا اَهين؟
8 پڻ مين ڏِٺو اَهي تہ،
جکو ماڙهُو بُرائِي رو هڙ کيڙين تا
آن ڏُکان رو ٻِج پوکين تا،
اوهيج اُوئي رو فصل لُڻين تا۔
9 او اِيشوَر رِي ڦُونک سين پهسم تي جاسين،
هوئي، اُوئي رِي خوفناک ڦُونک سين مري جاسين۔
10 جيهڙي نمُوني ببر شِينهن رين هُونگران بند تي جائين تين

آن جوئاݨ شِينهن را ڏنت ٽُٽي جائين تا۔
11 شِڪار نہ جُڙݨ ري ڪري پوڙهو شِينهن مري جائي تو
آن شِينهݨ را ٻچيا رُلي جائين تا۔
12 هيڪ وات لِڪ ۾ مين تائين پُگِي
آن مانهجي ڪن اُوئي رِي سُس پُس سنيڙِي ۔
13 مين رات رو پري اُونگهہ ۾ هيڪ خراب سپنو ڏِٺو،
جڪي نا جوئي هُون پريشان ٿي گيو۔
14 ٻيهہ ري ڪري مانهجو ڏِيل ڏڪݨ لگو،
15 پَڇي هيڪ آتما مانهجي موهر ۾ مٿي
آن مانهجا مٿواڙ اُڀا ٿي گيا۔
16 او آتما مانو ماٿ مانهجي اگ ۾ پِيچي رهِي،
پڻ هُون اُوئي نا اوڙکِي ڪو سگهيو۔
هيڪ صُورت مانهجي اَنکيان ري موهر ۾ هتِي،
پَڇي مين مانو ماٿ هيڪ آواز سنيڙيو تہ،
17 ’ڪِي فانِي اِنسان اِيشوَر ري اگ ۾ نيڪ ٿي سگهي تو؟
ڪِي ڪوئِي اِنسان آپري ٺاهݨ واڙي ري موهر ۾ پوِيتر ٿي سگهي تو؟
18 جوئو، اِيشوَر آپري فرشتان تي پڻ پروسو ڪوتو ڪري
آن آپري فرشتان را پڻ عيب ڪڍي تو۔
19 تو پَڇي اِنسانان تي ڪين پروسو ڪري سگهي تو،
جڪو مِٽِي سين ٺهيل جِسم ۾ زندگي گُذارين تا
آن جڪان رِي بُنياد پڻ مِٽِي تي اَهي،
او ڪِيڙي ري جين لتاڙيا جائين تا۔

[20] او ساکڑ تائین جِیتا رهین تا،
پڻ سانج رو ماریا جائین تا۔
کوئِي پڻ کو اَهي جکو اُوئان رِي سنپال کري
آن او همیشہ سارُون تباھ کریا جائین تا۔
[21] اُوئان ري تنبُوئان را رنڈُو وڍِيا جائين تا
آن عقل آڻ سین موهر ئي مري جائین تا۔‘‘

5

مدد سارُون پُکار

[1] الِیفز ایُوب نا اي پڻ کهیو تہ،
”اي ایُوب، هي تُون پلین پُکاري جوئو،
کُوڻ تِنا تسلِي ڏي تو؟
کِي کوئِي پوِیتر هستِي آئي تاهجِي مدد کرسي؟
[2] حقیقت ۾ کاوڙ آن حسد
بیوَقُوف نا نُپ ماري چڏسي۔
[3] مین بیوَقُوف نا پاڙھ هٹتي ڏِٹو،
پڻ مین اُوئي ري گهر تي لعنت ڏِنِي اَهي،
[4] اُوئي را ٻاڙ محفوظ کو اَهین
آن او شهر ري دروازي تي چِپلیا جائین تا،
آن کوئِي پڻ اُوئان نا بچاڻ واڙو کو اَهي۔
[5] بیوَقُوف ماڑھُو رو فصل ٻُکیا کائي جائین تا
آن او کنٹان ۾ پڻ فصل کڍي کائي جائین تا۔

لالچِي ماڙھُو اُوئِي رِي مِلکت نا ريڙھِي جائين تا۔
[6] کِي تہ مُصِيبت زمين سين کوتِي اُگي
آن نِکو ئي ڏُک زمين سين نِسري تو۔
[7] جيھڙِي نمُوني جوت رين چِٹنگان اُونچين اُڏِي تين،
ايھڙِي نمُوني اِنسان پڻ ڏُک سھڻ سارُون پيدا ٿيو اَھي۔
[8] پڻ اي ايُوب، جي هُون تاھجِي جگھا تي ھونت،
تو هُون رُگو اِيشوَر نا پُکارنت
آن آپرين سجين تکلِيفان اُوئي تي چِڏي ڏينت۔
[9] حقيقت ۾ اِيشوَر را وڏا وڏا کم سمجھ سين ٻاھر اَھين
آن اُوئي ري عجِيب کمان نا گٽي کوتا سگھان ۔
[10] اِيشوَر، زمين تي ميھ ورسائي تو
آن ٻنيان نا پاڻِي ڏي تو۔
[11] اِيشوَر ئي نِيچ ماڙھُوئان نا عزت ڏي تو
آن ڏُکويل ماڙھُوئان نا تسلِي ڏي تو۔
[12] او چالاک ماڙھُوئان ري رِٿان نا برباد کري چِڏي تو
تہ جين اُوئان رين تاھيل رِٿان ناکام ٿي جائين۔
[13] او ڏاھان نا اُوئان رِي چالاکِي ۾ ڦاسائي تو
آن او آپري صلاح مشوران ۾ چيکائِي ناکام ٿي جائين تا۔
[14] ڏينھن رو اُوئان تي اَنڌارو ٿي جائي تو
آن او ٻيپاران رو پڻ اَنڌان ري جين ھلين تا۔
[15] اِيشوَر موٿاجان نا طاقت واڙان رِي زبان رِي تلوار
آن ظُلم سين بچائي لي تو۔

16 اِيئي ري ڪري موتاجان نا اُميد رهي تِي
آن بُران ماڙهُوئان را مُونهِ بند تي جائين تا۔
17 برڪت واڙو اَهي او جڪي نا اِيشوَر دڙڪو ڏي تو،
اِيئي ري ڪري قُدرت واڙي اِيشوَر ري دڙڪي نا گهٽ نہ سمجهہ۔
18 جي او زخم ڏي تو ملم پٽِي پڻ ڪري تو۔
او زخم ڏي تو شِفا پڻ اُوئي ري هٿ ۾ اَهي۔
19 او تِنا اِيئان مُصِيبتان سين بچاسي،
پڻ او تِنا هر مُصِيبت سين بچاتو رهسي۔
20 جڏهين ڏُڪاڙ پڙسي تڏهين اِيشوَر تِنا مرڻ ڪِنهِي ڏي
آن جنگ ۾ پڻ تِنا تلوار سين بچاسي۔
21 تُون مُخالفان ري سخت واتيان سين بچل رهِيس
آن جڏهين مُصِيبت آسي تڏهين تِنا ڀِيهہ ڪِنهِي تي۔
22 تُون تباهي آن ڏُڪاڙ پڙڻ تي هسِيس
آن زمين ري خطرناڪ جناوران سين بِلڪُل ڪِنهِي ڀِهاجين۔
23 تاهجِي ٻني ۾ ڪوئِي پٿر ڪِنهِي هوئي
آن خطرناڪ جناور تين تي حملو ڪِنهِي ڪرين۔
24 تِنا خبر پڙسي تہ تاهجو گهر بچيل اَهي
آن جڏهين تُون آپري جناوران ري واڙي ۾ جائِيس،
تڏهين تاهجو ڪوئِي جناور گهٽ ڪِنهِي هوئي۔
25 تِنا اي پڻ خبر پڙي جاسي تہ،
تاهجو مڙهي گهڻو اولاد هوسي
آن او زمين ري ڪک ري جين وڌتو جاسي۔

[26] تُون وڏِي جمار رو تي مري جائِيس آن پُوريو جائِيس،
جين اَناج را گڏا آپري وقت تي پيڙا کريا جائين تا.
[27] جوئو، اي وات سچ اَهي،
کِي تہ اَسان آپ اِيئي وات رِي جانچ کرِي اَهي.
اِيئي وات نا ڏيان سين سنيڙ آن فائِدو لي.“

6

ايُوب رو اِليفز نا جواب ڏيڻ

[1] پَڇي ايُوب کهيو تہ،
[2] ”جي مانهجي ڎُکان رو حِساب کريو جائي
آن مانهجي سجيان مُصِيبتان نا توڙيو جائي،
[3] تو او سمُندر رِي وارِي سين پڻ ڀارِي هوسين.
اِيئي ري کري مانهجين واتين بيکار اَهين.
[4] قُدرت واڙي اِيشوَر را تِير مِنا لگا اَهين
آن تِيران رو زهر مانهجي اَندر ہِ پکڙي پيو.
اِيشوَر را خوفناڪ حملا مين سارُون تيار اَهين.
[5] کِي جهنگلِي گڏهي کک جُڙڻ سين پَڇي پڻ پُونکي تو؟
آن کِي ڍگو کک ڏيڻ ري تاٽي رنبي تو؟
[6] کِي قِکو کاڏو لُوڻ سَوا کائي سگهان تا؟
کِي اِينڎِي رِي اَچاڻ ہِ کو سواد اَهي؟
[7] هُون ايهڙيان شئيان نا هٿ پڻ کوتو لگائُون،
کِي تہ مِنا اِيئان سين نفرت اَهي.

[8] اِيشوَر ڪري مانهجو عرض سنيڙيو جائي
آن اِيشوَر مانهجِي اُميد پُورِي ڪري۔
[9] جي اِيشوَر رِي اي مرضِي هونت تو مِنا چِپلي چڏنت
آن آپرو هٿ وڌائي مِنا ماري چڏنت،
[10] تو مِنا تسلِي ٿينت،
آن هُون اِيئي هميشہ ري سُوڙ ري ڪري پڻ خُوش رهنت
ڪِي تہ مين اُوئي پوِيتر هستِي رين واتين ڪو لِڪائين۔
[11] مين ہِ اِتي طاقت ڪو اَهي تہ هُون انتظار ڪران
آن سُنِي زندگي سارُون صبر ڪران۔
[12] هُون پٿر جيھڙو مضبُوط ڪو اَهان
آن نِڪو مانهجو ڏيل پتڙ رو نهيل اَهي۔
[13] هي هُون بي وس ٿي گيو اَهان
آن مين ہِ جِيتو رهڻ رِي اُميد ڪو رهِي۔“

ايُوب رِي آپري دوستان تي ميار

[14] ايُوب اي پڻ ڪهيو تہ،
”جڪو آپري نااُميد ٿيل دوست تي ديا ڪوتو ڪري،
او اُوئي ماڙهُو جيھڙو اَهي،
جڪو قُدرت واڙي اِيشوَر سين ڀِهاجي ڪوتو۔
[15] مانهجي سنگتيِان مِنا ايھڙو دوڪو ڏِنو،
جين ميھ رِي موسم ہِ ندين ڪَپان تائين پرجي وهڻ لگين تين۔
[16] او ندين برف سين پرجي جائين تين،

17 پڻ اُونهاڙي ۾ اُوئي نديان رو پاڻِي ختم ٿي جائي تو
آن او سُڪي جائين تين.
18 پَڇي پاڻِي پرڻ سارُون ٽولان را ٽولا رستي سين ڀٽڪي جائين تا
آن رِڻ پٽ ۾ جائي مري جائين تا.
19 تيما علائقي را ٽولا پاڻِي پرڻ سارُون جوتا رهين تا
آن سِبا علائقي را مسافر پاڻِي ري آسري ۾ هوئين تا.
20 اُوئان نا پروسو هوئي تو ته پاڻِي جُڙسي،
پڻ جڏهين پاڻِي ڪوتو جُڙي تڏهين او پريشان ٿي جائين تا
آن اُت پُڄي پڇتائين تا.
21 اُوئان نديان ري جين اَوهِين پڻ مانهجي ڪهِي ڪم را ڪو اَهو،
ڪِي ته اَوهِين مانهجِي مُصِيبت ڏيکي گهبرائي گيا اَهو.
22 ڪِي مين اَوهان سين ڪوئِي سُوڪڙِي منگِي؟
يا اَوهان آپرِي مِلڪت سين مين سارُون ڪوئِي رشوَت ڏِني؟
23 ڪِي مين اَوهان نا ڪهيو ته مِنا دُشمنان ري هٿان سين ڇڏائو؟
يا پئيسا پري مِنا ظُلميان ري هٿان سين بچائو؟“

ايُوب رو آپ نا بي ڏوهِي ثابت ڪرڻ

24 پَڇي ايُوب ڪهيو ته،
”اَوهِين مِنا سنيڙائو آن مانهجو ڏوهه ثابت ڪرو؟
تو هُون چُپ ٿي جائِيس.
25 سچائِي رين واتين گهڻين اثر واڙين هوئين تين،
پڻ اَوهانجين واتين بِلڪُل بي اثر اَهين.

26 اَوهِين جڪان واتيان نا بيڪار سمجهو تا،
او مين نااُميد تي کهين،
اَوهِين اُوئان واتيان ري ڪري مين تي ڏوهہ نہ ڏيو۔
27 اَوهِين آپري سنگتيان نا پڻ ويچي ڇڏو تا
آن يتيمان نا ليڻ سارُون پُڪو ناکو تا۔
28 هي مهربانِي ڪري مانهجِي وات سنيڙو،
هُون اَوهان جي اگ ہِ ڪُوڙ کو ہولان۔
29 هُون اَوهان نا مِنت ڪران تو تہ نہ اِنصافِي مَ ڪرو
آن آپرِي غلطي مجو ڪِي تہ هُون حق تي اَهان۔
30 ڪِي هُون ڪُوڙ ہولان تو؟
ڪِي مِنا نَڳِي واڙي واتيان رِي سمجھ کو تِي آئي؟“

7

ايُوب رِي اِيشوَر نا دانهن

1 پَڇِي ايُوب کهيو تہ،
”اِنسان دُنيا ہِ سخت محنت ڪري تو
آن اُوئي رِي زندگي هيڪ مزُور جيهڙِي اَهي۔
2 جين ڪوئِي غُلام ڇانهہ رو انتظار ڪري تو
آن مزُور آپرِي مزُورِي جُڙڻ رِي اُميد ڪري تو۔
3 مين سارُون ڏُکان را مهينا
آن تڪلِيف ڏيڻ سارُون راتين مُقرر ڪرين گين اَهين۔
4 جڏهين هُون وِڇاڻي تي سوئِي رهان تو،

تڏهين سوچان تو تہ ڪڏهين ڏينهن اُگسي؟
ڪِي تہ راتين مڙهي وڏين ٿين تين،
هُون ڏينهن اُگڻ تائين اُٿل پُٿل ٿيتو رهان تو.
5 مانهجو ڏِيل ڪِيڙان آن مِٽِي سين پريو پيو اَهي،
مانهجا ڦٽ نِيڪ ٿيڻ سَوا،
اُوئان ہِ پرُون پرجي جائي تِي.
6 مانهجِي زندگي را ڏينهن مڙهي چيڪا گُذرين پيا
آن هُون اُميد سَوا جِيئان پيو.
7 اي اِيشوَر، تِنا خبر اَهي تہ،
مانهجِي زندگي گهڙِي ڪن رِي اَهي،
مانهجين اَنکين وڙي خُوشِي ڪِنهِي ڏيکين.
8 تُون مِنا هيٺان ڏيکين پيو،
وڙي ڪڏهي ڪِنهِي ڏيکين.
تُون مِنا جوئِيس پڻ هُون ڪِنهِي جُڙان.
9 جين ڪڪر لنگهي گم ٿي جائين تا،
اِين ئيج جڪو ٻُوريو جائي تو،
او ڪڏهي ٻاهر ڪوتو آئي.
10 او وڙي آپري گهري پَچو ڪِنهِي آئي
آن ماڙهُو اُوئي نا وِساري چڏسين.
11 اِيئي ري ڪري هُون آپرو مُونهہ بند ڪوتو رکي سگهان.
پڻ هُون آپري ڏُک ہِ ٻولتو رهِيس
آن آپرِي تڪلِيف رِي دانهن ڏيتو رهِيس.

12 ڪِي هُون سمُندر يا سمُندرِي حيوان ري جين خطرناڪ اَهان،
جڪو تين مين تي پَهرو لڳايو اَهي؟
13 جڏهين هُون کهان تو تہ وِڇاڻي تي مِنا آرام جُڙسي
آن سُوئڻ سين مانهجا ڏُک گهٽ ٿيسي۔
14 تڏهين تُون سپنان ۾ آئي مِنا ڀِهاڙين تو
آن سپنان ۾ آئي مِنا پريشان ڪرين تو۔
15 هي اِيئي ڏُک ڀرِي زندگي سين سُنو اَهي،
تہ ڪوئِي مِنا گهُٽيو ڏي ماري ڇڏي۔
16 مِنا آپرِي زندگي سين نفرت ٿي گئِي اَهي،
مانهجِي مرضِي ڪو اَهي تہ هُون وڌيڪ جِيئان۔
مِنا هيڪلو ڇڏي ڏي،
ڪِي تہ مانهجِي زندگي ٿوڙهِي اَهي۔
17 اِنسان رِي ڪيهڙِي حيثيت اَهي،
جڪو تُون اُوئي نا عزت ڏين آن اُوئي تي ڌيان ڏين؟
18 يا هر روز ساڪڙو تُون اُوئي رِي خبر رکين
آن هر وقت اُوئي نا آزمائِين؟
19 تُون مِنا هيڪلو ڇڏ
آن مِنا موهلت ڏي تہ جين هُون سُک رو ساس لي سگهان۔
20 اي اِيشوَر، تُون جڪو اِنسانان تي نظر رکين تو،
جي مين پاپ ڪريو اَهي،
تو تاهجو ڪيهڙو نُقصان ٿيو اَهي؟
تين مِنا ئي ڪي ري ڪري نِشانو ٺاهيو اَهي؟

هُون تين سارُون يار کِي تي گيو اَهان؟
21 هي تُون مانهجو پاپ معاف کِي کوتو کرين
آن مانهجِي بُرائِي نا مين سين اَڑگي کِي کوتو کرين؟
کِي تہ هي هُون مِتِي ۾ مِلي جائِيس،
پَڇي تُون مِنا جوئِيس پڻ هُون کِنهِي جُڙان۔"

8

بِلدد رِي ايُوب سين وات چِيت

1 پَڇي بِلدد سُوخي ايُوب نا کهيو تہ،
2 "تُون کِتِي تائين ايهڙين واتين کرتو رهِيس
آن کِتِي تائين تُون وائوڑ ري جين تِکو ٻولتو رهِيس؟
3 کِي اِيشوَر بي اِنصاف اَهي؟
نہ، قُدرت واڙو اِيشوَر سچائِي سين اِنصاف کري تو۔
4 تي سگهي تو تہ تاهجِي اولاد اُوئي رو کوئِي پاپ کريو هوئي
آن اُوئان نا اُوئان ري پاپ رِي سزا جُڙِي هوئي۔
5 هي جي تُون قُدرت واڙي اِيشوَر سين مدد منگين
آن اُوئي نا رحم سارُون پُکارين،
6 جي تُون پوِيتر آن سچو تي جائين،
تو پَڇي ضرُور او تاهجِي مدد کرسي
آن تاهجي گهر نا وڙي آباد کرسي۔
7 يلين شرُوع ۾ تين کنهين ٿوڙهو هتو،
پڻ آڻ واڙي ڏينهان ۾ تين کنهين اِيئي سين گهڻو هوسي۔

8 هي اَگلوڪي زماني ري ماڙهُوئان ري باري ۾ خبر لي
آن جڪو ڪينهڪ ٻاپ ڏاڏان سِڪايو، اُوئي تي ڌيان ڏي.
9 اَسِين اَجان ٻاڙ اَهان آن ڪئين خبر ڪو اَهي
آن زمين تي اَسانجِي زندگي گهٽ اَهي.
10 تُون ٻاپ ڏاڏان رِي ڏاهپ سين سِڪ
آن اُوئان ري واتيان تي ڌيان ڏي.
11 ڪِي ڪنول رو ڦُل گَپ سَوا ٽِڙي سگهي تو؟
يا سر رو ڪانو پاڻِي سَوا وڌي سگهي تو؟
12 او سَئَا هوئين تا آن جڏهين پاڻِي ڪوتو جُڙي،
تڏهين ٻِيجان ٻُوٽان سين موهر سُڪي جائين تا.
13 اُوئان ماڙهُوئان سين پڻ اِين رو اِين تي تو،
جڪو اِيشوَر نا وِساري چڏين تا،
او اُميد سَوا جِيئين تا.
14 اُوئان رو ڀروسو گيلڙ ري جاڙي ري جين هوئي تو،
جڪو چيڪو ٽُٽي جائي تو.
15 ڪِي ڪوئِي جاڙي نا ٽيڪ لگائي سگهي تو؟
يا ڪوئِي جاڙي نا جهلي ڀِيچي سگهي تو؟
16 ٻُرا ماڙهُو اُوئان ٻُوٽان ري جين هوئين تا،
جڪان رين ٽاڙين ڪاڙهو لگڻ سين موهر سَئَائين هوئين تين
آن باغ ۾ چاري پاسي پکڙي جائين تين.
17 اُوئان رين پاڙهان جبل تي پکڙي جائين تين
آن پٿران سين ويڙهجي جائين تين.

18 جڏهين اُوئان نا اُوئي جگها سين اُکيڙيو جائي تو،
تڏهين او آساني سين نِسري آئين تين
آن ڪوئِي ڪو ڪهي تہ پيهلڪا اُت ڪينهڪ هتو.
19 جوئو، اُوئان رِي زندگي رُگو اِتي اَهي،
پَڇي اُوئي جگها پِيجا ٻُوٽا اُگي آئين تا.
20 ياد رک، اِيشوَر بُران ماڙهُوئان رِي نہ،
پڻ نيڪ ماڙهُوئان رِي مدد ڪري تو.
21 اِيشوَر تِنا وڙي خُوشين ڏيسي
آن تُون خُوشِي را نعرا هڻِيس.
22 جڪو تين سين نفرت ڪرين تا او ڦِڪا ٿيسين
آن بُران ماڙهُوئان را گهر برباد ٿيسين.“

9

ايُوب رو بِلدد نا وڙتِي ڏيڻ

1 پَڇي ايُوب بِلدد نا وڙتِي ڏِني تہ،
2 ”مِنا خبر اَهي تہ تاهجين واتين صحيح اَهين،
پڻ اِنسان اِيشوَر ري اَگ ۾ ڪين نيڪ ٿي سگهي تو؟
3 جي اِنسان رِي مرضِي هوئي تہ اِيشوَر سين بحث ڪري،
تو او هزار واتيان ۾ هيڪ وات رِي پڻ وڙتِي ڪوتو ڏي سگهي.
4 اِيشوَر ڏاهو آن قُدرت واڙو اَهي،
ڪُوڻ اُوئي سين بحث ڪري ڪامياب ٿيو اَهي؟
5 اِيشوَر جبلان نا هٽائي ڇڏي تو

آن اُوئان نا خبر پڻ ڪوتِي پڙي،
او آپري ڦهر ۾ آئي اُوئان نا اُونڌا ڪري چڏي تو.
6 اِيشوَر زمين نا اُوئي رِي جگها سين لوڏي چڏي تو
آن اُوئي رِي بُنياد لُڏي جائي تِي.
7 او ڪهي تو تہ سُورج نہ نِسري تو او ڪوتو نِسري،
او تاران تي مُهر لگائي تو او ڪوتا چمڪين.
8 هيڪ ئيج اِيشوَر اَهي جڪي آڪاس تاهيا
آن او سمُندر ري ڇوليان تي هلي تو.
9 اِيشوَر ڪٽ، تيڙو، ڪتِي تارا تاهيا
آن ڏکڻ را برُج پڻ تاهيا.
10 اِيشوَر مڙهي وڏا وڏا ڪم ڪريا اَهين،
جڪان نا ڪوئِي پڻ سمجهي ڪوتو سگهي.
آن اِتا چمتڪار ڪريا اَهين جڪان نا ڪوئِي گڻي ڪوتو سگهي.
11 جوئو، اِيشوَر مانهجي پاسي ۾ متي جائي تو،
پڻ مِنا ڏيکائو ڪوتو ڏي،
او مانهجي موهر ۾ تہ هوئي تو،
پڻ مِنا خبر ڪوتِي پڙي.
12 جوئو، جي او ڪينهڪ ڦُڙي لي،
تو ڪُوڻ اُوئي نا روڪي سگهي تو؟
آن ڪُوڻ اُوئي نا ڪهي سگهي تو تہ، ’تُون اي ڪِي ڪرين پيو؟‘
13 جڏهين اِيشوَر آپرِي ڪاوڙ ڏيکاڙي تو،
تڏهين سمُندرِي حيوان رهب را ساٿِي پڻ،

ڀِيهاجي اُوئي ري اَگ ۾ جُهڪي جائين تا.
14 مانهجِي ڪيهڙِي حيثيت اَهي تہ هُون اُوئي نا وڙتِي ڏيان؟
آن اُوئي سين بحث ڪرڻ سارُون سُنا اَکر ٻولان؟
15 ڀلين هُون سچو اَهان، توئي پڻ اُوئي نا وڙتِي ڪو ڏيان،
پڻ هُون ديا سارُون اُوئي نا مِنٿ ڪرِيس.
16 جي او مانهجِي پُڪار تي وڙتِي ڏينت،
توئي پڻ هُون ڀروسو نہ ڪرنت تہ اُوئي مانهجِي فرياد سنيڙِي اَهي.
17 او طُوفان ميلهي مِنا برباد ڪري تو
آن بِنا ڏوه ري مِنا گهڙِي گهڙِي زخمي ڪري تو.
18 او مِنا ساس پڻ ڪوتو ليڻ ڏي،
پڻ مانهجِي برداشت سين وڌيڪ ڏُک ڏي تو.
19 جي طاقت رِي وات ڪرِي جائي،
تو اِيشوَر سَوا ڪُوڻ طاقتور اَهي؟
آن جي اِنصاف رِي وات ڪرِي جائي،
تو ڪُوڻ مِنا اِنصاف ڏيراسي؟
20 جي هُون بي ڏوهِي اَهان،
توئي پڻ مانهجِي زبان مِنا ڏوهارِي ڪرسي
آن جي هُون نيڪ اَهان،
توئي پڻ مانهجِي زبان مِنا پاپِي ڪرسي.
21 هُون بي گُناه اَهان،
مِنا آپري جِيوَ رِي پرواه ڪو اَهي.
آن مِنا آپرِي زندگي سين نفرت اَهي.

22 اِئي سين ڪوئِي فرق ڪونو پڙي،
ڪِي تہ اِيشوَر بي گُناھ آن بُران ماڙھُوئان ہِيان نا ماري ڇڏي تو.
23 جڏھين پڻ اوچِتِي مُصِيبت سين بي گُناھ ماڙھُو مرين تا،
تڏھين اِيشوَر اي ڏيکي هسي تو.
24 اِيشوَر زمين بُران ماڙھُوئان ري حوالي ڪري ڇڏِي اَهي
آن اُوئي سرداران ري اَنکيان تي پٽِي ٻڌي ڇڏِي اَهي،
اي سب ڪُجھ اِيشوَر سَوا ٻِيجو ڪُوڻ ڪري سگهي تو؟
25 مانھجِي زندگي را ڏينھن بِنا خُوشِي آن اُميد سين،
مڙھي چيڪا گُذرين پيا.
26 مانھجِي زندگي را ڏينھن،
ڪانان رِي ٻيڙِي ري جين،
چيڪا گُذرين پيا،
اُوئي باز ري جين جڪو آپري شِڪار تي حملو ڪري تو.
27 جي هُون اي ڪھان تہ،
هُون آپرا ڏُک وِساري ڇڏان
آن اُداسِي ڇڏي خُوش رهِيس.
28 توئي پڻ مِنا آڻ واڙي ڏُکان رو ٻيھ اَهي،
مِنا خبر اَهي تہ اِيشوَر مِنا ڏوهارِي ڪرسي.
29 جڏھين مِنا ڏوهارِي ڪريو جاسي،
تو هُون هرُو پرُو ڪي ري ڪري خُوش رهڻ رِي ڪوشيش ڪران؟
30 جي هُون صابُوڻ سين جِھلان
آن آپرا هٿ ڪارَ سين ڌوئان،

31 توئي پڻ اِيشوَر مِنا ڪِنِي گَپ واڙِي ڪَڎ ۾ غوطو ڎيسي
آن مانهجا گيا مين سين نفرت ڪرسي.
32 او اِيشوَر اَهي، مانهجي جين اِنسان نہ،
تہ هُون عدالت ۾ حاضر تي اُوئي رو مُقابلو ڪران.
33 جي اَسانجي وِچ ۾ ڪوئِي فيصلو ڪرڻ واڙو هونت،
جڪو مانهجو آن اِيشوَر رو فيصلو ڪرنت،
34 تہ جين اِيشوَر مِنا وڌيڪ سزا نہ ڎي
آن اُوئي رو ڀِيھ مِنا پريشان نہ ڪري،
35 تڎهين هُون اِيشوَر سين بي خوف تي واتين ڪرنت،
آن اِيئي حالت ۾ اُوئي سين وات ڪوتو ڪري سگهان.“

10

ايُوب رِي اِيشوَر نا دانهن

1 پَڇي ايُوب ڪهيو تہ،
”هُون آپرِي زندگي سين بيزار اَهان،
اِيئي ري ڪري دِل ڪولي اِيشوَر نا دانهن ڎئِيس
آن آپرِي دِل را ڎُک اُوئي نا سنيڙائِيس.
2 اي اِيشوَر، تُون مِنا ڎوهارِي نہ ٺاھ،
پڻ مِنا سنيڙا تہ تُون مين سين ڪي ري ڪري جهگڙو ڪرين تو؟
3 ڪِي تِنا ظُلم ڪرڻ سُنو لگي تو،
تہ آپري هٿان سين ٺاهيل اِنسان نا رد ڪرين؟
ڪِي اِين ڪري تُون بُران ماڙهُوئان رين رِٿان پُورين ڪوتو ڪرين؟

4 ڪِي تاهجين اَنکين اِنسان ري جين اَهين؟
آن ڪِي تُون اِنسان ري جين جوئين تو؟
5 ڪِي تاهجِي زندگي را ڏينهن آن سال اِنسان ري جين ٿوڙها اَهين؟
6 تو پَڇي تُون ڪي ري ڪري مين ۾ ڏوھ آن پاپ جوئين تو؟
7 تِنا خبر اَهي تہ هُون بي ڏوهِي اَهان،
آن مِنا تاهجي هٿان سين ڪوئِي ڪوتو ڇڏائي سگهي۔
8 تين ئيج مِنا آپري هٿان سين ٺاهيو اَهي،
ڪِي هي تُون مِنا ماري ڇڏِيس؟
9 اي اِيشوَر، ياد ڪر تہ تين مِنا مِٽِي سين ٺاهيو اَهي،
ڪِي تاهجِي مرضِي اَهي تہ وڙي مِنا مِٽِي ۾ مِلائِيس؟
10 تين هيڪي ڦُڙي رِي صُورت ۾،
مِنا مانهجِي ما ري پيٽ ۾ ميلهيو
آن اُٿ مانهجو جِسم ٺهڻ شرُوع ٿيو۔
11 پَڇي تين مانهجي ڏيل تي مانس پريو،
مانهجي هڏين آن نوَزان ٺاهين
آن اُوئان تي ڪل چاڙهِي۔
12 تين زندگي ڏي مين تي ديا ڪرِي
آن مانهجِي زندگي رِي سنڀال ڪرِي۔
13 توئي پڻ تين اي واتين آپرِي دِل ۾ لِڪائي رکين،
پڻ مِنا تاهجي اِرادي رِي خبر پڙي گئِي اَهي۔
14 تہ جڏهين هُون ڪوئِي پاپ ڪرِيس،
تڏهين تُون مِنا جوتو هوئِيس

آن مانهجا ڏوهہ معاف ڪو ڪرين.
15 جي هُون ڏوهارِي اَهان تو مين تي افسوس،
جي هُون بي ڏوهِي اَهان توئي پڻ هُون شرمہ ۾ ٻُڏل اَهان،
ڪِي تہ مانهجِي مڙهي گهڻِي بي عزتِي تئِي
آن مِنا مڙهي گهڻا ڏُک ڏِنا گيا.
16 جي هُون وڏائِي ڪران تو تُون ببر شِينهن ري جين مانهجو شِڪار ڪرِيس
آن عجِيب ڪمان سين گهڙِي گهڙِي مِنا ڏُک ڏئِيس.
17 تُون مانهجي خلاف نوان شاهدان نا پيچاڙِيس،
آن تاهجين فوجان مين تي چڙهي آسين،
ايهڙي نمُوني مانهجا ڏُک وڙي پڻ وڌي جاسين.
18 تين مِنا ما ري پيٽ سين جنم ڪي ري ڪري ڏِنو؟
سُنو هونت تہ هُون ڪهِي ري ڏيکڻ سين موهر ئي مري جانت.
19 سُنو هونت تہ هُون جنم سين موهر ئي مري جانت
آن ٻُوريو جانت جين هُون هتو ئي ڪو.
20 مانهجِي زندگي را ڏينهن مڙهي ٿوڙها رهي گيا اَهين،
بس ڪر آن مِنا ڇڏي ڏي،
تہ جين هُون ٿوڙهِي دير سارُون سُک رو ساس ڪٽي سگهان.
21 ڪِي تہ مِنا ڇيڪو اُت اُوئي جگها تي جاٹو اَهي،
جڪا سين ڪوئِي پَڇو ڪوتو آئي.
مطلب پاتاڙ جِت رُگو اَنڌارو آن موت رِي ڇانهہ اَهي.
22 اُت گهور اَنڌارو آن موت رِي ڇانهہ اَهي
آن اُٿلِي روشني پڻ اَنڌاري ري جين اَهي.“

11

ضُوفر رو پيھلڪِي دفعا وات چِيت ڪرڻ

1 ٻَڇي ضُوفر نعماتي ڪھڻ لگو تہ،
2 ”ڪِي اِيئان سجيان واتيان رو جواب نہ ڏيڻ ڪپي؟
ڪِي گھڻو ٻولڻ واڙو نيڪ سمجھيو جاسي؟
3 اي ايُوب، ڪِي تاھجي اَجايان واتيان سين ماڑھُو ماٺ ٿي جاسي
آن جڏھين تُون ٺٺولين ڪرين تڏھين ڪوئِي تِنا ڦِڪو پڻ نہ ڪري؟
4 تُون ڪھين تو تہ، ’مانھجِي ڏاھپ رين واتين سچين اَھين
آن ھُون اِيشوَر رِي نظر ۾ بي ڏوھِي اَھان۔‘
5 ڪِتو سُنو ھونت تہ اِيشوَر آپ تين سين وات ڪرنت
آن تِنا وڙتِي ڏينت۔
6 اِيشوَر آپ آپرِي ڏاھپ را ڀيد تين تي ظاھر ڪرنت
آن تُون اُوئي را ڀيد سمجھنت،
تڏھين تِنا خبر پڙنت تہ جِتا پاپ تين ڪريا اَھين،
اِيشوَر تِنا اُتِي سزا ڪو ڏِنِي۔
7 ڪِي تُون آپرِي سمجھ سين اِيشوَر ري ڀيد نا اوڙڪي سگھين تو؟
ڪِي تُون قُدرت واڙي اِيشوَر ري اُونڈي ڀيد نا سمجھي سگھين تو؟
8 اِيشوَر رو ڀيد آڪاس سين اُونچو اَھي،
جِٿ تُون پُڄي ڪوتو سگھين،
او پاتاڙ سين پڻ اُونڈو اَھي،
تُون اُوئي ري باري ۾ جاڻي ڪوتو سگھين۔

9 اُوئي رِي دِرگهائِي زمين سين وڌيڪ
آن ويڪرِ سمُندر سين پڻ وڌيڪ اَهي.
10 جي اِيشوَر تِنا قيد ڪري آن عدالت ۾ لي آئي
تو اُوئي نا ڪُوڻ روڪي سگهي تو؟
11 اِيشوَر بُران ماڙهُوئان نا اوڙکي تو
آن اُوئان رِي بُچڙائِي تي نظر رکي تو
آن اُوئان ري ڪمان نا ڪوتو وِساري .
12 بيوَقُوف ماڙهُو رو اِيئان واتيان نا سمجهڻ اِتو ڏُکيو اَهي،
جِتو جهنگلِي گڏهي سين اِنسان رو پيدا ٿيڻ.
13 اي ايُوب، تُون آپرِي پُورِي دِل سين اِيشوَر تي پروسو رک
آن آپرا هٿ دُعا سارُون اُوئي سمهان ڪڻ.
14 جي تاهجي هٿان سين ڪوئِي پاپ ٿيو هوئي،
تو اُوئي رو اِقرار ڪر
آن بُرائِي نا آپري گهر سين ڪڍي ڇڏ.
15 تڏهين تُون ڦِڪو ڪِنهِي تي،
تُون دِليري سين ٻِيتو رهِيس
آن تِنا ڪوئِي ٻِيهہ ڪِنهِي تي.
16 تُون آپرا ڏُک ڀُلجي جائِيس،
او تِنا رُڳو گُذريل ٻوڏ ري جين ياد رهسين.
17 تاهجِي زندگي ٻيپاران سين وڌيڪ چمڪدار هوسي
آن تاهجِي زندگي رو اَنڌارو ساڪرِ رِي روشني ۾ بدلي جاسي.
18 تُون سُک شانتِي سين رهِيس،

کِي تہ تِنا اُميد هوسي،
تُون آپري چاري پاسي بِنا بِيھ ري اُونگھاجِيس۔
[19] جڏهين تُون آرام کرِيس،
تو تِنا کھِي رو بِيھ کِنھِي تي،
پڻ مڙهي گھڻا ماڻهُو تِنا خُوش کرڻ رِي کوشيش کرسين۔
[20] پڻ بُران ماڻهُوئان نا کئين ڏيکڻ ہِ کِنھِي آئي
آن اُوئان ري بچڻ رو کوئِي رستو کِنھِي هوئي،
اُوئان رِي آخرِي اُميد موت هوسي۔“

12

ايُوب رو آپري دوستان نا وڙتِي ڏيڻ

[1] تڏهين ايُوب کهيو تہ،
[2] ”اِين لگي تو تہ جين رُگو اَوهِين ئيج ڏاها اَهو
آن جڏهين اَوهِين مرسو تڏهين ڏاهپ پڻ اَوهان ييڙِي ختم تي جاسي۔
[3] پڻ مين ہِ اُتِي سمجھ اَهي جِتِي اَوهان ہِ۔
کِي اَوهِين مين سين وڌيک سمجھدار اَهو؟
ايهڙو کُوڻ اَهي جکي نا اِيئان واتيان رِي خبر کو اَهي؟
[4] مانھجو حال اُوئي ماڻهُو جيهڙو اَهي،
جکي را دوست پڻ اُوئِي تي ٺٺولين کرين تا،
هُون او ماڻهُو اَهان جکي رين دُعائين اِيشوَر سنيڙتو،
پڻ سچي آن نيک ماڻهُو تي ٺٺولين کرين جائين تين۔
[5] جکي رِي زندگي ہِ سُک هوئي،

او ڏُک ري ماريل ماڙھُو تي ٽنولين ڪري تو
آن ڪِرڻ واڙي نا ڏِڪو ڏي تو۔
6 ڏاڙيل آپري گھران ۾ سڪُون سين رھين تا
آن جڪو اِيشوَر نا ڪاوڙ ڏيرائين تا،
او سُک شانتِي سين رھين تا
آن اُوئان را ڏيوَ اُوئان ري ھٿان ۾ اَھين۔
7 تُون زمين ري جناوران سين پُڇ،
او تِنا سِڪاسين
آن آڪاس ري پکِيان سين پُڇ،
تو او پڻ تِنا سنيڙاسين۔
8 تُون زمين رِي کھِي مخلُوق سين پُڇ،
تہ او تِنا سِڪاسي۔
يا سمُندر ري مڇِيان سين پُڇ،
تو او تِنا سنيڙاسي۔
9 اِيئان سجان نا خبر اَھي تہ
اي سپ ڪُجھ پرميشوَر ئي ٺاھيو اَھي۔
10 ھر ساس واڙي آن ھر اِنسان رِي زندگي،
اِيشوَر ري ھٿ ۾ اَھي۔
11 اَسِين ڪن سين وات نا پرکان تا
جيھڙي نمُوني زبان سين کاڌي ري سواد رِي خبر پڙي تِي۔
12 پوڙھا ماڙھُو ڏاھا ھوئين تا
آن وڏِي عُمر واڙا سمجھدار ھوئين تا۔

13 ڏاهپ آن طاقت اِيشوَر ڪنهين اَهي
آن سمجھ آن سُڻان مشوران رو مالِڪ پڻ اوهيج اَهي۔
14 اِيشوَر جڪي نا ڊاهي ڇڏي، اُوئي نا وڙي ڪوئِي ڪوتو ٺاهي سگهي
آن جڪي نا او قيد ڪري اُوئي نا ڪوئِي آزاد ڪوتو ڪري سگهي۔
15 جي اِيشوَر ميھ نہ ورسائي تو ڏُڪاڙ پڙي تو
آن جي گهڻو ميھ ورسائي تو زمين تي ٻوڏ آئي تِي۔
16 ڏاهپ آن طاقت اِيشوَر ڪنهين اَهي۔
دوڪو ڏيڻ واڙو آن دوڪو کاڻ واڙو ٻئِي اُوئي ري هٿ ۾ اَهين۔
17 او وزِيران سين اُوئان رو اِختيار پَڇو لي تو
آن سرداران رِي سمجھ لي تو۔
18 او بادشاهان نا تخت سين اُتاري ڇڏي تو
آن اُوئان نا غُلام ٺاهي ڇڏي تو۔
19 او پُوجاريان سين اُوئان رو اِختيار ڦُري لي تو
آن طاقت واڙان نا هارائي ڇڏي تو۔
20 او ڀروسي واڙي ماڙھُوئان را مُونھ بند ڪري ڇڏي تو
آن پوڙهان سين ڏاهپ ڦُري لي تو۔
21 او اِختيار واڙان نا ذليل ڪري تو
آن طاقت واڙان نا ڪمزور ڪري ڇڏي تو۔
22 او اَنڌاري ۾ لِڪيل ڀيد ظاهر ڪري ڇڏي تو
آن گهور اَنڌاري نا روشني ۾ بدلائي ڇڏي تو۔
23 او قومان نا وڌائي وڙي اُوئان نا ختم ڪري ڇڏي تو۔
او قومان نا ڀيڙين ڪري وڙي ٽِڙ پکڙ ڪري ڇڏي تو۔

24 او دُنيا ري اگواٽان رِي عقل پَڇي لي
اُوئان نا ايهڙي بيابان ۾ رُلائي ڇڏي تو
جڪا سين ڪوئِي رستو ڪوتو جُڙي.
25 او روشني سَوا اَنڌاري ۾ اِين ٻٽڪتا رهين تا،
جين ڪوئِي شرابِي اِيها اُوها ٿڙتو ڪِرتو رهي تو."

13

1 پَڇي ايُوب ڪهيو تہ،
"جوئو، مين اي سپ ڪُجھ آپري اَنکيان سين ڏِٺو
آن آپري ڪنان سين سنيڙيو اَهي آن سپ ڪُجھ سمجهان تو.
2 جڪو ڪُجھ اَوهان نا خبر اَهي اُوئي رِي مِنا پڻ خبر اَهي
ڪِي اَوهِين مين سين وڌيڪ سمجهدار اَهو؟
3 مانهجِي مرضِي اَهي تہ هُون قُدرت واڙي اِيشوَر سين وات ڪران
آن اُوئي سين بحث ڪران.
4 پڻ اَوهِين جڪو ڪُوڙين واتين ڪرڻ واڙا
آن سجائي بيڪار حڪِيم ري جين اَهو.
5 سُنو هونت تہ اَوهِين ماٺ ڪري ٻيسنت
آن ايهيج اَوهانجِي عقلمندي هونت.
6 هي هُون آپرين واتين ثبُوت سين ڪهان تو
آن جڪو هُون ڪهان اُوئي تي ڌيان ڏيو.
7 ڪِي اَوهِين اِيشوَر ري حق ۾ ڪُوڙين واتين ڪرسو
آن اُوئي ري باري ۾ سچ ڪِنهِي ٻولو؟

8 ڪِي اَوهِين اِيشوَر رِي طرفدارِي ڪرسو
آن اُوئي سارُون ڪيس وِڙهسو؟
9 جي اِيشوَر اَوهان نا پرکي،
تو ڪِي اَوهِين اُوئي نا دوکو ڏي سگھو تا،
جين اِنسان نا ڏيو تا؟
10 جي اَوهِين لِڪي لِڪي اُوئي رِي طرفدارِي ڪرسو،
تو او اَوهان نا ضرُور جھڙِپي ڏيسي۔
11 ڪِي اَوهان نا اُوئي ري جلوي رو ٻيھ ڪِنھِي تي
آن اُوئي رِي طاقت سين ٻيھ ڪِنھِي لگي؟
12 پَڇي اَوهانجين اي ڪھاوتان ڪھِي ڪم رين ڪو اَهين
آن اَوهانجا ثبُوت مِٽِي ۾ مِلي جاسي۔
13 اَوهِين ماٺ ڪرو، مِنا ٻولڻ ڏيو،
پَڇي مين سين جڪو پڻ تيسي، ڏِٺو جاسي۔
14 هُون آپرِي زندگي خطري ۾ گھتڻ سارُون تيار اَهان،
مِنا آپرِي زندگي رِي ڪوئِي پرواھ ڪو اَهي۔
15 ڀلين اِيشوَر مِنا ماري ڇڏي،
توئي پڻ مانھجِي اُميد اُوئي ۾ اَهي،
هي هُون اُوئي ري اگ ۾ آپري حق ۾ ٻولِيس۔
16 ايھڙي نمُوني هُون بچي جائِيس،
ڪِي تہ جڪو اِيشوَر نا ڪوتا مجين،
او اُوئي ري اگ ۾ ڪوتا جائي سگھين۔
17 مانھجين واتين ڏيان سين سنيڙو

آن جکو هُون کهان اُوئي تي ڏيان ڏيو.
[18] جوئو، مين آپري کيس تي ڏيان ڏِنو اَهي
آن مِنا خبر اَهي تہ هُون بي گُناهہ اَهان.
[19] جي کوئِي مِنا ڏوهِي ثابت کري،
تو هُون مرڻ گهڙِي تائين ماٺ کري بيسيِس.“

ايُوب رِي دُعا

[20] پَڇي ايُوب کهيو تہ،
”اي اِيشوَر، تُون مانهجين بہ درخواستان قبُول کر،
تہ جين هُون تاهجي سمهون آئي سگهان.
[21] پيهلکِي درخواست اي اَهي تہ تُون مِنا وڏيک سزا نہ ڏي،
آن بِيجِي درخواست اي اَهي تاهجو بِيهہ مِنا پريشان نہ کري.
[22] پَڇي تُون مِنا منگا آن هُون تِنا جواب ڏِئيس
يا مِنا بولڻ ڏي آن تُون اِيئي رو جواب ڏي.
[23] مين سين کِتا پاپ آن غلطين تين اَهين؟
تُون مانهجا ڏوهہ آن پاپ مِنا سنيڙا.
[24] تُون مين سين کي ري کري ناراض اَهين؟
تُون مِنا آپرو دُشمن کي ري کري سمجهين تو؟
[25] هُون اُڏڻ واڙي سُکل پَن
آن بوهہ ري جين اَهان،
تُون مِنا پريشان کي ري کري کرين تو؟
[26] تاهجِي مرضِي سين مين تي اي الزام لگين،

تہ جين ھُون آپرِي جَوانِي ري پاپان رِي سزا ڪٽان.
27 تين مانھجي پڳان ۾ سنڪڙان ٻڌي ڇڏين اَھين.
تُون مانھجي سجان رستان تي نظر رکين تو
آن مانھجي پڳان را نِشان اوڙڪين تو.
28 ھُون سڙيل شئي ري جين اَھان جڪو ناس ٿي جائي تِي
آن ايھڙي گيي ري جين اَھان،
جڪي نا ڪِيڙي ڪُتري ڇڏيو ھوئي."

14

فانِي زندگي

1 پَڇي ايُوب ڪھيو تہ،
"اِنسان ڏوسِي سين پيدا ٿي تو،
او توڙھان ڏينھان رو اَھي آن ڏُکان سين پريل اَھي.
2 او گُل ري جين ٽڙي تو آن ڪومائجي جائي تو،
او ڇانھ ري جين مٽي جائي تو آن ھيڪِي جڳھا ڪوتو پيچي.
3 تُون ڪي ري ڪري مين تي نظر رکين تو؟
تُون ڪي ري ڪري مِنا عدالت ۾ منگائين تو؟
4 ڪِي ڪوئِي پلِيت شئي سين پوِيتر شئي ڪڍي سگھي تو؟
ڪوئِي پڻ نہ.
5 اِنسان رِي عُمر مُقرر اَھي،
تِنا خبر اَھي تہ او ڪِتو عرصو جِيتو رھسي.
تين اُوئي رِي عُمر رِي حد مُقرر ڪري ڇڏِي اَھي،

جکي نا او وڏائي ڪوتو سگھي۔

6 تُون اُوئي سين آپرِي نظر هٽائي ڇڏ،

تہ جين او سُک رو ساس ڪٽي سگھي،

جيھڙي نمُوني مزُور نا آپرو ڪم ختم ڪرڻ سين پَڇي آرام جُڙي تو۔

7 جي وڻ نا وڍيو جائي،

تو اُوئي رِي وڙي اُگڻ رِي اُميد هوئي تِي

آن اُوئي سين نوين ٽاڙين نِسرين آئين تين۔

8 ڀلين اُوئي رين پاڙھان زمين ۾ پُراڻين ٿي جائين

آن اُوئي رو ٿُڙ مٽي ۾ گڙي جائي،

9 پَڇي جڏهين اُوئي نا ٿوڙھو پاڻِي جُڙي تو،

تو اُوئي سين نوا گونچ نِسري آئين تا

آن او نوي ٻُوٽي ري جين سائو ٿي جائي تو۔

10 پڻ جڏهين اِنسان رو دم نِسري جائي تو،

تڏهين او مري جائي تو

آن اُوئي رِي طاقت ختم ٿي جائي تِي،

پَڇي او وڙي جِيتو ڪوتو ٿي۔

11 جين ڊنڍ رو پاڻِي سُڪي جائي تو

آن دريا رو پاڻِي گھٽ ٿي سُڪي جائي تو،

12 اِين رو اِين اِنسان مرڻ سين پَڇي وڙي جِيتو ڪوتو ٿي۔

جِتِي تائين آڪاس قائم اَهي، اِنسان ڪِنهِي جاگي

آن نِڪو ئي اُوئي نا جاگايو جائي۔

13 سُنو هونت تہ تُون مِنا پاتاڙ ۾ لِڪائي ڇڏنت

آن جِتي تائين تاهِجي ڪاوڙ گهٽ نہ ٿينت،
اُوئي وقت تائين تُون مِنا لِڪائي رکنت،
پَڇي مُقرر وقت تي مِنا ياد ڪرنت۔
[14] جي اِنسان مري وڃي جِيتو ٿينت،
تو هُون آپرين تڪلِيفان برداشت ڪرتو رهنت،
جِتي تائين تُون مِنا نہ ڇڏانت۔
[15] پَڇي تُون مِنا سڏ ڪرنت آن هُون تِنا ورتِي ڏينت،
آن تُون مين تي ڌيان ڏينت،
ڪِي تہ تين اِنسان نا آپري هٿان سين ٺاهيو اَهي۔
[16] تُون مانهجي سجان رستان ۾ سنڀال ڪرنت
آن مانهجي پاپان رو حِساب نہ ڪرنت۔
[17] تُون مانهجا سجا پاپ معاف ڪرنت
آن مانهجا سجا گُناهہ ڍڪي ڇڏنت۔
[18] جين جبل ڪِري ختم ٿي جائي تو
آن ٽَڪر آپرِي جگها سين هٽي جائي تو۔
[19] جين پٿر تي پاڻِي ڪِرتو رهي تو او گسجي جائي تو
آن ٻوڏ مِٽِي نا لوڙهي لي جائي تِي،
ايهڙي نمُوني تُون اِنسان رِي اُميد نا ختم ڪري ڇڏين تو۔
[20] تُون اِنسان تي هميشہ رُعب رکين تو،
اِيئي ري ڪري او مري جائي تو۔
تُون اُوئي رو مُونهہ خراب ڪري اُوئي نا ختم ڪري ڇڏين تو۔
[21] پَڇي پلين اُوئي ري ٻاڙان نا عزت جُڙي يا خُوارِي،

اُوئي نا ڪوئِي خبر ڪوتِي پڙي.
22 او رُگو آپري جِسم رو سُوڙ محسُوس ڪري تو
آن آپ سارُون ئي ماتم ڪرتو رهي تو.“

15

اِليفز رو بِيجِي دفعا وات چِيت ڪرڻ

1 پَڇي اِليفز تيمانِي ايُوب نا ڪهيو تہ،
2 ”جي تُون ڏاهو هونت تو سُئِي وڙتِي ڏينت،
آن اَجائين واتين ڪري وڙتِي نہ ڏينت،
جين ڪوئِي بيوَقُوف اَجائين واتين ڪري تو.
3 ڪِي تِنا جُڳائي تو،
تہ تُون اَجايو بحث آن بيڪار واتين ڪرين؟
4 تِنا اِيشوَر رو ڪوئِي خوف ڪو اَهي
آن تُون اُوئي رِي ڀڳتِي نا اَجائِي سمجهين تو؟
5 تاهجي واتيان سين خبر پڙي تِي تہ تُون ڏوهارِي اَهين،
ڪِي تہ تُون ٺڳان ري جين وات ڪرين تو.
6 تُون آپري واتيان سين ڏوهارِي ٿين تو.
هُون نہ پڻ تاهجو مُونه تاهجي خلاف شاهدِي ڏي تو.
7 ڪِي دُنيا ۾ پيهلڪو اِنسان تُون ئيج پيدا ٿيو تو؟
ڪِي تُون جبل نهڻ سين موهر پيدا ٿيو تو؟
8 ڪِي تِنا اِيشوَر ري ڀيد رِي خبر اَهي؟
ڪِي رُگو تُون ئيج هيڪ ڏاهو ماڙهُو اَهين؟

9 تِنا ايهڙِي ڪهِي وات رِي خبر اَهي جڪو اَسان نا خبر ڪو اَهي؟
تين ۾ ايهڙِي ڪيهڙِي سمجھ اَهي جڪو اَسان ۾ ڪو اَهي؟
10 اَسانجي وِچ ۾ اڇي مٿي واڙا آن پوڙها اَهين،
جڪو عُمر ۾ تاهجي اَبا سين پڻ وڏا اَهين.
11 ڪِي اِيشوَر رو دلاسو تين سارُون گهٽو ڪو اَهي؟
ڪِي او واتين جڪو تين سين نرمِي سين ڪرين جائين تين، گهٽ اَهين؟
12 تُون آپري جوش نا قابُو ۾ ڪي ري ڪري ڪوتو رکين
آن ڪاوڙ ۾ تاهجين اَنکين ڪي ري ڪري رتين اَهين؟
13 تُون ڪاوڙ ۾ اِيشوَر ري خلاف ڪي ري ڪري ٻولين تو؟
تُون آپري مُونھ سين ڪاوڙ واڙين واتين ڪي ري ڪري ڪرين تو؟
14 اِنسان رِي ڪيهڙِي حيثيت اَهي تہ او پوِيتر تي؟
ڏوسِي سين جنم ليڻ واڙو اِنسان ڪين نيڪ تي سگهي تو؟
15 جوئو، اِيشوَر آپري فرشتان تي ڀروسو ڪوتو ڪري،
ڪِي تہ اُوئي رِي نظر ۾ او پڻ پوِيتر ڪو اَهين.
16 تو پَڇي او اِنسان تي ڪين ڀروسو ڪرسي،
جڪو بُرو آن نفرت ري قابل اَهي
مطلب بُرائِي ڪرتو رهي تو.
17 مانهجِي وات سنيڙ، هُون تِنا سمجهائُون تو،
جڪو مين ڏِٺو اَهي او تِنا سنيڙائُون تو.
18 هُون او واتين سنيڙائِيس،
جڪو مين ڏاهان ماڙهُوئان سين سنيڙين
آن اُوئان آپري ٻاپ ڏاڏا سين سنيڙين

آن اُوئان اِیئان واتیان نا لِکائِي کو رکین۔
[19] اِیشوَر اَسانجي ٻاپ ڏاڏان نا رهڻ سارُون مُلک ڏِنو
آن اُوئان ري وِچ ۾ کوئِي پردیسِي کو هتو۔
[20] بُرا ماڑهُو جکو ٻیجان تي ظُلم کرین تا
او سچِي زندگي سوڙان ۾ ڦٿکتا رهین تا۔
[21] ٻیهاڙڻ واڙا آواز اُوئان ري کنان ۾ گونجتا رهین تا۔
جڏهین او امن سین رهتا هوسین،
تڏهین ڏاڙیل اُوئان تي حملو کري چڙسین۔
[22] اُوئان نا اَنڌاري سین بچي نِسرڻ رِي کوئِي اُمید کو اَهي،
کِي تہ تلوار اُوئان رو انتظار کري پئِي۔
[23] او آپ رُلتا رُلتا گِرجهان رو کاڌو تي جاسین،
اُوئان نا خبر اَهي تہ هي موت نیڙو اَهي۔
[24] ڏُک آن تکلِیفان اُوئان نا اِین ٻیهاڙین تین
جین کوئِي بادشاهہ حملو کري ٻیهاڙي تو۔
[25] اي سب کُجهہ اِیئي ري کري ٿیو کِي تہ او اِیشوَر ري خلاف ٿیا
آن قُدرت واڙي اِیشوَر ري اَگ ۾ مغرُورِي کرِي۔
[26] او ضدِي ماڑهُو ري جین آپرِي وڏِي آن مضبُوط ڍال لي
اِیشوَر سین مُقابلو کرین تا۔
[27] خُوشحالي ري کري اُوئان ري مُونهہ
آن جِسم تي چربِي چڙهي گئِي اَهي۔
[28] توئِي پڻ او ویران شهران ۾ رهسین،
هوئِي، ایهڙي ویران گهران ۾ جکو کرِي تباهہ ٿیڻ واڙا هتا۔

29 او امير ڪِنهِي رهين،
اُوئان رِي دولت هميشہ قائم ڪِنهِي رهي
آن نِڪو ئي زمين تي اُوئان رِي مِلڪت وڌي.
30 او موت رِي مُونهہ سين ڪڏهي نِسري ڪِنهِي سگهين،
جوت اُوئان ري ٽاڙيان نا ٻاڙي چڙسي
آن اِيشوَر اُوئان نا هيڪ ئي ڦُونڪ سين ڀسم ڪري چڙسي.
31 او ڪُوڙ تي ڀروسو ڪري آپرو آپ نا دوکو نہ ڏين
ڪِي تہ ڪُوڙ ئي اُوئان رو اَجر هوسي.
32 وقت سين موهر اُوئان رين ٽاڙين ڪومائجي جاسين
آن اُوئان رين ٽاڙين وڙي سائي ڪِنهِي ٿين.
33 او اَنگُور رِي اُوئي ويلهہ ري جين هوسين
جڪي رو ميوو پچڻ سين موهر ڇٽي جائي تو
آن زيتُون ري اُوئي وڻ جين
جڪي را گُل ڇٽي جائين تا.
34 جڪو ماڙهُو اِيشوَر نا ڪوتا مجين،
اُوئان رو ڪڏهي پڻ اولاد ڪِنهِي تي
آن رشوَت ليڻ واڙان را گهر جوت سين ڀسم تي جاسين.
35 او حرامپائِي سين ڀريل هوئين تا،
آن بُرائِي نا جنم ڏين تا،
اُوئان را دِل هميشہ دوکي سين ڀريل رهين تا.“

ايُوب رو اِليفز نا وڙتي ڏيڻ

1 تڏهين ايُوب ڪهيو تہ،
2 ”مين ايهڙين گهڻين واتين سنيڙين اَهين،
جڪي سين مِنا تسلِي نہ پڻ تڪلِيف تي تِي.
3 ڪِي تُون اَجائين واتين ڪرڻ بند ڪِنهِي ڪرين؟
ايهڙِي ڪيهڙِي وات اَهي جڪو اَوهان نا ٻولڻ تي مجبُور ڪري تِي؟
4 جي هُون اَوهانجِي جگها تي هونت
تو هُون پڻ آپرو مٿو لوڏي لوڏي
اَوهانجي خلاف واتين ڪري سگهيو تي.
5 پڻ هُون اِين ڪو ڪرنت
پڻ مانهجي واتيان سين اَوهان نا تسلِي جُڙنت
آن اَوهانجو ڏُک گهٽ ٿينت.
6 پڻ جڏهين هُون ٻولان تو مِنا تسلِي ڪوتِي جُڙي
آن جي ماٺ رهان تو مِنا سڪُون ڪوتو جُڙي.
7 اي اِيشوَر، تين مِنا ڏُک ڏي ٿڪائي ڇڏيو اَهي
آن مانهجِي سجِي آڪا نا تباه ڪري ڇڏِي اَهي.
8 تين مِنا گهڻا ڏُک ڏِنا اَهين
آن اي وات مانهجي خلاف شاهدِي تي گئِي اَهي،
ڪِي تہ مانهجِي ڪمزوري مانهجي خلاف شاهدِي ڏي تِي.
9 اِيشوَر ڪاوڙ ۾ آئي مين سين اِين ڪريو
جين ڪوئِي جهنگلِي جناور آپري شِڪار نا چيري ڦاڙي ڇڏي تو
آن جين ڪوئِي ماڙهُو ڪهِي تي ڏنت پيسي آن اَنکين ڏيکاڙي تو.

10 ماڙهُو رڙين ڪري مين تي ٽٽولين ڪرين تا
آن مانهجي ڳَل تي چنبو هٽي مانهجِي بي عزتِي ڪرين تا،
او سجا مانهجي خلاف ڀيڙا تي ڳيا اَهين۔
11 اِيشوَر مِنا ظُلميان ري حوالي ڪري ڇڏيو اَهي
آن اُوئي مِنا بُران ماڙهُوئان ري هٿان ۾ ڏي ڇڏيو اَهي۔
12 مانهجِي زندگي سڪُون سين گُذرِي پي
اِيشوَر مِنا چِپلي ڇڏيو
آن مِنا ڪنڌ ۾ جهلي ٽُڪرا ٽُڪرا ڪري ڇڏيو،
اُوئي ڏُک ڏيڻ سارُون مِنا نِشانو ٺاهيو اَهي۔
13 اُوئي ري تِير هلاڻ واڙان مِنا چاري پاسي گهيري ليو۔
اِيشوَر مين تي ديا ڪو ڪرِي،
اُوئي تِير سين مانهجي گُڙدان نا چيري ڇڏيا
آن مانهجو لوهِي زمين تي وهڻ لڳو۔
14 اُوئي مِنا وڙي زخم ڏي ڪمزور ڪري ڇڏيو،
او هيڪ پهلوان ري جين مين تي حملو ڪري تو۔
15 مين ڪٿي نا آپرو ويس ٺاهيو
آن مانهجو سجو شان آن مان مِٽِي ۾ مِلي ڳيو اَهي۔
16 روئي روئي مانهجو مُونهه سُجي ڳيو اَهي
آن مانهجي اَنکيان تي اَنڌارو آئي ڳيو اَهي۔
17 پلين مانهجي هٿان سين ڪوئِي بُرو ڪم ڪو ٿيو
آن هُون صاف دِل سين دُعا ڪران تو۔
18 اي زمين، مانهجي لوهِي نا نه لِڪا

آن اِنصاف سارُون مِنا فرياد ڪرڻ ڏي۔
[19] جوئو، مانهجو شاهد هيٺان پڻ آڪاس تي اَهي،
مانهجِي شاهدِي ڏيڻ واڙو متي آڪاس تي اَهي۔
[20] مانهجا دوست مين تي ٺٺولين ڪرين تا،
پڻ هُون روئي روئي اِيشوَر نا مدد سارُون پُڪاران تو۔
[21] سُنو هونت تہ ڪوئِي اِيشوَر ري اگ ۾ مين سارُون وات ڪرنت،
جين اِنسان آپري دوست ري حق ۾ وات ڪري تو۔
[22] مانهجِي زندگي را ڏينهن پُورا ٿيڻ واڙا اَهين
آن پَڇي هُون اُوئي رستي تي هليو جائِيس،
جڪا سين ڪوئِي پڻ پَڇو ڪوتو آئي۔

17

[1] مانهجو ساس لُڪِي ۾ اَٽڪل اَهي،
مانهجِي زندگي را ڏينهن گهٽ ڪريا گيا اَهين
آن قبر مانهجو انتظار ڪري پئِي۔
[2] پلين، هر ڪوئِي مين تي ٺٺولين ڪري تو۔
هُون اُوئان رِي حرامپائِي نا جوتو رهان تو۔“

ايُوب رو اِيشوَر نا پُڪارڻ

[3] پَڇي ايُوب ڪهيو تہ،
”اي اِيشوَر، تُون مانهجو ضامن ٿي،
ڪِي تہ تين سَوا مانهجو بِيجو ڪوئِي ضامن ڪو اَهي۔
[4] تين مانهجي دوستان رِي سمجھ ختم ڪري ڇڏِي اَهي،

اِئي ري ڪري تُون اُنهان نا واتيان ۾ جِيتڻ ڪِنهِي ڏين.
[5] هيڪ ڪهاوت اَهي تہ،
’جڪو آپري دوستان ري خلاف ڪُوڙِي شاهِدِي ڏين تا،
اُوئي را ٻاڙ اَنڌا ٿي جاسين.‘
[6] اي اِيشوَر، هُون ماڙهُوئان ۾ هيڪ بُرو مِثال ٿي گيو اَهان.
مِنا ڏيکي ماڙهُو مانهجي مُونھ تي ٿُڪين تا.
[7] ڏُکان ري ڪري مانهجِي نظر گهٽ ٿي گئِي اَهي
آن مانهجي جِسم رين رُڱو هڏين بچي گين اَهين.
[8] اي جوئي نيڪ ماڙهُو حيران اَهين آن سوچين تا تہ،
مين اِيشوَر ري خلاف ڪوئِي پاپ ڪريو اَهي.
[9] توئي پڻ نيڪ ماڙهُو آپرِي سچائِي تي قائم رهسي
آن جڪي ري هٿان سين ڪوئِي پاپ ڪو ٿيو،
او مضبُوط ٿيتو جاسي.
[10] جي اَوهِين سجا وڙي مين سين وات ڪرسو،
توئي پڻ مِنا اَوهان ۾ هيڪ پڻ عقلمند ماڙهُو ڪِنهِي جُڙي.
[11] مانهجِي زندگي را ڏينهن پُورا ٿي گيا اَهين
آن مانهجين خواهشان آن دِل رين اُميدان
سجين مِٽِي ۾ مِلِي گين اَهين.
[12] مانهجا دوست رات نا ڏينهن ڪهين تا
آن ڪهين تا تہ، ’روشني نيڙِي اَهي‘
پڻ مِنا خبر اَهي تہ هُون اَنڌاري ۾ اَهان.
[13] جي هُون اي اُميد رکان تہ پاتاڙ مانهجو گهر هوسي،

آن اَنذاري ۾ آپرو بسترو وِڇائي
[14] قبر نا کهان تہ، ’تُون مانهجو باپ اَهين‘
آن ڪِيڙي نا کهان تہ، ’تُون مانهجو ما آن ٻيهن اَهين.‘
[15] تو پَڇي اي کيهڙِي اُميد هوسي؟
آن مانهجِي اُميد نا ڪُوڻ جوسي؟
[16] پاتارَ ۾ جاڻ سين پَڇي
هُون آن مانهجِي اُميد ڏُوڙ ۾ مِلي جاسان.“

18

ٻِلدد رو وڙي وات چِيت ڪرڻ

[1] پَڇي ٻِلدد سُوخي کهيو تہ،
[2] ”اي ايُوب، تُون ڪِتِي تائين ٻولتو رهِيس؟
ڏاهو ٿي آن اَسانجِي وات سنيڙ.
[3] تُون اَسان نا جناوران ري جين نا سمجھ ڪي ري ڪري تو سمجهين؟
اَسِين تاهجِي نظر ۾ سمجهدار ڪي ري ڪري ڪو اَهان؟
[4] تُون ڪاوڙ ۾ آپرو نُقصان ڪي ري ڪري ڪرين تو؟
ڪِي تاهجِي ڪاوڙ ڪرڻ سين زمين اُڌڙي جاسي؟
ڪِي ٽِڪر آپرِي جگها سين کِسڪي جاسي ؟
[5] حقيقت ۾، بُران ماڙهُوئان رِي زندگي رو ڎِيئو اُونجهاجي جاسي
آن اُوئان رِي زندگي ختم ٿي جاسي.
[6] بُران ماڙهُوئان ري گهران ۾ اَنڌارو ٿي جاسي
آن اُوئان رِي زندگي رو ڎِيئو اُونجهاجي جاسي.

7 اُوئان ري هلڻ ڦِرڻ رِي طاقت ختم ٿي جاسي
آن او آپري رِٿان ري ڪري ختم ٿي جاسين.
8 او آپري وِڇايل جاڙ ۾ ڦاسجي جاسين
آن آپرِي ئي ڪوترل کَڏ ۾ ڪِري جاسين،
9 اُوئان را پگ آپري ئي ڦندي ۾ ڦاسي جاسين.
10 اُوئان نا جهلڻ سارُون زمين ۾ رنڊوڙي رو ڦندو لِڪايو گيو اَهي.
اُوئان ري رستي ۾ ڪُڙڪِي اَڏي ڇڏِي اَهي.
11 خوفناڪ شئين هر پاسي اُوئان نا ڀِيهاڙسين
آن اُوئان رو پيڇو ڪِنهِي ڇڏين.
12 بُک ري ڪري او اَپرا ٿي جاسين
آن او هر وقت مُصِيبت ۾ پيا رهسين.
13 اُوئان ري بدن رِي چنبڙِي بِيمارِي ري ڪري گڙي جاسي
آن خطرناڪ بِيمارِي اُوئان ري بدن نا کائي جاسي.
14 او آپري گهران تي ڀروسو رکين تا،
پڻ اُوئان نا آپري گهران سين ڪڍيا جاسين
آن اُوئان نا موت ري بادشاھ ري حوالي ڪريا جاسين.
15 اُوئان ري گهران تي جوت آن گندرف ورسائي جاسي.
16 او ايهڙي وڻ ري جين ٿي جاسين
جڪي رين پاڙهان گڙي جائين تين
آن ٽاڙين سُڪي جائين تين.
17 اُوئان نا زمين تي ختم ڪريا جاسي
اُوئان رو ڪِٿ پڻ نان نِشان ڪِنهِي رهي.

18 اُوئان نا سوجھاڪي سين ڪڍي
پاتاڙ ري اَنڌاري ۾ ناکيا جاسين
آن زمين سين اُوئان رو نان نِشان ختم ڪريو جاسي.
19 اُوئان رِي قوم ۾ اُوئان رِي نسل ختم ٿي جاسي
آن جِت او رهتا، اُت ڪوئِي پڻ ڪِنهِي بچي.
20 اُوئان رو حال ڏيکي آنٿوٽي پاسي واڙا ڀِيهاجي جاسين
آن اُگوٽي پاسي واڙا ڀِيهاجي جاسين.
21 واقعي، بُران ماڻهُوئان رو ايهيج حال ٿي تو
آن جڪو اِيشوَر نا ڪوتا مجين،
اُوئان سين اِين ئيج ٿي تو.“

19

ايُوب رو بِلدد نا وڙتي ڏيڻ

1 پَڇي ايُوب ڪهيو ته،
2 ”اَوهِين ڪِتِي تائين مِنا ڏُک ڏيتا رهسو
آن آپري واتيان سين مِنا پريشان ڪرتا رهسو؟
3 اَوهِين گهڙِي گهڙِي الزام ڏي مِنا تنگ ڪرو تا،
اَوهان نا شرم ڪوتِي آئي؟
4 جي مين سين ڪوئِي غلطي ٿئِي پڻ اَهي،
تو اِيئي سين اَوهانجو ڪيهڙو نُقصان.
5 اَوهِين هر وات ۾ آپ نا مين سين وڌو سمجهو تا
آن سمجهو تا ته جڪو مُصِيبت مين تي آئِي اَهي،

او مانھجي پاپ رو ثبُوت اَھي۔
6 پڻ اي وات کو اَھي پڻ اِیشوَر آپ مِنا ڏُک ڏِنو
آن آپري جاڙ سین مِنا وَکوڙي چِڏیو اَھي۔
7 جوئو، ھُون رڙین کران تو تہ مین تي ظُلم تي پیو،
پڻ کوئِي مانھجِي کوتو سنیڙي۔
ھُون مدد سارُون پُکاران تو،
پڻ مِنا اِنصاف کوتو جُڙي۔
8 اِیشوَر مانھجا مارگ بند کري چِڏیا اَھین،
تہ جین ھُون متي نہ سگھان،
اُوئي مانھجي مارگان تي اَنذارو کري چِڏیو اَھي۔
9 اُوئي مانھجو شان آن مان مین سین لیو اَھي
آن مانھجي متي سین تاج اُتاري چِڏیو اَھي۔
10 اُوئي مِنا ھر پاسي برباد کري چِڏیو اَھي،
ھُون بِلکُل برباد تي گیو اَھان۔
اُوئي مانھجِي اُمید نا اِین ختم کري چِڏِي اَھي،
جین وڻ پاڙھان سین اُکيڙیو جائي تو۔
11 او مِنا آپرو دُشمن سمجھي تو
آن اُوئي رو قھر مانھجي خلاف پڙکیو اَھي۔
12 اُوئي رِي فوج مین تي حملو کرڻ سارُون پیڙِي تئِي اَھي
آن مانھجي تنبُو نا چاران پاسان سین گھیري لیو اَھي۔
13 اُوئي مانھجا یائِي مین سین اَڙگا کري چِڏیا اَھین
آن مانھجِي اوڙکاڻ واڙا پڻ مین سین مُونھ ڦیري گیا اَھین۔

14 مانهجا عزيز مِنا ڇڏي ويا اَهين
۽ مانهجا ويجها دوست پڻ مِنا ڀُلجي ويا اَهين.
15 مانهجا مهمان ۽ مانهجين ٻانهين مِنا ڌاريو سمجهين ٿين،
هُون اُنهان رِي نظر ۾ هيڪ پرديسِي اَهان.
16 جڏهين هُون آپري ٻانهي نا سڏ ڪران تو،
تو او مِنا ڪوئِي ورِتي ڪوتو ڏي.
هُون اُوئِي نا مِنت پڻ ڪران،
توئِي پڻ او مانهجِي ڪوتو سنيڙي.
17 مانهجِي ڏوسِي نا مانهجي مُونهه سين ڏپ آئي ٿِي
۽ مانهجا ٻائِي مين سين نفرت ڪرين تا.
18 ٻِنڍا ٻاڙ پڻ مِنا گهٽ سمجهين تا
۽ مِنا ڏيکي مين تي ٺٺولين ڪرين تا.
19 مانهجا جِگرِي دوست پڻ مين سين نفرت ڪرين تا.
جڪان سين هُون پريم ڪرتو اوهيج مانهجي خلاف ٿي ويا اَهين.
20 مانهجو جِسم مڙهي گهڻو ڪمزور ٿي ويو اَهي،
۽ مانهجي جِسم تي کل ۽ هڏين ئي بچين اَهين
۽ هُون مرتي مرتي بچيو اَهان.
21 اي مانهجان دوستان، مين تي قياس ڪرو، مين تي قياس ڪرو،
ڪِي تہ اِيشوَر رو هٿ مانهجي خلاف ٿيو اَهي.
22 اَوِهين ڪي ري ڪري اِيشوَر ري جين مِنا ڏُک ڏيو تا
۽ ڪتِي تائين مين تي حملو ڪرتا رهسو؟
23 سُنو ٿينت تہ مانهجين واتين ڪِتاب ۾ لِکين جانت

آن محفوظ ٿي جانت.
24 سُنو ٿينت تہ اي واتين لوھ رِي چيرڻي
آن ھٿوڙي سين ھميشہ سارُون پٿر تي لِکين جانت.
25 پڻ مِنا خبر اَھي تہ مانھجو ڇڏاڻ واڙو جِيتو اَھي
آن او مانھجِي مدد ڪرڻ سارُون ضرُور آسي.
26 جي مانھجي جِسم سين کل اُتارِي جائي،
توئي پڻ ھُون اِيشوَر نا جوئيس.
27 ھوئي، ھُون اِيشوَر نا جوئيس،
ڪوئِي ٻيجو نہ پڻ ھُون آپ آپري اَنکيان سين اُوئي نا جوئيس،
مانھجو دِل اُوئي گھڙِي سارُون تڙپي پيو.
28 جي اَوھِين کھو تا تہ، ’ اَسِين اُوئي نا ستاسان‘
آن او مجي جاسي تہ سجي مسئلي رو ذميوار او آپ اَھي.
29 تو اَوھِين اِيشوَر رِي سزا سين ٻيھاجو،
ڪِي تہ اِيشوَر رو قھر اِيئي رو بدلو ليسي
آن اَوھِين سمجھي جائو تہ اِنصاف ٿيسي.“

20

ضُوفر رو ٻيجِي دفعا وات چيت ڪرڻ

1 پَڇي ضُوفر نعماتي وڙتِي ڏِني تہ،
2 ”تاھجي واتيان مِنا پريشان ڪري ڇڏيو اَھي،
اِيئي ري ڪري ھُون اِيئان واتيان رِي ضرُور وڙتِي ڏئِيس.
3 مين تاھجين واتين سنيڙين اَھين،

جڪي سين مانهجِي بي عزتِي ٿئِي اَهي،
پڻ مانهجِي عقل مِنا وڙتِي ڏيڻ سارُون مجبُور ڪري تِي۔
4 ڪِي تِنا پُراٹي زماني رِي اِيئي وات رِي خبر ڪو اَهي،
تہ جڏهين سين اِنسان زمين تي آباد ڪريو گيو،
5 تڏهين سين لي بُري ماڑهُوئان رِي جِيت عارضِي اَهي
آن جڪو اِيشوَر نا ڪوتا مجين،
اُوئان رِي خُوشِي توڙهِي دير سارُون هوئي تِي۔
6 يلين اُوئان رو قد آڪاس تائين جائي پُجي
آن اُوئان رو مٿو ڪڪران سين جائي ٽڪراجي،
7 توئي پڻ او گند ڪچري ري جين هميشہ سارُون تباہ تي جاسين۔
پَڇي جڪان اُوئان نا موهر ڏِٺا تا،
او ڪهسين تہ، ’هٽيا او ڪِت اَهين؟‘
8 او سپني ري جين هوسين
آن پَڇي ڏيکڻ ۾ ڪِنهِي آئين،
ماڙهُو اُوئان نا رات ري سپني ري جين پُلجي جاسين۔
9 جڪي پڻ اُوئي نا ڏِٺو،
او وڙي اُوئي نا ڪڏهي ڪِنهِي ڏيکين
آن اُوئان را گهر واڙا اُوئان نا وڙي ڪِنهِي ڏيکين۔
10 جڪو دولت بُري ماڙهُوئان پيڙِي ڪرِي هوسي،
او سجِي اُوئان نا غرِيبان نا پَڇي ڏيٹِي پڙسي،
آن اُوئان رِي اولاد غرِيبان سين پِنسين۔
11 اُوئان رو جِسم طاقتور اَهي،

توئي پڻ او مِتِي ۾ مِلي جاسين.
12 بُري ماڻھُو نا بُرائِي اِين پسند اَھي،
جين کھِي نا مِناڻ پسند اَھي.
13 او مِناس نا اُتِي تائين محسُوس کرتو رھي تو،
جِتِي تائين اُوئي ري مُونھ ۾ رھي تِي.
14 پڻ جڏھين او مُونھ سين پيٽ ۾ جائي تِي،
تڏھين ناگ ري زھر ري جين تي جائي تِي.
15 جکو دولت اُوئي بي اِيمانِي سين ھڙپ کري اَھي،
او اُوئي نا ھضم کِنھِي تي
آن اِيشوَر او دولت اُوئي سين پَڇِي ليسي.
16 جکي نا او مِناس سمجھي چُونپي پيو،
حقيقت ۾ او ناگ رو زھر اَھي،
جکي سين او مري جاسي.
17 او اُوئان درياھان آن نديان نا کِنھِي ڏيکي سگھي،
جکي ۾ ڏُڌ آن ماکي وھي تِي.
18 جکان شئيان سارُون اُوئي سخت محنت کرِي،
او اُوئي نا ھضم کِنھِي تي
آن اُوئي نا سي کُجھ پَڇو ڏيڻو پڙسي.
جکو دولت اُوئي آپري کاروبار سين کمائِي،
اُوئي سين اُوئي نا کوئِي خُوشِي کِنھِي جُڙِي.
19 کِي تہ اُوئي غرِيبان تي گھڻو ظُلم کريو،
اُوئان رو خيال کو کريو

آن اُوئي ٻيجان ري گھران تي زورِي قبضو ڪريو۔
[20] اُوئي نا لالچ ري ڪري ڪڏھي پڻ سُک ڪو جُڙيو
آن اُوئي او سپ ڪُجھ ڪريو جڪو اُوئي رِي مرضِي ھتِي۔
[21] ايھڙِي ڪوئِي پڻ شئي ڪو بچِي،
جڪو اُوئي ھڙپ نہ ڪرِي ھوئي۔
اِيئي ري ڪري اُوئي رِي خُوشحالي قائم ڪِنھِي رھي۔
[22] پلين اُوئي ڪنھين مڙھي گھڻِي دولت ھوئي،
توئي پڻ اُوئي نا سُک ڪِنھِي جُڙي۔
آن سجين آفتان پيڙين آئي اُوئي تي ڪڙڪسين۔
[23] جڏھين اُوئي رو پيٽ پرجڻ واڙو ھوسي،
تڏھين اِيشوَر اُوئي تي آپرو قھر ورساسي،
ھوئي، او ميھ ري جين اُوئي تي آپرو قھر ورساسي۔
[24] جڏھين او تلوار ري ٻيھ سين ڀجسي،
تڏھين پتڙ رو تِير اُوئي نا چيري چڏسي۔
[25] جڏھين او تِير آپري پُٺان سين ڪڍسي،
تڏھين تِير رِي چُونچ اُوئي ري ڪاڙجي نا چيري ٻاھر نِسرسي
آن اُوئي تي گھڻين مُصِيبتان آسين۔
[26] اُوئي را خزانان تباھ ٿي جاسين
آن اِيشوَر رِي جوت اُوئان نا ٻاڙي ڀسم ڪري چڏسي،
اُوئي ري تنبُو ۾ جڪو ڪينھڪ بچي گيو ھوسي،
او جوت سين ڀسم ٿي جاسي۔
[27] آڪاس اُوئي را پاپ ظاھر ڪرسي

آن زمين اُوئي ري خلاف شاهدِي ڏيسي.
28 پوڏ اُوئي رو گھر لوڙهي چڏسي
آن اِيشوَر رو قھر اُوئي نا برباد ڪري چڏسي.
29 بُري ماڙھُوئان رو ايھيج نتِيجو تي تو.
اِيشوَر اي سزا ميراث ري جين اُوئان سارُون مُقرر ڪرِي اَھي.“

21

ايُوب رو ضُوفر نا وڙتِي ڏيڻ

1 پَڇِي ايُوب وڙتِي ڏِني تہ،
2 ”مِنا اِيئي وات سين تسلِي جُڙسي،
جڏھين اَوھِين مانھجِي وات ڌيان سين سنيڙسو.
3 مھربانِي ڪري صبر سين مانھجِي وات سنيڙو،
جڏھين مانھجِي وات پُورِي تي جائي،
تڏھين اَوھِين مين تي ٺٺولين ڪريا.
4 ھُون ڪھِي اِنسان نا دانھن ڪوتو ڌيان،
اِيئي ري ڪري ھُون صبر ڪي ري ڪري ڪران؟
5 مِنا ڌيان سين جوئو،
تو اَوھِين گھڻا حيران تي ماٺ تي جاسو.
6 جڏھين ھُون سپ ڪُجھ ياد ڪران تو،
تڏھين ٻيھ سين مانھجو جِسم ڌڪي جائي تو.
7 بُري ماڙھُوئان رِي عُمر ڪي ري ڪري وڌيڪ ھوئي تِي؟
او پوڙھا ٿيڻ تائين طاقتور ڪي ري ڪري رھين تا؟

8 اُوئان رو اولاد اُوئان ري اگ ۾ وڌتو رهي تو
آن اُوئان رِي نسل اُوئان ري اَنکيان ري اگ ۾ طاقتور ٿيتِي جائي تِي.
9 اُوئان ري گهران ۾ امن آن شانتِي اَهي
آن اِيشوَر رو قهر اُوئان تي ڪوتو پڙي.
10 اُوئان رو ڍگو نسل وڌاڻ ۾ ناڪام ڪوتو ٿي
آن اُوئان رين گائين وقت تي ڦڙ ڏين تين
آن اُوئان ري گائين ڪڏهي پڻ ترُئين ڪوتين.
11 ٻرُي ماڙهُوئان را ٻاڙ خُوشِي سين ٻاهر نِسرين تا
آن رِڊان آن ٻڪريان ري ڦڙيان ري جين نچين آن ڪُڏين تا.
12 او ماڙهُو دڦلي آن سِتار وجائي گِيت گائين تا
آن بانسرِي ري آواز تي خُوش ٿين تا.
13 اُوئان ماڙهُوئان رِي زندگي خُوشحال رهي تِي
آن آخر ۾ او سڪُون سين مري جائين تا.
14 او اِيشوَر نا ڪهين تا تہ،
’اَسان سين هليو جا
ڪِي تہ اَسان نا تاهجي اگواڻِي رِي ضرُورت ڪو اَهي.
15 قُدرت واڙو اِيشوَر ڪُوڻ اَهي،
جڪي رِي اَسِين پگتِي ڪران؟
آن اُوئي سين دُعا منگڻ سين اَسان نا ڪيهڙو فائِدو ٿيسي؟‘
16 او سمجهين تا تہ خُوشحالي اُوئان ري هٿ ۾ اَهي،
پڻ هُون اي وات ڪوتو مجان.
17 ڪِي ٻرُي ماڙهُوئان رِي زندگي ڪڏهي ختم ٿي تِي؟

یا اُوئان تي ڪڏھي مُصِیبت آئي تِي؟
ڪِي اِيشوَر ڪاوڙ ۾ آئي ڪڏھي اُوئان نا سزا ڏي تو؟
18 ڪِي هَوا اُوئان نا بوھ ري جين
آن وائوڙ اُوئان نا ڪک ري جين اُڏائي لي جائي تِي؟ ڪڏھي پڻ نہ.
19 اَوھانجو خيال اَھي تہ اِيشوَر اُوئان ري پاپان رِي سزا،
اُوئان رِي اولاد نا ڏيسي،
پڻ هُون ڪھان تو تہ اُوئان ري پاپان رِي سزا اُوئان نا جُڙڻ ڪپي،
تہ جين اُوئان ئيج نا بُرائِي ري نتِيجي رِي خبر پڙي.
20 قُدرت واڙي اِيشوَر رو قهر اُوئان تي پڙڪي
آن او آپرِي تباھي آپري اَنکيان سين ڏيکين.
21 ڪِي تہ جڏھين او مري جاسين،
تو اُوئان نا ڪين خبر پڙسي تہ اُوئان رِي اولاد سين ڪِي ٿيو؟
22 ڪُوڻ اِيشوَر نا ڏاھپ رين واتين سِکائي؟
ڪِي تہ اِيشوَر آڪاسِي مخلُوق رو پڻ اِنصاف ڪري تو.
23 ھيڪ ماڙھُو آپرِي پُورِي زندگي طاقت، امن
آن شانتِي سين گُذاري مري جائي تو.
24 اُوئي ري جِسم ۾ همٿ آن هڏين مضبُوط ھوئين تين
25 آن ھيڪ ماڙھُو بِيمارِي رِي حالت ۾ مري جائي تو
آن اُوئي نا ڪڏھي سُک ڪوتو جُڙي.
26 پڻ مرڻ سين پَڇي او ٻئِي مِٽِي ۾ مِلي جائين تا
آن ڪِيڙا ماڪوڙا اُوئان نا ڪائي جائين تا.
27 جوئو، هُون اَوھانجي خيالان نا سمجھان تو

آن اُوئان رِتّان رِي پڻ خبر اَهي،
جڪو اَوهان مانهجي خلاف ٿاهين اَهين۔
28 اَوهِين ڪهو تا تہ، ’هي امير رو گهر ڪِٿ گيو
آن او تنبُو ڪِٿ گيو جڪي ۾ بُرا ماڙهُو رهتا؟‘
29 اَوهان ڪڏهي مسافران سين پُڇو،
تو او اَوهان نا سنيڙاسي تہ،
30 ’قهر ري ڏينهن بُري ماڙهُو نا ڇڏيو جائي تو
آن مُصِيبت ري وقت اُوئي رو ڪوئِي نُقصان ڪوتو تي۔‘
31 ڪوئِي اُوئي ري مُونهہ تي اُوئي نا ڏوهارِي ڪوتو ڪهي
آن اُوئي ري غلط ڪم رِي سزا ڪوتو ڏي۔
32 توئي پڻ اُوئي نا قبر ۾ پُوريو جائي تو
آن اُوئي قبر رِي سنيال ڪرِي جائي تِي۔
33 اُوئي ري لاش تي مڙهي گهڻا ماڙهُو آئين تا
آن اُوئي نا قبر رِي نرم مِٽِي سين پُوريو جائي تو۔
34 اَوهِين مِنا اَجايان واتيان سين تسلِي نہ ڏيو،
مِنا اَوهانجي واتيان ۾ ڪوئِي سچائِي نظر ڪوتِي آئي۔“

22

اِليفز رو ترِيجِي دفعا وات چيت ڪرڻ

1 پَڇي اِليفز تيمانِي وڙتِي ڏِنِي تہ،
2 ”ڪِي ڪوئِي اِنسان اِيشوَر نا فائِدو ڏي سگهي تو؟
جي ڪوئِي عقلمند پڻ اَهي تہ اُوئي سين رُگو اُوئي آپ نا فائِدو اَهي۔

3 جي تُون نيڪ اَهين آن آپري پُورِي زندگي سچائِي سين گُذارِي اَهي
تو اِيئي سين قُدرت واڙي اِيشوَر نا ڪيھڙو فائِدو؟
4 ڪِي تِنا اِيئي ري ڪري سزا جُڙِي اَهي
تہ تُون اِيشوَر سين وفادار اَهين،
5 ڪڏهي پڻ نہ، تين ضرُور مڙهي گهٽا بُرا ڪم ڪريا اَهين
يا ڪوئِي وڏو پاپ ڪريو اَهي۔
6 جڏهين تين آپرِي ڀائِي نا قرض ڏِنو،
تڏهين تين اُوئي ري گِروي رکيل شئيان تي قبضو ڪري ڇڏيو
آن اُوئي را پهريل گيا پڻ ڦُري ليا۔
7 تين ترِسي نا پاڻِي ڪو پياڙيو
آن ڪهِي بُکي نا روٽِي ڪو ڪارائِي۔
8 تين آپرِي طاقت سين زمين تي قبضو ڪري ڇڏيو
آن هيڪ عزت واڙي ماڙهُو ري جين اُٿ آباد رهيو۔
9 تين رنڏول ڏوسيان رِي مدد ڪو ڪرِي
آن يتيمان تي مڙهي گهٽو ظُلم ڪريو۔
10 اِيئي ري ڪري تاهجي چاري پاسي مُصِيبت ئي مُصِيبت اَهي
آن تُون اوچتو ٻِيهاجي جائين تو۔
11 هوئي، اِيئي ري ڪري تہ تين تي اِتو اَنڌارو تي گيو اَهي
جڪو تُون ڏيکي ڪوتو سگهين۔
تُون ٻوڏ ري پاڻِي ۾ ٻُڏي گيو اَهين۔
12 جوئو، اِيشوَر جڪو تاران سين پڻ اُونچو اَهي،
او آڪاس رِي هر شئي تي نظر رکي تو۔

13 پَڇي تُون ڪي ري ڪري ڪهين تو تہ، ’اِيشوَر نا ڪئين خبر ڪو اَهي
آن او ڪاڙي ڪڪران سين اِنصاف ڪين ڪري سگهي تو؟
14 او تو گهاٽان ڪڪران ہِ لِڪيل رهي تو،
اِيئي ري ڪري جڏهين او آڪاس ري مٿي هلي تو
تڏهين اُوئي نا ڪئين پڻ ڏيکڻ ہِ ڪوتو آئي۔‘
15 ڪِي تُون اُوئي پُراڻي مارگ تي هلتو رهِيس،
جڪي تي بُرا ماڙهُو هلتا؟
16 او ماڙهُو آپري وقت سين موهر ماريا گيا،
جيهڙي نمُوني پوڏ گهران رِي بُنيادان نا لوڙهي جائي تِي۔
17 او ماڙهُو اِيشوَر نا ڪهتا تہ، ’اَسان سين هليو جا۔‘
آن اي پڻ ڪهتا تہ، ’قُدرت واڙو اِيشوَر اَسانجو ڪِي ڪري سگهي تو؟‘
18 توئي پڻ اِيشوَر اُوئان ري گهران نا سُنيان سُنيان شئيان سين پري ڇڏي تو،
پڻ هُون بُران ماڙهُوئان ري رِٿان سين اَڙگو رهان تو۔
19 بُري ماڙهُوئان رِي تباهي ڏيکي
نيڪ ماڙهُو خُوش ٿين تا
آن بي ڏوهِي اُوئان تي ٺٺولين ڪري ڪهين تا تہ،
20 ’جوئو، اَسانجا دُشمن ختم ٿي گيا اَهين
آن اُوئان رِي مِلڪت نا جوت ٻاڙي ڀسم ڪري ڇڏِي اَهي۔‘
21 اي ايُوب، تُون اِيشوَر ري چرڻان ہِ آ
آن اُوئي سين صُلح ڪر،
تو تُون خُوشحال ٿي جائِيس۔
22 هُون تِنا مِنٿ ڪران تو تہ تُون اِيشوَر ري حُڪمان تي هل

آن اُوئي رين واتين آپرِي دِل ۾ رک.
[23] جي تُون قُدرت وارِي اِيشوَر کنهين پَڇو آئين
آن بُرائِي نا آپري گهر سين کڍي ڇڏين،
تڏهين او تِنا وڙي خُوشحال کرسي.
[24] جي تُون آپرو خزانو مِٽِي ۾
آن اوفير علائقي ري سون نا
ندِي ري پٿران ۾ اُڇلائي ڇڏين،
[25] تو قُدرت وارو اِيشوَر تين سارُون
سون آن چاندِي رو خزانو هوسي.
[26] تڏهين تُون قُدرت وارِي اِيشوَر ۾ خُوش رهِيس
آن تُون کڏهي پڻ اِيشوَر ري اگ ۾ ڦِکو کِنهِي تين.
[27] پَڇي جڏهين تُون اِيشوَر سين دُعا کرِيس،
تڏهين او تاهجِي سنيڙسي
آن تاهجين اِڇنائين پُورين کرسي.
[28] جکي وات رو تُون اِرادو کرِيس،
تو اُوئي ۾ تُون کامياب ٿئِيس
آن تاهجي مارگان ۾ هميشه روشني هوسي.
[29] جکو ماڙهُو هيٺا کِيرايا گيا اَهين،
جي تُون اُوئان سارُون دُعا کرِيس،
تو اِيشوَر اُوئان نا بچاسي.
[30] اِيشوَر بي ڏوهِي ماڙهُوئان نا معاف کرسي،
اِيئي ري کري جي تاهجا هٿ پوِيتر اَهين

تو او تِنا پڻ معاف ڪرسي.“

23

ايُوب رِي وڙي وات چِيت

[1] پَڇي ايُوب ڪهيو تہ،
[2] ”مانهجِي اَج پڻ اِيشوَر نا گهڻِي دانهن اَهي،
ڪِي تہ اي سزا مانهجي برداشت سين ٻاهر اَهي.
[3] جي، مِنا خبر هونت تہ اِيشوَر ڪِٿ جُڙي سگهي تو،
تہ جين هُون اُوئي ري تخت تائين پُڄي سگهان.
[4] تڏهين هُون آپرو ڪيس اُوئي ري اگ ۾ پيش ڪرنت
آن آپرِي صفائي ۾ گهڻو ڪُجھ ٻولي سگهنت.
[5] جڏهين او وڙتِي ڏينت تو مِنا اُوئي ري واتان رِي خبر پڙي جانت
آن جڪو ڪينهڪ او ڪهانت، هُون سمجهي لينت.
[6] ڪِي قُدرت واڙو اِيشوَر مين سين وِڙهنت؟
بِلڪُل نہ، پڻ او مانهجِي وات ڌيان سين سنيڙنت.
[7] پَڇي هُون اِيشوَر سين بحث ڪرنت تہ هُون سچو اَهان،
تڏهين اِيشوَر اِنصاف ڪرنت آن هُون هميشہ سارُون بي گُناھ ثابت هونت.
[8] جوئو، جي هُون اُگوڻي پاسي جائُون تو اِيشوَر اُٿ ڪوتو هوئي
آن جي آنتوڻي پاسي جائُون تو اُٿ پڻ ڪوتو جُڙي.
[9] جي هُون اُوئي نا اُتر واڙي پاسي جوئان تو او ڏيکڻ ۾ ڪوتو آئي
آن جي ڏکڻ واڙي پاسي جائُون تو او اُٿ پڻ نظر ڪوتو آئي.
[10] پڻ اِيشوَر نا مانهجي مارگ رِي خبر اَهي

آن جڎھين او مانھجِي جانچ ڪرسي،
تڎھين او مِنا نِج سون ري جين ڎيڪسي۔
11 ھُون اُوئي ري سنيڙال مارگ تي ھلتو رھيو،
ھُون نہ سُبتي پاسي مُڙيو نہ اُبتي پاسي پڻ سِڌو ھلتو رھيو۔
12 ھُون اِيشوَر ري حُڪمان تي ھلتو رھيو
آن اُوئي ري واتيان نا آپري ڪاڎي سين پڻ وڌيڪ سنڀالي رکين۔
13 اِيشوَر ري رِٿان نا ڪُوڻ بدلائي سگھي تو؟
جڪو ڪينھڪ اُوئي رِي مرضِي اَھي او ڪري تو۔
14 ڪِي تہ جڪو ڪينھڪ اُوئي مين سارُون مُقرر ڪريو اَھي،
اُوئي نا او ضرُور پُورو ڪرسي،
ايھڙين ٻِيجين پڻ رِٿان اُوئي ري ھٿ ۾ اَھين۔
15 اِيئي ري ڪري ھُون اُوئي ري اَگ ۾ گھبرائي جائُون تو
آن جڎھين ھُون اِيئان واتيان ري باري ۾ سوچان تو ٻِيھاجي جائُون تو۔
16 قُدرت واڙي اِيشوَر مانھجو حونصلو ختم ڪري ڇڎيو اَھي
آن اُوئي مِنا ٻِيھاڙي ڇڎيو اَھي۔
17 اِيشوَر مانھجِي زندگي ۾ گھور اَنڌارو ڪري ڇڎيو اَھي،
پڻ ھُون ماٺ ڪري ڪو ٻيٺو۔“

24

ايُوب رِي وات چِيت

1 پَڇي ايُوب ڪھيو تہ،
”قُدرت واڙو اِيشوَر عدالت رو وقت مُقرر ڪي ري ڪري ڪوتو ڪري؟

اِيشوَر را ماڙهُو بُران ماڙهُوئان رو نتِيجو كڏهين ڏيكسين؟
2 بُرا ماڙهُو زمين رِي حد نا وڌائي چڏين تا
آن ٻيجان ري ڏٹان را ولر ڦُڙي آپري ڏٹان ري ولر ڀيڙا كرين تا.
3 او يتيمان را گڏهي هكلي جائين تا
آن رنڏول ڏوسيان را ڍگا پڻ گِروي ركين تا.
4 او غرِيبان رو حق مارين تا
آن اُوئان نا لِكڻ تي مجبُور كرين تا.
5 جوئو، غرِيب بيابان ۾ جهنگلِي گڏهي ري جين كم كرين تا
آن سخت محنت كري روزِي روٽِي جوئين تا،
كِي تہ او بيابان سين آپري ٻاڙان سارُون روزِي روٽِي هٿ كرين تا.
6 او ٻيجان ري ٻنيان ۾ فصل ڀيڙو كرين تا
آن بُري ماڙهُوئان ري اَنگُوران ري باغ سين
بچيل اَنگُور توڙين تا.
7 او سجِي رات گيان سَوا پيا رهين تا
آن سِيئاڙي ۾ اُوئان كنهين اوڍڻ سارُون كئين كوتو هوئي.
8 او جبلان تي ورسڻ واڙي ميهہ سين پنتا رهين تا
آن پناهہ ليڻ سارُون پٿران ري پُنيا لِكي جائين تا.
9 بُرا ماڙهُو يتيم ٻاڙان نا ما ري جهوڙي سين ڦُڙي لين تا
آن اُوئان نا گِروي ركي قرض ڏين تا.
10 غرِيب گيان سَوا ڦِرتا رهين تا
آن بُكيا رهي پڻ گڏا كٽتا رهين تا.
11 بُران ماڙهُوئان سارُون غرِيب ماڙهُو زيتُونان سين تيل كڍين تا

آن اَنگُوران نا پگان سين لتاڙي رس ڪڍين تا،
پڻ آپ تِرسيا رهين تا۔
12 شهر ري ماڑھُوئان رين آهين سنڀڙڻ ۾ آئين تين
آن زخمي ماڑھُو مدد سارُون پُڪارين تا،
پڻ اِيشوَر اُوئان تي ڌيان ڪوتو ڏي۔
13 بُرا ماڑھُو روشني ري خلاف اَهين،
او اُوئي نا ڪوتا اوڑکين
آن نِڪو اُوئي ۾ اُوئان رِي هلڻ رِي مرضِي اَهي۔
14 خُونِي ماڑھُو ساڪڙو ويهلو اُٺي تو،
تہ جين موتاج آن غرِيب نا ماري
آن رات رو چور ري جين هوئي تو۔
15 زناڪار رات ري اَنڌاري رو انتظار ڪري تو
آن نِسرڻ ري وقت مُونھ نا ڍڪي ڇڏي تو،
تہ جين ڪوئِي اُوئي نا جوئي نہ سگهي۔
16 او رات ري اَنڌاري ۾ گهران ۾ ڪاٽ هٽين تا،
آن ڏينهن ري وقت لِڪيل رهين تا،
اِيئي ري ڪري اُوئان نا روشني ري باري ۾ خبر ڪو اَهي۔
17 گهور اَنڌارو اُوئان سارُون ڏينهن رِي روشني ري جين اَهي،
ڪِي تہ اَنڌاري ري خوف سين اُوئان رِي دوستِي اَهي۔“

ضُوفر رو آپڙي وات ڪرتو رهڻ

18 ”بُرا ماڑھُو پاڻِي ري گوگان ري جين هوئين تا،

اُوئان ري حِصي رِي زمين تي لعنت اَهي،
اِيئي ري ڪري مزُور اُوئان ري اَنگُوران ري باغ سمهان ڪوتا جائين.
19 جين ڪاڙهي آن سخت گرمِي سين برف ختم ٿي جائي تِي،
ايهڙي نمُوني پاتاڙ پڻ پاپيان نا ختم ڪري ڇڏي تو.
20 ڪِيڙا ماڪوڙا اُوئان نا کائي جاسين
آن ڪوئِي پڻ اُوئان نا ياد ڪِنهِي ڪرين،
اِتي قدر تہ اُوئان رِي ما پڻ اُوئان نا وِساري ڇڏسي،
ايهڙي نمُوني بُرائِي نا وڻ ري جين وڍيو جاسي.
21 بُرا ماڙهُو وانجهياڻِيان ڏوسيان تي ظُلم ڪرين تا
آن رنڍولان سين پڻ سُٺو سلُوڪ ڪوتا ڪرين.
22 قُدرت واڙو اِيشوَر طاقت واڙان نا برباد ڪري ڇڏي تو
آن جڏهين اِيشوَر اُوئان ري خلاف ٿي جائي تو،
تو اُوئان ري جِيتي رهڻ رِي اُميد ختم ٿي جائي تِي.
23 اِيشوَر اُوئان نا آرام ڏي تو
آن سمجهين تا تہ اُوئان نا ڪوئِي خطرو ڪو اَهي
توئي پڻ اِيشوَر اُوئان نا جوتو رهي تو.
24 اُوئان نا ٿوڙهِي دير سارُون عزت تو جُڙي تِي،
توئي پڻ او ٻِيجان ري جين برباد ٿي جائين تا
آن اُوئان نا فصل ري جين لُٽيو جائي تو.
25 جي اِين ڪو اَهي،
تو ڪوئِي اي ثابت ڪري تہ مانهجين واتين ڪُوڙين اَهين.“

25

بِلدد رو تريجِي دفعا وات چيت کرڻ

1 پَڇي بِلدد سُوخي کهيو تہ،
2 ”اِيشوَر سجان سين طاقتور اَهي،
اَسان نا رُگو اُوئي سين بِيهاجڻ کپي
کِي تہ اوهيج آکاس تي امن قائم رکي تو.
3 کِي کوئِي اِيشوَر رِي فوج نا گڻي سگهي تو؟
يا کُوڻ اَهي جکي تي اُوئي رِي روشني کوتِي پڙي؟
4 تو پَڇي اِنسان کين اِيشوَر ري اگ ۾ نيک تي سگهي تو؟
جکو ڏوسِي سين پيدا ٿيو اَهي او کين پوِيتر تي سگهي تو؟
5 جوئو، اِيشوَر رِي نظر ۾ چندر رِي روشني کئين پڻ کو اَهي
آن تارا اُوئي رِي نظر ۾ پوِيتر کو اَهين.
6 تو پَڇي اِنسان کيهڙِي شئي اَهي؟
جکي رِي حيثيت رُگو کِيڙي ماکوڙي جِتِي اَهي.“

26

ايُوب رو بِلدد نا وڙتي ڏيڻ

1 پَڇي ايُوب کهيو تہ،
2 ”واهہ تين هيک لاچار ماڙهُو رِي سُنِي مدد کرِي
آن مين کمزور نا سُتو سهارو ڏِنو.
3 تين مين بي سمجھ نا کيهڙِي سُنِي صلاح ڏِني

آن آپرِي ڈاھپ رين واتين مِنا سنيڑائين.

4 تِنا ايھڑين واتين کرڻ سارُون کي پريو

آن کي تِنا ٻولڻ سارُون ايھڑِي سمجھ ڏِنِي؟“

ٻِلدد رِي ايُوب سين وات چيت

5 ”پاتاڙ ۾ موئڙان رين آتمائين خوف سين ڏکتين رھين تين.

6 اِيشوَر نرگ آن پاتاڙ ري تر نا صاف ڏيکي تو.

7 اِيشوَر آکاس نا چاري پاسي پکيڙي چِڏيو اَھي

آن زمين نا ٻِنا سھاري خالي جگھا تي رکِي.

8 اُوئي آپري ڪکران نا پاڻِي سين پري چِڏيا،

پڻ او پاڻِي ري ڀار سين ڦاٽي ڪوتا.

9 او سجي چندر نا ڍکي تو

آن اُوئي نا ڪکران پُنيا لِکائي چِڏي تو.

10 اُوئي پاڻِي رِي حد مُقرر ڪرِي

آن روشني نا اَنڌاري سين ڌار ڪرِي.

11 اِيشوَر ري ڌڙکي سين

آکاس را ٿنيا پڻ ٻيھ سين ڌُکڻ لگين تا.

12 اِيشوَر آپرِي قُدرت سين سمُندر نا پيچاڙي چِڏي تو.

او آپرِي ڈاھپ سين سمُندرِي حيوان رھب را ٽُکرا ٽُکرا ڪري چِڏي تو.

13 اِيشوَر آپرِي ڦُونک سين آکاس نا سِينگاريو

آن آپري ھٿ سين خطرناڪ ناگ نا چچري چِڏيو.

14 جوئو، اي اِيشوَر ري عجِيب ڪمان رو ھيک نمُونو اَھي،

اَسِين رُڳو اُوئِي رو ڏيمو آواز سنيڙان تا،
پڻ اُوئِي رِي گجگوڙ ڪرڻ واڙي آواز رِي قُدرت نا ڪُوڻ سمجھي سگھي تو؟“

27

ايُوب رِي وات چِيت

[1] ايُوب وڙي کھيو تہ،
[2] ” جڪي مين سين نا اِنصافِي ڪرِي آن ڏُک ڏِنو،
اُوئِي جِيتي آن قُدرت واڙي اِيشوَر رو قَسم،
[3] جِتِي تائين هُون جِيتو اَهان
آن مين ہم ساس اَهي،
[4] اُتِي تائين هُون ڪڏھي ڪُوڙ ڪِنھِي ٻولا ن
آن نِڪو ئي مانھجِي مُونھ سين ڪوئِي ٺَگِي واڙِي وات نِسري۔
[5] هُون اَوهانجين واتين ڪڏھي ڪِنھِي مجان
آن مرڻ گھڙِي تائين سچائِي تي قائم رھِيس۔
[6] هُون آپرِي سچائِي تي پڪو اَهان آن هميشہ رهِيس،
جِتِي تائين هُون جِيتو اَهان،
مانھجو ضمير مين تي الزام ڪِنھِي لگائي۔
[7] اِيشوَر ڪري، مانھجي دُشمنان سين اوهيج سلُوڪ ٿي،
جڪو بُران ماڻھُوئان سين ٿيسي
آن جڪو مانھجي خلاف اَهين اُوئان رو پڻ انجام ايھڙو ئي ٿي۔
[8] اُوئِي وقت اِيشوَر نا نہ مجڻ واڙان رِي ڪيھڙِي اُميد هوسي،
جڏھين اِيشوَر اُوئان نا ماري ڇڏسي؟

9 جڏهين اُوئان تي مُصِيبت آسي،
تو ڪِي اِيشوَر اُوئان رِي پُڪار سنيڙسي؟
10 ڪِي او قُدرت واڙي اِيشوَر سين خُوش رهسين
آن هر وقت اُوئي نا پُڪارسين؟
11 هي هُون اَوهان نا سنيڙاِيس تہ،
قُدرت واڙي اِيشوَر رِي طاقت ڪِي اَهي؟
آن اُوئي رِي ڪوئِي پڻ وات اَوهان سين ڪِنهِي لِڪائُون.
12 جوئو، اَوهان آپ سبِ ڪُجھ ڏيکي چڏيو اَهي،
تو پَڇِي اَجائين واتين کي ري ڪري ڪرو تا؟“

ضُوفر رو تريجِي دفعا وات چِيت ڪرڻ

13 ”جوئو، بُري ماڙهُوئان رو نتِيجو ڪيهڙو تيسي؟
ظُلميان نا قُدرت واڙي اِيشوَر سين ڪيهڙِي ميراث جُڙسي؟
14 پلين اُوئان نا مڙهي گهڻو اولاد هوسي،
پڻ او سجا تلوار سين ماريا جاسين
آن اُوئان رِي اولاد بُک سين مرسي.
15 جڪو بچِي جاسين او خطرناڪ بِيماريان سين مري جاسين،
پڻ اُوئان رين رنڎولان اُوئان تي ماتم ڪِنهِي ڪرين.
16 پلين او چاندِي را ڍُگ ڪري چڏين
آن اُوئان ڪنهين مڙهي گهڻا گيا هوئين،
17 پڻ اُوئان رِي چاندِي بي گُناھ ماڙهُو وِرهائي ليسين
آن اُوئان را گيا نيڪ ماڙهُو پيهري ليسين.

18 بُران ماڙهُوئان رو گهر گيلڙ ري جاڙي ري جين ڪمزور هوئي تو،
جين چوڪِيدار رِي جهونپڙي هوئي تِي۔
19 او شاهُوڪار ماڙهُو ري جين سُوئي رهين تا،
پڻ جڏهين اَنک کُلي تِي تو اُوئان ڪنهين ڪئين ڪوتو رهي۔
20 اُوئان تي ہوڏ ري جين خوفناڪ مُصِيبتان آسين
آن رات ري وقت وائوڙ اُوئان نا ڪک ري جين اُڏائي لي جاسي۔
21 اُگوٽي پاسي رِي وائوڙ اُوئان نا اُڏائي لي جاسي
آن اُوئان نا آپرِي جگها سين ڪٽي اَڙگا ناڪي چڏسي۔
22 او اُوئي بي رحم وائوڙ سين بچي پجڻ رِي ڪوشيش ڪرسين،
پڻ او اُوئان رو پيچو ڪِنهِي چڏي۔
23 او وائوڙ اُوئان نا اِين ڪيسي،
جين ماڙهُو ڪهِي رِي بي عزتِي ڪري گهر سين ڪڍي چڏين تا۔“

28

ڏاهپ آن سمجھ رو پيد

1 پلين، چاندِي ري ڪاڻان هوئين تين
آن هيڪ خاص جگها تي سون نا گاڙي صاف ڪريو جائي تو۔
2 لوھ زمين سين ڪوتري ڪڍيو جائي تو
آن ٿامو پٿران سين ڪڍيو جائي تو۔
3 اِنسان اَنڌاري ہر لنگهي
زمين رين اُونڈين اُونڈين جگهايان تي،
اِيئان شئيان نا جوئين تا۔

4 اِنسان آبادي سين اَڙگو سُرنگھ کوترين تا
آن جڏهين او سُرنگهان ۾ رنڊوڙيان ري وسيلي جائي کم کرين تا،
تو آڻ جاڻ واڙان نا اُوئان رِي کوئِي خبر کوتِي هوئي.
5 زمين تي فصل ٿين تا،
پڻ زمين رو مهينلو حِصو اِين بدلي تو،
جين اُوئي ۾ جوت لڳِي هوئي.
6 زمين ري هيٺا نيلم پٿر اَهين
آن اُٿ سون را ٽُڪرا پڻ اَهين.
7 اِيئان سُرنگهان ري باري ۾ کهِي شڪارِي پکِي نا خبر کو اَهي
آن نِکو کوئِي باز اُوئي نا ڏيکي سگهي تو.
8 اِيئان ري باري ۾ کهِي جهنگلِي جناور نا پڻ خبر کو اَهي
آن نِکو ئي کوئِي ببر شِينهن اِيئان ۾ پگ رکي سگهي تو.
9 اِنسان سخت پٿران نا پڻ ٽوڙي ڇڏي تو
آن جبلان ري بُنيادان نا هلائي ڇڏي تو.
10 اِنسان جبلان ۾ سُرنگھ کوتري
اُوئي ۾ لِکيل قِيمتِي شئين جوئي لي تو.
11 اِنسان واهتل نديان نا بند کري
اُوئان ۾ لِکيل شئيان نا ظاهر کري تو.
12 پڻ ڏاهپ کيها سين آئي تِي
آن سمجھ کِت جُڙي تِي؟
13 اِنسان نا اِيئي ري قدر رِي خبر کو اَهي
آن اي اِيئي دُنيا ۾ کوتِي جُڙي.

14 سمُندر کھي تو تہ،”ڏاھپ مين کنھين کو اَھي“
آن اُونڈو پاڻِي پڻ کھي تو تہ، ”اي مين کنھين پڻ کو اَھي۔“
15 ڏاھپ نا نِج سون
آن چاندِي سين لي کوتا سگھان۔
16 ڏاھپ نا اوفير علائقي ري سون،
قِيمتِي سُليماني پٿر آن نيلم پٿر سين پڻ لي کوتا سگھان۔
17 سون آن قِيمتِي شيشو ڏاھپ ري برابر کوتو تي سگھي
آن نِکو اي نِج سون ري ٿولان سين لي سگھان تا۔
18 قِيمتِي پٿر آن چمکڻ واڙا پٿر پڻ،
ڏاھپ ري مُقابلي ۾ کئين پڻ کو اَھي۔
ڏاھپ رِي قدر قِيمتِي موتيان سين پڻ گھڻِي اَھي۔
19 اَٿوپيا مُلک رو پُکراج پٿر ڏاھپ ري برابر کو اَھي
آن ڏاھپ رِي قدر نِج سون سين پڻ وڌيک اَھي۔
20 پَڇي ڏاھپ کيھا سين آئي تِي
آن سمجھ کِٿ جُڙي تِي؟
21 ڏاھپ سجان ساس واڙان سين لِکيل رھي تِي
آن پکِي پڻ اُوئي نا ڏيکي کوتا سگھين۔
22 پاتاڙ آن موت اُوئي ري باري ۾ کھين تا تہ،
”اَسان رُگو ڏاھپ رِي مشھورِي سنيڙِي اَھي۔“
23 پڻ رُگو اِيشوَر نا ڏاھپ ري رستي رِي خبر اَھي
آن اُوئي نا خبر اَھي تہ ڏاھپ کِٿ جُڙي تِي۔
24 کِي تہ اِيشوَر سجِي زمين

آن آڪاس ري هيٺا سجيان شئيان نا ڏيکي تو۔
25 اِيشوَر هَوا رو وزن مُقرر ڪريو
آن ڪڪران ري پاڻِي رِي ماپ مُقرر ڪرِي۔
26 اِيشوَر ميهہ سارُون قانُون ٺاهيو
آن ڪڪران ۾ چمڪڻ واڙِي ڪيڻ سارُون رستو ٺاهيو۔
27 اُوئي وقت اِيشوَر ڏاهپ نا ڏِٺِي
آن اُوئي رِي جانچ پڙتال ڪري اُوئي نا قائم ڪرِي۔
28 پَڇي پرميشوَر اِنسان نا ڪهيو تہ،
”جوئو، مانهجو ڀِيهہ رکڻ ڏاهپ اَهي
آن بُڇڙائِي سين اَڙگو رهڻ سمجهہ اَهي۔“

29

ايُوب رو آپري سُٺي وقت نا ياد ڪرڻ

1 ايُوب ڪهيو تہ،
2 ”ڪِتو سُٺو هونت تہ مانهجِي زندگي ايهڙِي هونت،
جيهڙِي موهر هتِي،
جڏهين اِيشوَر مانهجِي سنڀال ڪرتو۔
3 جڏهين اِيشوَر رو تجلو مين تي چمڪتو،
تڏهين هُون اُوئي تجلي رِي مدد سين اَنڌاري سين مٿي جاتو۔
4 جڏهين هُون خُوشحال هتو،
تڏهين اِيشوَر مانهجي گهر رِي سنڀال ڪرتو۔
5 جڏهين قُدرت واڙو اِيشوَر مين ڀيڙو هتو،

تڏهين مانهجا ٻاڙ مانهجي چاري پاسي هتا۔
6 جڏهين مين ڪنهين سڀ ڪُجهه هتو،
تڏهين مين ڪنهين ڏُڏ آن تيل رين ندين وهتين۔
7 هُون جڏهين پڻ شهر ري دروازي ڪنهين
چوڪ تي ماڙهُوئان را فيصلا ڪرڻ سارُون ڪُرسي تي ٻيستو،
8 تڏهين جوئاڻ مِنا ڏيکي مارگ ڇڏي ڏيتا
آن پوڙها ماڙهُو مانهجِي عزت ڪرڻ سارُون اُٺي ٻِيچتا۔
9 سردار مِنا ڏيکي ماٺ تي جاتا
آن آپري مُونهه تي هٿ رکي ڇڏتا۔
10 اڳواڻ بِلڪُل ماٺ تي جاتا
جين اُوئان رِي زبان تاڙوي سين چونهٽي گئِي هوئي۔
11 جڪو پڻ مانهجين واتين سنيڙتو،
او مِنا برڪت واڙو ڪهاتو
آن جڪي مِنا ڏِٺو،
اُوئي مانهجِي واکاڻ ڪرِي۔
12 ڪِي تہ جڏهين ڪوئِي غرِيب
آن بي سهارو يتيم آئي فرياد ڪرتو،
تو هُون اُوئي رِي مدد ڪرتو۔
13 جڏهين هُون رنڌول ڏوسيان آن ڏُک ري ماريل ماڙهُوئان رِي مدد ڪرتو،
تڏهين اُوئان را دِل خُوشِي سين ڀرجي جاتا
آن او مِنا برڪت رِي دُعا ڏيتا۔
14 هُون سچائِي آن اِنصاف سين فيصلا ڪرتو۔

مين اِنصاف نا چوغي آن پوتيئي ري جين پيھري ليو تو.
15 ھُون اَنڌان سارُون اَنکين
آن لُولھان سارُون پگ ھتو.
16 ھُون غرِيبان سارُون باپ ري جين ھتو
آن جڏھين ھُون ڏاريان ماڙھُوئان رو فيصلو ڪرتو،
تڏھين موھر سُني نمُوني جانچ پڙتال ڪرتو،
تہ جين اُوئان سين نا اِنصافِي نہ تي.
17 ھُون ظالم را ڏنت يچي
اُوئي ري مُونھ سين مظلُوم نا ڇڏاتو.
18 اُوئي وقت ھُون اي سوچتو تہ،
مانھجِي عُمر مڙھي وڏِي ھوسي
آن ھُون آپري گھر ۾ سُک شانتِي سين مرِيس.
19 ھُون ايھڙي وڻ ري جين اَھان،
جڪي رين پاڙھان پاڻِي تائين پکڙيل ھوئي تين
آن سجِي رات اُوئي ري ڏاڙيان تي ماڪ پڙي تِي.
20 مانھجِي عزت ھميشہ ٿيتِي رھسي
آن مانھجِي طاقت ڪڏھي پڻ ختم ڪِنھِي تي.
21 ماڙھُو مانھجين واتين سنيڙڻ سارُون انتظار ڪرتا
آن ماٺ ٿي مانھجا مشورا سنيڙتا.
22 او مانھجي واتيان تي پروسو ڪرتا
آن مانھجين واتين اُوئان نا ھلڪي ميھ ري جين سُنين لگتين.
23 ماڙھُو مانھجو اِين انتظار ڪرتا،

جين هاڙي ميھ رو انتظار ڪري تو۔
ماڙھُو مانھجي واتيان سارُون اِين سِڪتا،
جين سُڪِي زمين ميھ ري پاڻِي سارُون سِڪي تِي۔
[24] جڏھين او پريشان ٿيتا،
تڏھين مانھجو ھستو مُونھ اُوئان نا حونصلو ڏيتو۔
[25] ھُون سردار ري جين اُوئان رِي اڳواڻِي ڪرتو۔
ھُون فوج ري وِچ ۾ بادشاھ رِي جين ھتو
آن ڏُکان ري ماريل ماڙھُوئان نا تسلِي ڏيتو۔“

30

ايُوب رو آپرا ڏُک سنيڙاڻ

[1] پَڇي ايُوب کھيو تہ،
”ھي او ماڙھُو پڻ مين تي ٺٺولين ڪرين تا،
جڪو مين سين عُمر ۾ ننِڍا اَھين۔
ھُون تو اُوئان ري ٻاپ ڏاڏان نا
مانھجي رِڍان ٻڪريان ري ولر رِي سنڀال ڪرڻ واڙي ڪُتي ري برابر پڻ ڪو سمجھتو۔
[2] اُوئان سين مِنا ڪوئِي فائِدو ڪو ٿيو،
ڪِي تہ اُوئان رِي طاقت ختم ٿي گئِي تِي۔
[3] او ٻُک آن ڏُڪاڙ ري ڪري ڪمزور ٿي گيا تا۔
او رات رو جھنگ آن ويران جڳھا تي
سُڪل پاڙھان کاڻ سارُون جوتا رھتا۔
[4] او لُوڻڪ آن ٻُوٽان را پَن توڙي کاتا

آن وٹان رين پاڑھان اُوئان رو کاڈو ھتو۔
5 ماڑھُوئان اُوئان نا آپري ٹولي سين کڍي چڏيا تا
آن اُوئان نا چور چور کھي پجائي چڏتا۔
6 او سُکل نديان، جبلان ري غاران
آن زمين ري سُرنگھان ۾ رھتا۔
7 او وٹان ري وِچ ۾ بُک سين رڙين کرتا
آن کنتان واڙي وٹان ھيٺا پيڙا پيا رھتا۔
8 او بيوَقُوف ھتا جکان نا کوئِي کوتو اوڙکي
آن جکان نا ماڑھُوئان کُٽي کُٽي
مُلک سين کڍي چڏيا تا۔
9 پڻ ھي اُوئان رِي اولاد مين تي ٺٺولين کري تِي
آن او مانھجِي بُري حالت ڏيکي مِثال ڏين تا۔
10 ھي او مين سين نفرت کرين تا
آن اَڙگا پِيچي مين تي ٿُکين تا۔
11 اِيشوَر مين تي آفَت ميلھي مانھجِي کمان ٽوڙي چڏِي اَھي
آن مِنا کمزور کري چڏيو اَھي،
ھي ماڑھُوئان رِي جکو مرضِي اَھي او مين سين کري سگھين تا۔
12 مانھجي سُبتي پاسي سين ماڑھُو مين تي حملو کري
مِنا پَچو ڌِکي چڏين تا۔
او مِنا ختم کرڻ سارُون رِٿ ٺاھين تا۔
13 جکان ماڑھُوئان رو کوئِي مددگار کو اَھي،
اوھيج مانھجو رستو بند کري مِنا تکلِيف ڏين تا۔

14 او مِنا تباھ ڪرڻ سارُون ڏِپ توڙي
دُشمن ري جين حملو ڪرين تا۔
15 خوف مِنا گھيري ليو اَھي
آن مانھجِي عزت آن دولت مِٽِي ۾ مِلي گئِي اَھي۔
16 مِنا ڏُکان گھيري ليو اَھي
آن ھي مانھجو موت پڪو اَھي۔
17 رات رو مانھجي ھڏيان ۾ سُورَ تي تو
آن اي سُورَ مِنا سُوئڻ ڪوتو ڏي۔
18 اِيشوَر مِنا گلي ۾ جھلي قابُو ڪري ڇڏيو اَھي۔
19 اُوئي مِنا گَپ ۾ ڌِڪي ڇڏيو اَھي،
ھي ھُون مِٽِي آن رک ري جين تي گيو اَھان۔
20 اي اِيشوَر، ھُون تِنا پُڪاران تو
پڻ تُون مانھجِي ڪوتو سنيڙين،
جڏھين ھُون دُعا منگان تو،
تڏھين تُون مين تي ڌيان ڪوتو ڏين۔
21 ھي تُون مين تي رحم ڪوتو ڪرين
آن آپرِي طاقت سين مِنا ڏُک ڏين تو۔
22 تُون مِنا ھَوا ري جين اُڏائي لي جائين تو
آن طُوفان ري جين اَرگو اُڇلائي ڇڏين تو۔
23 ھوئي، مِنا خبر اَھي تہ
ھي تُون مِنا نُپ ماري ڇڏِيس
آن مِنا اُوئي گھر ۾ پُجائِيس

جِت هيڪ ڏينهن سجان نا جاڻو اَهي.
[24] حقيقت ۾ ايهڙي ماڙهُو تي ڪڏهي پڻ هٿ ڪوتو ڪٽيو جائي،
جڪو موهر ئي مُصِيبت ۾ هوئي آن مدد سارُون پُڪارتو هوئي.
[25] ڪِي هُون ڪهِي نا ڏُک ۾ ڏيکي رويو ڪوتو؟
ڪِي غرِيبان رِي حالت ڏيکي مِنا ترس ڪو آتو؟
[26] جڏهين هُون ڀلائِي رِي اُميد رکان تو،
تڏهين مين سين بُرو تي جائي تو
آن جڏهين روشني رو انتظار ڪران تو،
تڏهين اَنڌارو تي جائي تو.
[27] مانهجا آنترا ٻڙين پيا
آن مِنا آرام ڪوتو جُڙي،
ڪِي تہ مين تي مُصِيبت را ڏينهن آئي گيا اَهين.
[28] مانهجو رنگ ڪاڙهي سين نہ،
پڻ ڏُکان ري ڪري ڪاڙو تي گيو اَهي.
هُون ماڙهُوئان ري وڏي ميڙ ۾ ڀيچي مدد سارُون پُڪاران تو.
[29] مانهجِي پُڪار گِدڙ يا اُٺ پکِي رِي رڙ ري جين بيڪار اَهي.
[30] مانهجِي کل ڪاڙِي تي جِسم سين اُتري پئِي
آن مانهجين هڏين تپ سين ٻڙين پين.
[31] هي مانهجِي بربط سين ماتم رو
آن مانهجِي بانسرِي سين روئڻ رو آواز نِسري تو.“

ايُوب رين آخرِي واتين

1 پَڇي ايُوب کهيو تہ،
”مين آپري اَنکيان سين وچن کريو اَهي،
تو پَڇي هُون کين کهِي کونئارِي نِينگرِي نا بُرِي نظر سين جوئي سگهان تو؟
2 ايهڙي اِنسان نا اِيشوَر ري طرف سين کِي جُڙسي
آن قُدرت واڙي آکاسِي اِيشوَر سين کِي ميراث جُڙسي؟
3 کِي اِين کو اَهي تہ بُري ماڙهُو سارُون آڦت
آن بدکار سارُون تباهي مُقرر اَهي؟
4 اِيشوَر نا مانهجي مارگان رِي خبر اَهي
آن مانهجِي هر وِک تي نظر رکي تو۔
5 جي هُون بُري مارگان تي هليو اَهان
آن مانهجا پگ ٺَگِي ري مارگ تي هليا اَهين،
6 او مِنا اِنصاف رِي تکڙي ۾ توڙي
اوڙکي لي تہ هُون بي گُناهہ اَهان۔
7 جي هُون صحيح مارگ سين ڀٽکي گيو اَهان
آن مانهجي اَنکيان مانهجي دِل نا ڀُلائي ڇڏيو اَهي،
يا مانهجي هٿان سين کوئِي پاپ ٿيو هوئي،
8 تو مانهجو پوکيل فصل کوئِي ٻِيجو کائي جائي
آن مانهجِي ٻني رِي اُپت تباهہ ٿي جائي۔
9 جي مين کهِي رِي ڏوسِي نا بُرِي نظر سين جويو هوئي
آن آپري پاڙي واڙي ري دروازي تي نظر رکي هوئي،
10 تو مانهجي ڏوسِي کهِي ٻِيجي ري ٻانهِي ٿي

آن ڏاريا مرد اُوئي سين زنا ڪرين.
11 جي هُون ايهڙو شرم جيهڙو پاپ ڪرنت
تو جج مِنا اِيئي پاپ رِي ضرُور سزا ڏينت.
12 حقيقت ۾، زناڪارِي هيڪ ايهڙِي جوت اَهي،
جڪو پاتاڙ تائين سپ ڪُجھ ٻاڙي ڀسم ڪري ڇڏي تِي.
جي مين اِين ڪريو هونت،
تو مانهجو سجو فصل تباھ تي جانت.
13 جي مين آپري ٻانهي يا ٻانهِي رو حق ماريو هوئي،
يا مين اُوئان رِي دانهن نہ سنيڙِي هوئي.
14 تو جڏهين اِيشوَر اِنصاف ڪرسي تو هُون ڪِي ڪرِيس؟
آن جڏهين او جانچ پڙتال ڪرسي تو هُون ڪيهڙِي وڙتِي ڏئِيس؟
15 جڪي اِيشوَر مِنا ٺاهيو،
اُوئي مانهجي ٻانهان نا پڻ ٺاهيا
آن اُوئي اَپان نا ما ري پيٽ ۾ رکيا.
16 مين هميشہ غرِيبان آن رنڏولان رِي مدد ڪرِي.
17 مين جڏهين پڻ روٽِي کاڌِي
تو يتيم نا پڻ کارائِي.
18 مين ننڍپڻ سين يتيم نا
اولاد ري جين پاڙيو
آن ننڍپڻ سين ئي رنڏولان رِي مدد ڪرِي.
19 جڏهين ماڙھُو گيان سَوا موئا پي
يا کهِي غرِيب نا ڪتِي رِي ضرُورت هتِي،

[20] تڏهين مين اُوئان نا آپري رِدان رِي اُن سين ٺهيل گرم گيا ڏِنا
آن اُوئان مِنا دُعا ڪرِي.
[21] مين ڪڏهي پڻ ڪهِي يتيم تي هٿ ڪو ڪٽيو،
اُوئي وقت پڻ نہ جڏهين فيصلو ڪرڻ واڙا مين پيڙا هتا.
[22] جي اِين ڪونهِي تو اِيشوَر مانهجو ڪوئو جوڙ سين ڪڍي چڏي
آن مانهجِي ٻانهہ جهورِي جائي.
[23] مِنا اِيشوَر رو ٻيهہ هتو،
متان او مين تي ڪوئِي آفت نہ ميلهي،
هُون اُوئي رِي قُدرت آن طاقت سين ٻيهاجتو.
[24] مين سون تي پڻ نِج سون تي ڪڏهي پڻ ڀروسو ڪو ڪريو.
[25] مين ڪڏهي پڻ اِيئي وات تي وڏائو ڪو ڪريو
تہ مين ڪنهين مڙهي گهڻو ڌن اَهي،
يا مين گهڻو ڪينهڪ حاصل ڪري ليو اَهي.
[26] مين ڪڏهي پڻ چمڪتي سُورج
يا چمڪتي چندر رِي پُوجا ڪو ڪرِي.
[27] مانهجِي دِل ڪڏهي پڻ اُوئان نا ڪو مجيو
آن نِڪو ئي هٿ جوڙي اُوئان نا عزت ڏِنِي.
[28] اي ايهڙو ڏوهہ اَهي جڪي رِي جج سزا ڏين تا،
ڪِي تہ جي هُون اِين ڪرنت
تو آڪاسِي اِيشوَر سين بي وفائِي ڪرنت.
[29] هُون آپري دُشمنان رِي بربادِي تي ڪڏهي خُوش ڪو ٿيو
آن نِڪو ئي اِيئي وات سين خُوش ٿيو جڏهين اُوئان تي آفت آئي.

30 مانهجي مُونھ سين ڪڏھي پڻ اي پاپ ڪو ٿيو
تہ اُوئان تي لعنت ڏيان.
31 مانهجا پاڙيسرِي اِيئي وات رِي شاھِدِي ڏين تا
تہ ايُوب ري گهر سين ڪوئِي پڻ بُکيو ڪو گيو.
32 ڪڏھي پڻ پرديسِي نا ٻاھر گلِي ہِ رات گُزارڻِي ڪو پڙِي،
ڪِي تہ مانهجي گهر رو دروازو هميشہ اُوئان سارُون کُليو رهتو.
33 مين ٻيجان ري جين آپرو پاپ دِل ہِ ڪو لِڪايو.
34 مِنا ماڙھُوئان يا عزِيزان رو ٻيھ ڪو هتو،
تہ او ڪِي کهسين،
ڪِي تہ مين ايھڙو ڪوئِي ڪم ڪو ڪريو،
تہ ماٹ ڪري گهري ٻيسي رهان.
35 جي، ڪوئِي مانهجِي وات سنيڙنت،
هُون آپري واتيان تي صحيح ڪران تو.
اي قُدرت واڙا اِيشوَر، مِنا وڙتِي ڏي.
جي، مانهجي خلاف او الزام لِکي لي آئين،
جڪو اُوئان مين تي لگايا اَهين.
36 هُون يقين سين، اُوئان الزامان ري ڪِتاب نا آپري ڪوئي تي ڪٹنت،
پڻ آپري مٿي تي پوتيئِي ري جين ٻڌي لينت.
37 هُون اِيشوَر نا آپري ڪمان رو پُورو حِساب ڏي،
هيڪ شھزادي ري جين ٻِنا ٻيھ اُوئي ڪنهين جانت.
38 جي مانهجِي زمين مانهجي خلاف فرياد ڪري تِي
آن اُوئي رين اوڙان پيڙين تي روئي گين اَهين

39 يا مين مزُورِي ڏيڻ سَوا
زمين سين پيداوار لئِي اَهي
يا اُوئي را مالِڪ مانهجي ڪري مري گيا اَهين،
40 تو مين سارُون اَناج ري بدلي ڪانديرا ٿين
آن جَوَ ري بدلي ڪارا ڏاٽا اُگين.“
ايهڙي نمُوني ايُوب رين سجين واتين پُورين ٿين.

32

اِليهُو رِي ڪاوڙ

1 نيٺ ايُوب ري ترنان دوستان بحث ڪرڻ ڇڏي ڏِنو، ڪِي تہ ايُوب آپرو آپ نا نيڪ سمجهتو. 2 پَڇي
بُوز قبيلي سين براڪيل ري ڏِڪري اِليهُو نا ڪاوڙ آئِي. اِليهُو رام ري خاندان سين هتو. او اِئي
وات تي ڪاوڙيو ڪِي تہ ايُوب اِيشوَر نا نہ پڻ آپرو آپ نا نيڪ سمجهيو. 3 او اُوئان ترنان دوستان
سين پڻ ناراض هتو ڪِي تہ او ايُوب نا صحيح وڙتِي ڏِي ڪو سگهيا آن نِڪو اُوئي نا ڏوهارِي ثابت
ڪري سگهيا. 4 اِليهُو اِئي ري ڪري ماٺ رهيو ڪِي تہ او ترن اُوئي سين عُمر ۾ وڏا هتا. 5 پڻ
جڏهين اُوئي ڏِٺو تہ او ترن ماٺ ٿي گيا اَهين تڏهين اُوئي نا ڪاوڙ آئِي.

اِليهُو رِي وات چيت

6 پَڇي بُوز قبيلي سين براڪيل ري ڏِڪري اِليهُو ڪهيو تہ،
”هُون اَجان تائين اِئي ڪري ماٺ رهيو
آن لحاظ ڪرتو رهيو ڪِي تہ اَوهِين مين سين عُمر ۾ وڏا اَهو.
7 مين سوچيو تہ موهر او ڏاهپ رِي وات ڪري لين،
جڪو مين سين عُمر ۾ وڏا آن تجربي ۾ وڌيڪ اَهين.

8 پڻ جڪو آتما اِنسان ۾ قُدرت واڙي اِيشوَر ري طرف سين اَهي،
اوهيج اِنسان نا سمجھ ڏي تِي.
9 رُڳو پوڙها ماڙهُو ئي عقل مند ڪوتا هوئين
آن ضرُورِي ڪو اَهي تہ رُڳو وڏِي عُمر واڙا اِنصاف نا سمجهين تا.
10 اِيئي ري ڪري مانهجِي وات سنيڙو،
مِنا جڪو ڪينهڪ خبر اَهي او اَوهان نا سنيڙائِيس.
11 جوئو، هُون اُوئي وقت ماٺ رهيو،
جڏهين اَوهِين ٻوليا پي،
مين اَوهانجِي ڏاهپ رين واتيان تي ڌيان ڏِنو پي.
12 مين پُوري ڌيان سين اَوهانجين واتين سنيڙين پي
پڻ اَوهان ۾ ڪوئِي پڻ ايُوب نا غلط ثابت ڪري ڪو سڳهيو
آن نِڪو ئي اُوئي نا صحيح وڙتِي ڏي سڳهيو.
13 خبردار، آپرو آپ نا ڏاها نہ سمجهو،
ڪِي تہ ايُوب نا اِيشوَر سَوا ڪوئِي پڻ وڙتِي ڏي ڪوتو سڳهي.
14 ايُوب آپري واتيان سين مِنا نِشانو ڪو ٺاهيو
آن هُون اُوئي نا اَوهان ري جين وڙتِي ڪِنهِي ڏيان.“
15 پَڇي اِلِيهُو ايُوب نا ڪهيو تہ،
”تاهجا ترن دوست ٻِهاجي ماٺ تي گيا اَهين،
ڪِي تہ هي اِيئان ڪنهين ڪهڻ سارُون ڪئين پڻ ڪو بچيو.
16 هي او ماٺ تي گيا اَهين
آن وڙتِي ڪوتا ڏين.
ڪِي هي هُون اَجان پڻ ماٺ رهان؟

[17] هي هُون پڻ وڙتِي ڏئِيس
آن جڪو ڪينهڪ مِنا خبر اَهي او اَوهان نا سنيڙائِيس.
[18] مانهجِي دِل ۾ مڙهي گهڻين واتين اَهين
آن مانهجِي آتما مِنا ٻولڻ تي مجبُور ڪري تِي.
[19] جوئو، جي مين آپڙِي وات نہ سنيڙائِي،
تو هُون اِين ڦاٽي جائِيس،
جين نوي شراب سين بند ڏِيڙين ڦُونڪجي ڦاٽي جائين تين.
[20] هُون ضرُور ٻولِيس، تہ جين مِنا سُک شانتِي جُڙي،
هُون آپرو مُونهہ کولي ضرُور وڙتِي ڏئِيس.
[21] هُون ڪهِي پڻ اِنسان رِي طرف دارِي ڪِنهِي ڪران
آن نِڪو ئي ڪهِي رِي چاپلوسِي ڪران.
[22] ڪِي تہ مِنا چاپلوسِي ڪرڻ ڪوتِي آئي،
جي مين اِين ڪريو،
تو اِيشوَر مِنا جلدي ماري ڇڏسي.“

33

[1] پڇي اِليهُو ڪهيو تہ،
”اي ايُوب ، هي مانهجِي وات سنيڙ
آن مانهجي سجيان واتيان تي ڌيان ڏي.
[2] جوئو، مانهجِي مرضِي اَهي تہ هُون جڪو ڪينهڪ ڪهان
آن مانهجِي مرضِي اَهي تہ جڪو واتين تين سين ڪران تو،
[3] هُون او سجين واتين سچي دِل سين ڪرِيس

آن جڪو ڪينهڪ مِنا خبر اَهي او اِيمانداري سين سنيڙائِيس.
4 اِيشوَر رِي آتما مِنا ٺاهيو اَهي
آن قُدرت واڙي اِيشوَر مِنا زندگي ڏِني اَهي.
5 جي تُون مِنا وڙتِي ڏي سگهين تو،
تو آپرين واتين سنيڙاڻ سارُون تيار ٿي مُقابلو ڪر.
6 جوئو، اِيشوَر رِي نظر ۾ اَپين برابر اَهان،
ڪِي ته اَپين مِٽِي سين ٺاهيا گيا اَهان.
7 مانهجو مقصد ٿِنا ٻِيهاڙڻ ڪو اَهي
آن نِڪو ئي مانهجِي مرضِي اَهي ته ٿِنا پريشان ڪران .
8 تين جڪو ڪينهڪ ڪهيو اَهي،
او بِلڪُل مين سنيڙيو اَهي،
9 تين ڪهيو ته، ’هُون بي ڏوهِي اَهان
آن مين ڪوئِي ڏوه ڪو ڪريو،
مين ڪوئِي پاپ ڪو ڪريو
آن نِڪو ئي وڙي مين ڪوئِي بُرائِي ڪرِي.
10 توئي پڻ اِيشوَر مانهجي خلاف وجه جوئي تو
آن مِنا آپرو دُشمن سمجهي تو.
11 اُوئي مانهجي پگان ۾ سنڪڙان ٻڌي ڇڏين اَهين.
آن مانهجي سجان مارگان تي نظر رکي تو.‘
12 اي ايُوب، جوئو، هُون ٿِنا ڪهان تو ته،
ٿاهجين اي واتين غلط اَهين،
ڪِي ته اِيشوَر اِنسان سين مڙهي گهڻو مهان اَهي.

[13] تُون اي کهي اِيشوَر سين کي ري کري جهيڙو کرين تو
تہ او کهِي پڻ وات رِي وڙتِي کوتو ڏي؟
[14] اِيشوَر ڏار ڏار طريقان سين وات کري تو،
پڻ اِنسان اُوئي نا سمجهي کوتو سگهي۔
[15] اِيشوَر کڏهي خيال ۾، کڏهي سپني ۾،
کڏهي پرِي اُونگھ ۾
آن کڏهي وِڇاڻي تي سُوئڻ ري ٽاڻي اِنسان سين وات کري تو۔
[16] تڏهين اِيشوَر اُوئان نا آپرين واتين سنيڙائي تو
آن ٻيهاڙي اُوئي نا خبردار کري تو،
[17] تہ جين اِنسان نا بُري کمان
آن مغرُور ٿيڻ سين روکي سگهي۔
[18] اِيشوَر اُوئي رِي آتما نا پاتاڙ سين
آن اُوئان رِي زندگي نا موت سين بچائي تو۔
[19] اِيشوَر اِنسان نا بيمار کري وِڙهي تو
آن اُوئي ري هڏيان ۾ هميشہ سُوڙ رهي تو۔
[20] اِتي تائين جکو اُوئي نا روٽِي
آن هر قِسم ري سُٺي سُٺي طعام سين پڻ نفرت ٿي جائي تِي۔
[21] اُوئي رو جِسم سُکي کمزور ٿي جائي تو
آن اُوئي رين هڏين ڏيکڻ ۾ آئين تين۔
[22] اُوئي رو مرڻ نيڙو آئي جائي تو
آن اُوئي ري بچڻ رِي کوئِي اُميد کوتِي رهي۔
[23] جي هزاران فرشتان ۾ کوئِي فرشتو

اِنسان ڪنهين آئي کهي،
تہ اُوئي نا ڪِي ڪرڻ کپي۔
24 تو او فرشتو اُوئي تي قياس ڪري اِيشوَر نا کهسي تہ،
’ تُون اِيئي نا موت رِي کَڎ سين بچائي لي،
ڪِي تہ مِنا اِيئي رو عيوضو جُڙي گيو اَهي۔
25 اِيئي رو جِسم ٻاڙ ري جِسم جيهڙو ٿي جائي
آن او وڙي ٻَچو جوئاڻ جماڻ ٿي جائي۔‘
26 ٻَچي او اِنسان اِيشوَر سين دُعا منگسي
آن اِيشوَر اُوئي تي ديا ڪرسي۔
او خُوش ٿي اِيشوَر رِي ٻگتِي ڪرسي
آن اِيشوَر اُوئي نا وڙي ڪامياب ڪرسي۔
27 او ماڙهُوئان ري آگ ہِ اِقرار ڪرسي تہ،
’پاپ ڪري هُون سِڌي مارگ سين ڀٽڪي گيو تو،
پڻ اِيشوَر مِنا اِتي سزا ڪو ڎِني جِتا مانهجا پاپ هتا۔
28 اِيشوَر مِنا موت ري مُونهہ سين بچايو اَهي،
هي هُون زندگي ري سوجهري نا ڎيکِيس۔‘
29 جوئو، اِيشوَر اِنسان سين گهڙِي گهڙِي اِين ڪري تو،
30 تہ جين اِنسان موت ري مُونهہ ہِ جاڻ سين بچي جائي،
آن اُوئي رِي زندگي خُوشيان سين ڀرجي جائي۔
31 اي اِيُوب، ماٺ ڪر
آن مانهجِي وات ڎيان سين سنڀڙ۔
32 جي ٿِنا ڪينهڪ کهڻو اَهي تو مِنا سنڀڙا،

ڪِي تہ مانهجِي مرضِي اَهي تہ تُون بي ڏوهِي هوئين.
[33] جي تُون ڪوتو ٻولين تو مانهجين واتين سنيڙ،
مات ڪري سنيڙ تو هُون تِنا ڏاهپ رين واتين سِڪائِيس.“

34

[1] پَڇي اِليهُو اي پڻ ڪهيو تہ،
[2] ”اي ڏاهان ماڙهُوئان، مانهجين واتين سنيڙو،
اي عقل واڙان، مانهجين واتيان تي ڌيان ڏيو.
[3] اَسِين ڪن سين وات نا پرڪان تا،
جيهڙي نمُوني زبان سين کاڌي ري سواد رِي خبر پڙي تِي.
[4] آئو، اَپِين اِيئان واتيان رِي جانچ پڙتال ڪران
آن خبر پڙي تہ حقيقت ڪِي اَهي؟
[5] ڪِي تہ ايُوب کهيو اَهي تہ،
’هُون سچو اَهان آن اِيشوَر مين سين نا اِنصافِي ڪرِي اَهي.
[6] هُون حق تي اَهان،
توئي پڻ مِنا ڏوهارِي سمجهيو گيو اَهي.
هُون بي ڏوهِي اَهان، پڻ مِنا ايهڙا زخم جُڙيا اَهين،
جڪان رو ڪوئِي علاج ڪو اَهي.‘
[7] ايُوب جيهڙو ڪُوڻ اَهي،
جڪو اِيشوَر ري خلاف واتين ڪرتو رهي تو؟
[8] او بُران رِي سِنگت ۾ اُٿي ٻيسي تو
آن بُران ماڙهُوئان پيڙو گُهمي ڦِري تو.

9 ڪِي تہ اُوئي کهيو اَهي تہ،
’ اِيشوَر رِي پگتِي ڪرڻ رو ڪوئِي فائِدو ڪو اَهي.‘
10 اِيئي ري ڪري اي ڏاهان ماڙهُوئان، مانهجِي وات سنيڙو،
اِين تي ڪوتو سگهي تہ اِيشوَر بُرائِي ڪري،
يا قُدرت واڙو اِيشوَر بُجڙائِي ڪري.
11 اِيشوَر اِنسان نا اُوئي ري ڪمان رو بدلو ڏيسي
آن هر هيڪ نا اُوئي ري ڪمان ري مُطابق اَجر جُڙسي.
12 حقيقت ۾ اِيشوَر بُرائِي ڪوتو ڪري
آن قُدرت واڙو اِيشوَر نا اِنصافِي ڪوتو ڪري.
13 ڪي زمين نا اِيشوَر ري حوالي ڪرِي؟
آن ڪي اُوئي نا دُنيا تي اِختيار ڏِنو؟ ڪهِي پڻ نہ.
14 جي اِيشوَر ماڙهُوئان رو ساس ڪڍي لي،
15 تو سجا ماڙهُو ختم تي جاسين
آن اِنسان وڙي مِٽِي ۾ مِلي جاسي.
16 اي ايُوب، جي تين ۾ سمجهہ اَهي تو سنيڙ
آن مانهجي واتيان تي ڌيان ڏي.
17 جڪو اِنصاف رو دُشمن اَهي،
ڪِي او حُڪومت ڪري سگهي تو؟
تُون قُدرت واڙي اِيشوَر تي الزام لگائين تو،
جڪو اِنصاف ڪري تو.
18 جڏهين بادشاھ آن اگواڻ بُرائِي ڪرين تا.
تڏهين اِيشوَر اُوئان نا دڙڪو ڏي تو.

[19] او اميران رِي طرف دارِي كوتو كري،
اُوئي رِي نظر ۾ امير آن غرِيب برابر اَهين،
كِي تہ اُوئان ٻِيان نا اِيشوَر ئي تاهيا اَهي.
[20] ماڙهُو آڌِي رات رو يكدم مري جائين تا،
او ٻِيهاجي مري جائين تا
آن طاقتور ماڙهُو پڻ بِنا هٿ لگاڻ سين مري جائين تا.
[21] اِيشوَر اِنسان ري سجان كمان نا اوڙكي تو
او اُوئي رِي هر وِك تي نظر ركي تو.
[22] ايهڙو كوئِي اَنڌارو يا ٻونر اَنڌارو كو اَهي،
جِٿ بدكار ماڙهُو لِكي سگهين.
[23] اِيشوَر نا كوئِي ضرُورت كو اَهي
تہ كهِي اِنسان نا آپرِي عدالت ۾ منگائي.
[24] او بِنا جانچ پڙتال ري،
طاقت واڙان را ٹُكرا ٹُكرا كري ڇڏي تو.
آن اُوئان رِي جگها تي ٻِيجان نا مُقرر كري تو.
[25] كِي تہ اِيشوَر نا اُوئان ري كمان رِي خبر اَهي
آن رات ري وقت اُوئان نا برباد كري ڇڏي تو.
[26] اِيشوَر ايهڙي بُري ماڙهُوئان نا،
سجان ري اگ ۾ سزا ڏي تو.
[27] كِي تہ اُوئان اِيشوَر نا مجڻ سين اِنكار كريو
آن اُوئي ري كهِي پڻ حُكم نا كو مجيو.
[28] اُوئان ري ظُلم ري كري غرِيبان رِي فرياد اِيشوَر تائين پُگِي

آن اِيشوَر ڏُکان ري ماريل ماڙھُوئان رِي پُکار سنيڙِي،
29 جڏھين اِيشوَر ماث اَھي،
تو پَڇي کُوڻ اُوئي تي الزام لگائي سگھي تو؟
جي اِيشوَر آپرو مُونھ لِکائي ڇڏي تو کُوڻ اُوئي نا جوئي سگھي تو؟
کِي تہ او ھر قوم تي پڻ ھر اِنسان تي حُکومت کري تو،
30 تہ جين بُرا ماڙھُو حُکومت نہ کرين
آن ماڙھُو اُوئان ري ڦندي ۾ ڦاسي نہ جائين۔
31 کِي کوئِي اِيشوَر نا کھي سگھي تو تہ،
’مِنا مانھجي پاپان رِي سزا جُڙي گئِي اَھي،
ھي ھُون وڙي پاپ کِنھِي کران۔
32 جکو مِنا ڏيکڻ ۾ کوتو آئي، او مِنا ڏيکاڙ،
جي مين ڏوھ کريو اَھي تو ھي اِين کِنھِي کران۔‘
33 اِيشوَر جکو کينھک کريو، تُون اُوئي نا کوتو مجين۔
کِي اِيشوَر تِنا او اَجر ڏيسي، جين تاھجِي مرضِي اَھي؟
ھي فيصلو تاھجي ھٿ ۾ اَھي نہ تو مانھجي ھٿ ۾۔
جکو کينھک تِنا خبر اَھي او سنيڙا۔
34 ڏاھا آن عقلمند ماڙھُو جکو مانھجين واتين سنيڙين پيا،
او اِين کھسين تہ،
35 ’ايُوب ڇڙيان ري جين وات کري تو
آن اُوئي رين واتين ڏاھپ سين خالي اَھين۔
36 جي، ايُوب نا پُوري نمُوني آزمايو جانت،
کِي تہ او بُران ماڙھُوئان ري جين وڙتِي ڏي تو۔

[37] او اِيشوَر سين بغاوت ڪري آپري پاپان نا وڌائي تو
آن تاڙين وجائي اِيشوَر ري خلاف مڙهي گهٽين واتين ڪري تو.“‘

35

[1] پَڇي اِلِيهُو ايُوب نا اي پڻ ڪهيو تہ،
[2] ”تُون جڪو آپرو آپ نا اِيشوَر ري اگ ۾ سچو سمجهين تو،
ڪِي تاهجِي اي وات صحيح اَهي؟
[3] تُون اي ڪهين تو تہ، ’مِنا اِيئي رو ڪيهڙو فائِدو،
يا پاپ نہ ڪرڻ سين مِنا ڪيهڙو فائِدو تيسي؟‘
[4] هُون تِنا آن تاهجي دوستان نا ڪهان تو تہ،
[5] آڪاس سمهون جوئو آن نظر ڪر
آن ڪڪران تي ڌيان ڪر جڪو تين سين مڙهي اُونچا اَهين.
[6] جي تُون پاپ ڪرين تو اِيشوَر نا ڪوئِي فرق ڪوتو پڙي
آن جي تاهجا پاپ وڌتا جائين توئي پڻ اُوئي تي ڪوئِي اثر ڪوتو تي.
[7] جي تُون نيڪِي ڪرين تو تہ اِيشوَر تي ڪيهڙو تورو ڪرين تو؟
يا تاهجي هٿان سين اُوئي نا ڪيهڙو فائِدو؟
[8] تاهجي پاپ ڪرڻ سين
رُگو اِنسان نا نُقصان تي تو
آن تاهجِي نيڪِي ڪرڻ سين ماڙهُوئان رو ئي فائِدو تي تو.
[9] جڏهين ماڙهُوئان تي وڏيڪ ظُلم تي تو،
تڏهين او ظُلم ڪرڻ واڙان ري خلاف اِيشوَر نا پُڪارين تا.
[10] پڻ ڪوئِي اي ڪوتو ڪهي تہ، ’اِيشوَر ڪِت اَهي جڪي اَسان نا ٺاهيا

آن اَسان نا ڏُکان ري وقت گاڻ سارُون خُوشِي را گِيت ڏِنا؟‘
11 اِيشوَر اَسان نا زمين ري جناوران سين پڻ وڌيک سمجھ ڏي تو
آن پکِيان سين پڻ وڌيک ڏاهپ ڏي تو۔
12 جڏهين ماڙهُو پُڪارين تا تو اِيشوَر ڪوئِي وڙتِي ڪوتو ڏي۔
ڪِي تہ او بُرا آن مغرُور اَهين۔
13 اي سچ اَهي تہ اِيشوَر ڪُوڙان ماڙهُوئان رِي فرياد ڪوتو سنيڙي
آن قُدرت واڙو اِيشوَر اُوئان سمهون ڌيان ڪوتو ڏي۔
14 اي ايُوب، پَڇي اِيشوَر تاهجِي پُڪار ڪين سنيڙسي،
جڏهين تُون ڪهين تو تہ، ’اِيشوَر مِنا نظر ئي ڪوتو آئي،
مانهجو ڪيس اُوئي ري اگ ۾ اَهي آن مِنا فيصلي رو انتظار اَهي۔‘
15 تُون اي پڻ ڪهين تو تہ، ’اِيشوَر آپري قهر ۾ سزا ڪوتو ڏي
آن پاپان تي ڌيان ڪوتو ڏي۔‘
16 اِيئي ري ڪري اي ايُوب، جڏهين تُون ٻولين تو،
تو اَجائين واتين ڪرين تو
آن تاهجي واتيان ۾ ڪوئِي ڏاهپ ڪو اَهي۔“

36

1 پَڇي اِلِيھُو ايُوب نا اي پڻ ڪهيو تہ،
2 ”توڙهي دير صبر ڪري مانهجين واتين سنيڙ،
ڪِي تہ مانهجِي مرضِي اَهي تہ هُون اِيشوَر ري حق ۾ ڪينهڪ وڌيک سنيڙائُون۔
3 مين ڪنهين اِتو عِلم اَهي تہ،
هُون آپري خالق نا سچو ثابت ڪري سگهان تو۔

4 حقيقت ۾، مانھجين واتين ڪُوڙين ڪو اَھين،
ڪِي تہ ھُون وڏيڪ ڏاھو اَھان۔
5 جوئو، قُدرت واڙو اِيشوَر کھِي نا گھٽ ڪوتو سمجھي،
ڪِي تہ او ڏاھپ سين پرل اَھي۔
6 اِيشوَر بُران ماڙھُوئان نا جِيتا ڪوتو رکي
آن جڪو مُصِيبت ۾ اَھي اُوئان رو اِنصاف ڪري تو۔
7 او نيڪ ماڙھُوئان رِي سنڀال ڪري تو
آن اُوئان نا عزت ڏي ھميشہ سارُون بادشاھِي تخت تي ٻيساڙي تو۔
8 جڏھين بُرا ماڙھُو سنڪڙان سين ٻڌيا جائين تا،
يا اُوئان تي مڙھي گھڻين آفتان آئي تين،
9 تڏھين اِيشوَر اُوئان نا اُوئان را ڪم آن پاپ ڏيکاڙي تو،
ڪِي تہ اُوئان مغرُورِي ڪرِي تِي۔
10 اِيشوَر اُوئان نا سُڌارڻ سارُون اُوئان را ڪن کولي تو
آن اُوئان نا حُڪم ڏي تو تہ او بُرائِي نہ ڪرين۔
11 جي او اِيشوَر رِي وات مجي اُوئي رِي ڀگتِي ڪرين،
تو اِيشوَر اُوئان رِي زندگي نا خُوشحال آن ڪامياب ڪري تو۔
12 جي او اِيشوَر رِي وات ڪوتا مجين،
تو او اوچتا تلوار سين ماريا جاسين۔
13 بُران ماڙھُوئان رِي دِل ۾ ڪاوڙ ڀريل رھي تِي،
پڻ جڏھين اِيشوَر اُوئان نا سزا ڏي تو،
تڏھين او مدد سارُون ڪوتا پُڪارين۔
14 اُوئان رِي زندگي بي حيائِي ري ڪمان سين تباھ تي جائي تِي

آن او جَوانِي ۾ ئي مري جائين تا.
15 پڻ اِيشوَر مُصِيبت ۾ ڦاٿل ماڙھُوئان نا ڇڏائي تو
آن ڏُکان ري وسيلي اُوئان نا سِکائي تو.
16 اي ايُوب، اِيشوَر رِي مرضِي اَهي تہ او تِنا پڻ ڏُکان سين ڇڏائي
آن اُوئي رِي مرضِي اَهي تِنا ايھڙِي کُلي جگھا لي آئي،
جِت تاھجِي ٽيبل سُٺان سُٺان کاڌان سين ڀريل رھي.
17 پڻ اِيئي وقت تِنا او سزا جُڙِي اَهي،
جکو بُران ماڙھُوئان نا جُڙِي تِي،
اِيئي ري کري اِيشوَر تِنا عدالت
آن اِنصاف سارُون جھليو اَهي.
18 خبردار، تاھجِي کاوڙ تِنا گُمراھ نہ کري
آن مڙھي گھڻِي مِلکت تِنا ڀٽکائي نہ ڇڏي.
19 کِي تاھجِي طاقت تِنا مُصِيبت سين بچائي سگھي تِي؟
يا تاھجِي مِلکت تِنا اِيئان مُصِيبتان سين بچائي سگھي تِي؟
20 تُون اُوئي موت واڙِي رات رو انتظار نہ کر،
جکي رات قومان جِت پڻ ھوئين، برباد ٿي جائين تين.
21 خبردار ، بُرائِي نہ کر،
کِي تہ مُصِيبتان تِنا آزماڻ سارُون چُندي ليو اَهي.
22 جوئو، اِيشوَر آپرِي قُدرت سين وڏا وڏا کم کري تو.
کُوڻ اُوئي ري جين سِکائي سگھي تو؟
23 کُوڻ اِيشوَر نا رستو ڏيکاڙِي سگھي تو؟
يا کُوڻ اُوئي نا غلط کھي سگھي تو؟ کوئِي پڻ نہ.

24 جيھڙي نمُوني ماڙھُو گِيت گائي اِيشوَر رِي واکاڻ ڪرين تا،
ايھڙي نمُوني تُون پڻ اُوئي ري ڪمان رِي واکاڻ ڪر.
25 هر هيڪ ماڙھُو اُوئي رو ڪم ڏِٺو اَهي
آن اِنسان اَڙگي پنڌ سين اُوئي تي نظر رکي تو.
26 جوئو، اِيشوَر مهان اَهي،
اَسِين اُوئي رِي قُدرت رو اَندازو ڪوتا لگائي سگھان.
ڪِي ڪوئِي اِيشوَر رِي عُمر رو حِساب لگائي سگھي تو؟
27 او پاڻِي ري ڦُڙان نا ڪڪر ٺاھي تو
آن اِيئان ڪڪران سين ميھ ورسائي تو.
28 اِيشوَر آڪاس سين زمين تي،
اِنسانان سارُون مڙھي گھڻو ميھ ورسائي تو.
29 ڪِي ڪوئِي سمجھي سگھي تو،
تہ آڪاس تي ڪڪر ڪيھڙي نمُوني پکڙي جائين تا
آن ڪيھڙي نمُوني گجين تا؟
30 جوئو، اِيشوَر کيڻ رِي چمڪ نا آپري چاري پاسي پکيڙي تو
آن سمُندر ري تڑ نا ڍڪي چڏي تو.
31 او ڪڪران سين قومان نا پاڙي تو
آن اُوئان نا مڙھي گھڻو کاڌو ڏي تو.
32 اِيشوَر کيڻ نا جِت حُڪم ڏي تو،
او اُت ئيج جائي ڪِري تِي.
33 ڪڪران ري گجڻ سين طُوفان رِي خبر پڙي تِي،
آن مال متو پڻ طُوفان ري آڻ رِي خبر ڏي تو.“

37

[1] پَڇي اِيهُو کهيو تہ،
”مانهجو دِل اي سوچي ڏکي جائي تو
آن زور سين ڌڙکي تو۔
[2] اَوهِين سجا اِيشوَر رو آواز سنيڙو
آن اُوئي ري گجگوڙ ري آواز تي ڌيان ڏيو۔
[3] او کيڻ نا آکاس سين هيٺِي ميلهي تو
آن اُوئي رِي روشني سين زمين چمکي تِي۔
[4] پَڇي گاج رو آواز سنيڙڻ ۾ آئي تو
آن اِيشوَر آپري جلوي سين گجي تو۔
جڏهين اِيشوَر رو آواز آئي تو،
تڏهين کيڻ چمڪتِي رهي تِي۔
[5] اِيشوَر عجِيب طريقي سين گجگوڙ ڪري تو،
او ايهڙا وڏا وڏا کم کري تو،
جکو اَپڻِي سمجھ سين ٻاهر اَهي۔
[6] اِيشوَر برف نا حُکم ڏي تو،
تہ او جائي زمين تي کِري
آن ميھ نا زور سين ورسڻ رو حُکم ڏي تو۔
[7] ايهڙي نمُوني اِيشوَر ماڙهُوئان نا کم کرڻ سين روکي تو،
تہ جين سجِي مخلُوق اُوئي رِي قُدرت نا اوڙکي سگهي۔
[8] پَڇي جهنگلِي جناور پڻ آپري ڏران ۾ لِکي جائين تا

آن آپري گھران ۾ پناھ لين تا.
9 ڐاڪٽي پاسي سين خطرناڪ وائوڙ آئي تِي
آن اُتر رِي هَوا سين سِي وڏي جائي تو.
10 اِيشوَر رِي ڦُونڪ سين برف جمي جائي تِي
آن سجو پاڙِي برف تي جائي تو.
11 اِيشوَر ڪڪران نا پاڙِي سين پري چڏي تو
آن اُوئان سين چاري پاسي ڪيڻ چمڪائي تو.
12 اِيشوَر رِي مرضِي سين ڪڪر،
اِيها اُوها هلتا رهين تا
آن اُوئي ري حُڪم سين زمين تي ورسين تا.
13 اِيشوَر اِيئان ڪڪران سين
ماڙھُوئان نا سِڪائي تو،
زمين نا برڪت ڏي تو
آن آپرِي ديا ڏيکاڙي تو.
14 اي ايُوب، مانهجِي وات ڏيان سين سنيڙ،
مات ڪري اِيشوَر ري عجِيب ڪمان تي ڌيان ڏي.
15 ڪِي تِنا خبر اَهي ته،
اِيشوَر ڪين ڪڪران نا حُڪم ڏي تو
آن ڪين آپري ڪڪران ۾ ڪيڻ نا چمڪائي تو.
16 ڪِي تِنا خبر اَهي ته ڪڪر ڪيھڙي پاسي جاسين؟
اي عجِيب ڪم رُگو اِيشوَر ڪري تو
جڪو ڐاهپ سين پريل اَهي.

[17] جڏھين ڏکڻ سين آٹ واڙي لُو سين
زمين تي وِيراني تي جائي تِي
تو تاھجا گيا گرم تي جائين تا۔
[18] جڏھين اِيشوَر آڪاس نا
پترِ رِي تِک ري جين چمکدار ٺاھيو،
تڏھين ڪِي تين اُوئي رِي مدد ڪرِي تِي؟
[19] اَسان نا سنيڙا تہ اَسِين اِيشوَر نا ڪِي ڪھان؟
ڪِي تہ جِتِي تائين اَسان نا پُورِي وات رِي خبر نہ ھوئي،
اَسِين آپرو ڪيس ڪوتا وِڙھي سگھان۔
[20] ڪِي ڪوئِي اِيشوَر نا ڪھسي،
تہ مانھجِي مرضِي اَھي تہ ھُون ٻولان؟
حقيقت، ٻِ جڪو اِين ڪيھسي او جِيتو ڪِنھِي رھي۔
[21] جڏھين ھَوا لگي تِي آن ڪڪر ھٽي جائين تا،
تڏھين اُوئي وقت چمڪڻ واڙي سُورج سمھون
ڪوئِي جوئي ڪوتو سگھي۔
[22] اُتر واڙي پاسي چمڪتِي روشني آئي تِي،
جڪو اِيشوَر ري مھان جلوي نا ظاھر ڪري تِي۔
[23] اَسِين قُدرت واڙي اِيشوَر تائين پُجي ڪوتا سگھان،
ڪِي تہ او گھڻِي طاقت واڙو اَھي۔
او اِنصاف آن سچائِي سين فيصلو ڪري تو۔
[24] اِيئي ري ڪري ماڙھُو اُوئي سين ٻيھاجين تا۔
جڪو آپرو آپ نا ڏاھا سمجھين تا،

او اِيشوَر ري آگ ۾ ڪئين پڻ ڪو اَهين۔“

38

پرميشوَر رو ايُوب نا وڙتِي ڈيڻ

1 پَڇي پرميشوَر وانتوڙيئي ۾ ايُوب نا کهيو تہ،
2 ”تُون ڪُوڻ اَهين جڪو چڙائِي واڙين واتين ڪرين تو
آن مانهجي رِٿان تي پڑدو ڈين تو؟
3 هي همت ڪر آن تيار ٿي،
هي هُون تين سين جڪو پڻ پُڇان اُوئي رِي وڙتِي ڈي۔
4 جڈهين مين زمين رِي بُنياد رکِي،
اُوئي وقت تُون ڪِٿ هتو؟
جي تُون ڈاهو اَهين تو مِنا سنيڙا۔
5 ڪِي تِنا خبر اَهي تہ زمين رِي ديگهہ آن ويڪرَ ڪي مُقرر ڪرِي؟
زمين رِي ماپ ڪي ڪرِي اَهي؟
6 زمين رِي بُنياد ڪيهڙِي شئي تي رکِي گئِي،
يا اُوئي رِي بُنياد رو خاص پٿر ڪي رکيو؟
7 اُوئي وقت ساڪڙ ران تاران پيڙا تي گِيت گايو پي
آن مانهجان سجان فرشتان خُوشِي را نعرا هٹيا پي۔
8 جڈهين سمُندر نا تاهيو گيو
تو اُوئي نا قابُو ڪرڻ سارُون،
ڪي اُوئي رين حدان مُقرر ڪرين؟
9 اُوئي وقت مين سمُندر نا ڪڪران سين ڍڪي ڇڈيو

آن اُوئي نا پونر اَنذاري ۾ اِين وِڙهيو،
جين نِنڍي ٻاڙ نا پوتاريان ۾ وِڙهيو جائي تو.
10 مين ئي سمُندر رِي حد مُقرر ڪرِي،
جين ڪهِي شئي نا روڪڻ سارُون،
دروازا آن ڪُنڊا لڳايا جائين تا.
11 مين سمُندر نا ڪهيو تہ، تِنا رُڳو اِتي تائين آٽو اَهي
آن تاهجين طاقتور ڇولين اِٿ ٻيڇي رهين.
12 ڪِي تين آپرِي زندگي ۾ ڪڏهي ساڪڙ تي حُڪم هلايو اَهي؟
ڪِي تُون سُورج تي حُڪم هلائي سگهين تو؟
13 ڪِي تين ساڪڙ رِي روشني نا
سجِي زمين تي پکيڙِي اَهي؟
جڪي ري ڪري بُرا ماڙهُو ٻجي لِڪي جائين تا.
14 ساڪڙ ري سوجهري سين زمين رِي صُورت اِين بدلي جائي تِي،
جين اُوئي ڪوئِي رُوپاڙو ويس پيهريو هوئي.
15 جڏهين اي روشني بُران ماڙهُوئان تي پڙي تِي
تو اُوئان ري بُرائِي ڪرڻ واڙي هٿان را ٽُڪرا ڪريا جائين تا.
16 ڪِي تُون سمُندر ري چشمان تائين گيو اَهين؟
ڪِي تُون اُوئي ري تڙ تائين پُڳو اَهين؟
17 ڪِي تين موت نا نيڙي پنڌ سين ڏِنو اَهي؟
ڪِي تين ڪڏهي پاتاڙ ري اَنڌاري نا ڏِٺو اَهي؟
18 ڪِي تِنا خبر اَهي تہ زمين رِي ويڪرائِي ڪِتِي اَهي؟
جي تِنا سپ ڪُجھ خبر اَهي، تو مِنا سنيڙا.

19 ڪِي تِنا خبر اَهي تہ روشني
آن اَنڌارو ڪها سين آئين تا؟
20 ڪِي تُون اُوئان نا اُوئان رِي جگها تي پُجائي سگهين تو؟
ڪِي تِنا اُوئان ري گهر ري مارگ رِي خبر اَهي؟
21 ڪِي تِنا سپ ڪُجھ خبر اَهي؟
ڪِي تين اُوئي وقت جنم ليو تو؟
ڪِي تاهجِي عُمر مڙهي وڏِي اَهي؟
22 ڪِي تُون اُت پُجي سگهين تو،
جِت برف را ڍُگ اَهين؟
يا گڙان ري گودامان رِي خبر اَهي؟
23 جڪان نا هُون مُصِيبت ري ڏينهان سارُون
سنيالي رکان تو،
ايهڙِي وقت سارُون
جڏهين لڙائِي آن جنگ لگي جائي.
24 مِنا سنيڙا تہ روشني ڪها سين آئي تِي
آن اُگوٽي پاسي رِي هَوا زمين تي ڪين هلي تِي ؟
25 ميھ آن گجڻ واڙي طُوفان سارُون،
ڪي آڪاس سين مارگ ٺاهيو؟
26 تہ جين اُوئي سين غير آباد زمين نا ريج جُڙي،
ايهڙِي ويران زمين جِت ڪوئِي اِنسان ڪوتو رهي.
27 اِيئي ري ڪري تہ ويران آن غير آباد زمين رِي تِرس ختم ٿي جائي
آن هر جگها سين سائو ڪک اُگي جائي.

28 ميھ رو اَبا ڪُوڻ اَھي؟
يا ماڪ را ڦُڙا ڪين ٿھين تا؟
29 برف رِي ما ڪُوڻ اَھي؟
آڪاس سين پڙڻ واڙو پارو ڪي پيدا ڪريو اَھي؟
30 پاڻِي پٿر ري جين ٿي جائي تو
آن سمُندر ري مٿي جمي جائي تو۔
31 ڪِي تُون تاران ري ٽولي ڪتِي نا پيڙا ٻڌي سگھين تو؟
يا تاران ري ٽولي ڪتِي نا ڏار ڏار ڪري سگھين تو؟
32 ڪِي تُون تاران ري ٽولي نا اُوئان ري مُقرر وقت تي ڪڍي سگھين تو؟
ڪِي تُون ڪٿ آن اُوئي
پيڙا جڪو تارا اَھين اُوئان تي حُڪم ھلائي سگھين تو؟
33 ڪِي تِنا آڪاس ري قانُون رِي خبر اَھي؟
يا زمين تي اُوئان نا اِختيار ڏِي سگھين تو؟
34 ڪِي تُون وڏي آواز سين ڪڪران نا حُڪم ڏِي سگھين تو،
تہ او تين تي گھاٽو ميھ ورسائين؟
35 ڪِي تُون آڪاس رِي ڪيڻ نا زمين تي ميلھي سگھين تو؟
ڪِي او تين ڪنھين آئي تِنا ڪھي تِي تہ، ’ھُون حاضر اَھان؟‘
36 اِنسان نا سمجھ ڏيڻ واڙو ڪُوڻ اَھي؟
اِنسان نا ڏاھپ ڪُوڻ ڏي تو؟
37 ڪُوڻ اِتو ڏاھو اَھي جڪو ڪڪران نا ڳڻي سگھي تو؟
ڪُوڻ آڪاس سين ميھ ورسائي تو؟
38 جڪي سين مِٽِي پِني نرم ٿي جائي تِي

آن ڪڙها هيڪي ٻيجي سين چِنبڙي جائين تا۔
39 ڪِي تُون شِينهڻ سارُون شِڪار ڪري سگهين تو
آن ببر شِينهن ري ٻُڪيان ٻچان نا ڪارائي سگهين تو؟
40 جڏهين او آپري غاران ۾ ٻيٺا هوئين،
يا جهنگ ۾ شِڪار رِي تاڙ ۾ ٻيٺا هوئين؟
41 ڪُوڻ جهنگلِي هاڏي نا ڪاڌو ڏي تو؟
جڏهين اُوئي را ٻچا ٻُک ۾ اِيشوَر نا پُڪارين تا
آن ڪاڌو نہ جُڙڻ ري ڪري اِيها اُوها رُلتا رهين تا۔“

39

1 پَڇي پرميشوَر اي پڻ ڪهيو تہ،
”ڪِي تِنا خبر اَهي تہ جابلُو ٻڪرين ڪڏهين وياجين تين؟
جڏهين هرڻِي وياجي تِي تو ڪِي تين اُوئي نا ڏِٺِي اَهي؟
2 ڪِي تِنا خبر اَهي تہ هرڻِي را ڦڙ،
ڪِتا مهينا اُوئي ري پيٽ رهين تا؟
يا ڪِي تِنا اُوئان ري وياجڻ ري وقت رِي خبر اَهي؟
3 جڏهين هرڻِي جُهڪي ڦڙ ڏي تِي،
تڏهين اُوئي نا سُوڙ سين آرام جُڙي تو۔
4 اُوئي را ڦڙ متارا هوئين تا
آن کُلي ميدان ۾ وڏا ٿي جائين تا،
پَڇي او نِسري جائين تا
آن آپرِي ما ڪنهين وڙي پَڇا ڪوتا آئين۔

5 ڪي جهنگلِي گڏهي نا آزادي ڏِني
آن ڪي اُوئي نا کُليو ڇڏي ڏِنو؟
6 مين ئي بيابان نا اُوئي رو گهر تاهيو
آن اُوئي نا رهڻ سارُون ڪلراٺِي زمين ڏِني.
7 او شهر ري هُل سين اَڙگو رهي تو
آن هڪلڻ واڙي رو آواز ڪوتو سنيڙي.
8 او چرڻ سارُون جبلان تي ڦِرتو رهي تو
آن سائي ڪک رِي جانچ ۾ رهي تو.
9 ڪِي جهنگلِي ڏِگو تاهجِي شيوا ڪري سگهي تو؟
ڪِي او تاهجي آهوري تي رات رهي سگهي تو؟
10 ڪِي تُون جهنگلِي ڏِگي نا هڙ ۾ جوٽي سگهين تو؟
ڪِي تُون اُوئي سين سوهاگو ڦيري سگهين تو؟
11 ڪِي تُون اُوئي رِي وڏِي طاقت نا ڏيکي
اُوئي تي ڀروسو ڪري سگهين تو؟
ڪِي تُون اُوئي سين آپرا سخت ڪم لي سگهين تو؟
12 ڪِي تِنا اُوئي تي اِعتبار اَهي
تہ او تاهجو اَناج ڀيڙو ڪري
اُوئي نا هلر گاهڻ رِي جگها تي لي آئي؟
13 جڏهين اُٺ پکڻ آپرين پکين خُوشِي سين ڦڙ ڦڙائي تِي،
تو ڪِي اُوئي رين پکين بگلي ري جين اَهين؟
14 او آپرا اِينڏا زمين تي ڇڏي ڏي تِي
آن او وارِي تي گرم تي پچين تا.

15 اُوئي نا اي فکر کوتِي هوئي تہ،
کوئِي اُوئي را اِينڈا پگان سين لتاڑي چڏسي،
يا کوئِي جهنگلِي جناور اُوئان نا لتاڑي چڏسي۔
16 اُوئي رو دِل آپري بچان سارُون اِتو سخت اَهي،
جين او اُوئي را بچا ئي کو اَهين۔
پلين اُوئي رِي محنت اَجائِي جائي، اُوئي نا کوئِي فکر کوتِي هوئي۔
17 کِي تہ مين اِيشوَر اُوئي نا نِکو سمجھ ڏِني آن نِکو عقل۔
18 جڏهين اُٹ پکِي ڊوڙڻ سارُون پِيچي رهي تو،
تڏهين او گهوڙي آن اُوئي ري سوار نا کئِين کوتو سمجهي۔
19 کِي گهوڙي نا طاقت تين ڏِني اَهي؟
يا اُوئي رِي کنڌ را چمکڻ واڙا متواڙ تين ناهيا اَهين؟
20 کِي تُون اُوئي نا تِڏ ري جين ٽِپا ڏيڻ رِي طاقت ڏين تو؟
اُوئي ري هٹکڻ رو آواز کِتو رُعب دار لگي تو۔
21 او آپرِي طاقت رِي خُوشِي سين وادِي ۾ ڊوڙڻ رِي تيارِي کري تو
آن ڊوڙي جنگ ري ميدان ۾ پُجي جائي تو۔
22 اُوئي نا کوئِي ٻيھ کو اَهي
آن نِکوئي کهِي سين ٻِيهاجي تو،
او تلوار ڏيکي پَچو کوتو هٽي۔
23 اُوئي ري متي تِيران رو ٹيلهو کڙکي تو،
پڙچِي آن ڀالو چمکين تا۔
24 او جوش ۾ تِکو زمين تي ڊوڙهي تو
آن نَرسِينگي ري آواز تي ڌيان کوتو ڏي۔

25 جڏهين نَرسِنگو وڄي تو تڏهين او زور سين هٽڪار ڪري تو،
اُوئي نا اَرَگي پنڌ سين خبر پڙي جائي تِي،
تہ اي جنگ آن جنگي مردان ري نعران رو ڪلهڙ اَهي۔
26 جڏهين باز ڏکڻ سمهون آپرين پکين پکيڙي اُڏي تو،
تو ڪِي اُوئي نا اُڏڻ رِي سمجھ تين ڏِنِي اَهي؟
27 ڪِي باز تاهجي حُڪم سين اِتي اُونچائِي تي اُڏي تو
آن اُونچي جگهايان تي آپرو ڪُونيل تاهي تو؟
28 او جبل تي آپرو گهر تاهي تو
آن جبلان ري چوٽيان تي رهي تو۔
29 اُوها سين او آپري شِڪار نا تاڙي لي تو
آن اُوئي رين اَنکين اَرَگي پنڌ سين شِڪار نا ڏيکي لين تين۔
30 اُوئي را ٻچا لوهِي پئِين تا
آن جِت لاشان هوئي، اُت او پُڄي جائين تا۔“

40

1 پَڇي پرميشوَر ايُوب نا اي پڻ کهيو تہ،
2 ”ڪِي الزام لگاڻ واڙو،
قُدرت واڙي اِيشوَر سين جهيڙو ڪري سگهي تو؟
يا ڪوئِي بحث ڪري اُوئي سين جواب منگي سگهي تو؟“

ايُوب رو پرميشوَر نا وڙتي ڏيڻ

3 پَڇي ايُوب پرميشوَر نا کهيو تہ،
4 ”اي پرميشوَر جوئو، هُون تہ ڪئين ڪو اَهان،

هُون ڪين تين سين وات ڪري سگهان تو؟
هُون آپرو مُونھ بند رکان تو.
5 مين مڙهي گهڻين واتين ڪرين چڏين اَهين،
پڻ هي هُون بِلڪُل ڪِنهِي ٻولان.“

پرميشوَر رو ايُوب سين وڙي وات ڪرڻ

6 پَڇي پرميشوَر وانتوڙيئي ۾ ڪهيو تہ،
7 ”اي ايُوب، هي همت ڪر آن تيار ٿي،
هي هُون تين سين جڪو پڻ پُڇان اُوئي رو جواب ڏي.
8 ڪِي تُون مانهجي اِنصاف نا ڪُوڙو ثابت ڪرِيس؟
ڪِي تُون آپرو آپ نا سچو ثابت ڪرڻ سارُون
مِنا ڏوهارِي ناهِيس؟
9 ڪِي تُون مين جيهڙِي طاقت رکين تو؟
ڪِي تُون مانهجي جين گجگوڙ جيهڙِي آواز سين ٻولي سگهين تو؟
10 هي آپرو آپ نا عزت آن شان سين تيار ڪر.
11 آپرِي مڙهي گهڻِي ڪاوڙ نا مغرُوران تي استعمال ڪر
آن اُوئان نا مِٽِي ۾ مِلائي چڏ.
12 هر مغرُور نا جوئو آن اُوئي نا هارائي چڏ
آن بُران ماڻهُوئان نا اُوئي جگها تي برباد ڪري چڏ.
13 اُوئان سجان نا مِٽِي ۾ مِلائي چڏ
آن اُوئان نا پاتاڙ ۾ قيد ڪري چڏ.
14 پَڇي هُون مجيس،

تہ تُون آپڑِي طاقت سين بچي سگھين تو۔
15 هي تُون دريائِي گھوڙي نا جوئو،
جڪو ڍگي ري جين گاھ کائي تو۔
جڏھين مين تِنا ٺاھيو، تڏھين اُوئي نا پڻ ٺاھيو تو۔
16 جوئو، اُوئي رِي طاقت اُوئي ري ڪڙيان ۾ اَھي
آن اُوئي رو زور اُوئي ري جاڏي پيٽ ۾ اَھي۔
17 اُوئي رو پُونڇ ديال ري وڻ ري جين سخت ھوئي تو
آن اُوئي رين ٽنگين گھٽين مضبُوط ھوئين تين۔
18 اُوئي رين ھڏين پِترڙ ري جين مضبُوط ھوئين تين
آن اُوئي رو جِسم لوھ ري جين طاقتور ھوئي تو۔
19 او مانھجِي ٺاھيل مخلُوق ۾ سجان سين خاص اَھي۔
مِنا اُوئي نا مارڻ رو پڻ اِختيار اَھي۔
20 او جبلان سين آپرو کاڌو حاصل ڪري تو،
جِت سجا جناور کُلي ميدان ۾ رانت رمين تا۔
21 او ڪنتان واڙان وٽان ھيٺا آرام ڪري تو
آن ڪانان آن گَپ ھيٺا لِڪي ٻيسي تو۔
22 ڪنتان واڙا وڻ اُوئي تي ڇانھ ڪرين تا
آن ندِي را وڻ اُوئي تي ڇانھ ڪرين تا۔
23 جوئو، جڏھين دريا ۾ طُوفان آئي جائي تو او ٻِيھاجي ڪوتو،
يلين يردن دريا رو پاڻِي اُوئي ري مُونھ تائين چڙھي آئي
توئي پڻ او پريشان ڪوتو ٺي۔
24 ڪِي ڪوئِي سمھون جائي اُوئي نا جھلي سگھي تو؟

يا ڪوئِي ڦندي ۾ ڦاسائي اُوئي ري نڪ نا ويندي سگھي تو؟“

41

[1] پَڇي اِيشوَر ايُوب نا اي پڻ کھيو تہ،
”ڪِي تُون وڏِي سمُندري بلا نا مڇِي جھلڻ واڙِي کُنڊِي سين جھلي سگھين تو؟
يا رنڍُو سين اُوئي رِي زبان نا ٻڌي سگھين تو؟
[2] ڪِي تُون اُوئي ري نڪ ۾ نَت هٽي سگھين تو؟
يا اُوئي رِي جاڙِي نا ڪوڪي سين چيري سگھين تو؟
[3] ڪِي او ديا سارُون تِنا مِنت ڪرسي؟
يا رحم سارُون مِٺين مِٺين واتين ڪرسي؟
[4] ڪِي او تين سين واعِدو ڪرسي،
تہ هُون هميشہ تاهجو غُلام تي رهِيس؟
[5] ڪِي تُون اُوئي پيڙو پکِي ري جين رمي سگھين تو؟
يا اُوئي نا ٻڌي رمڻ سارُون آپري ٻانهيان نا ڏي سگھين تو؟
[6] ڪِي مُهاڻا اُوئي نا ناٽي سين ليسي؟
يا واپارِي اُوئي رو ڪاروبار ڪرسين؟
[7] ڪِي تُون پڙڇِي سين اُوئي رِي کل نا چيري سگھين تو،
يا ڀالي سين اُوئي رو مٿو ڦاڙي سگھين تو؟
[8] تُون اُوئي نا هيڪ دفعا هٿ لڳائي تو جوئو،
تُون وڙي ڪڏھي پڻ ايھڙِي حرڪت ڪِنهي ڪرين.
[9] اُوئي نا قابُو ڪرڻ رِي اُميد اَجائِي اَهي
ڪِي تہ ماڙھُو اُوئي نا ڏيکي ڍِجي جائين تا.

10 ایھڙو ڪوئِي دِلير ڪو اَهي جڪو اُوئي نا تنگ ڪرڻ رِي همت ڪري،
تو پَڇي ڪُوڻ مانھجو مُقابلو ڪري سگھي تو؟
11 ڪِي ڪھِي مِنا ڪينھڪ ڏِنو اَهي
تہ هُون اُوئي نا پَڇو ڏيان؟
آڪاس هيٺا هر هيڪ شئي مانھجِي اَهي۔
12 هُون تِنا وڏِي سمُندري بلا ري باري ۾ ضرُور سنيڙائِيس،
تہ او ڪِتِي وڏِي، طاقتور آن خُوبصورت اَهي۔
13 ڪُوڻ اُوئي رِي ڪل نا اُتاري سگھي تو؟
يا ڪُوڻ اُوئي ري مُونھ ۾ لغام گھتي سگھي تو؟
14 ڪُوڻ اُوئي ري جاڙِي نا چيري سگھي تو؟
ڪِي تہ اُوئي را ڏنت مڙهي خطرناڪ اَهين۔
15 اُوئي رِي پُٺِي اِين نظر آئي تِي،
جين لوھ رين مضبُوط ڍالان۔
16 او هيڪي ٻيجي سين ايھڙين گنڍيل هوئين تين،
تہ اُوئي ۾ هَوا پڻ ڪوتِي لنگھي سگھي۔
17 او آپت ۾ اِين گنڍيل هوئين تين،
تہ ڪوئِي پڻ اُوئي نا ڌار ڪري ڪوتو سگھي۔
18 جڏهين او ڇِنڪ ڏي تڏهين اِين لڳي تو،
جين ڪيڻ چمڪِي هوئي۔
اُوئي رين اَکين ساڪڙ رِي روشني ري جين چمڪدار اَهين۔
19 اُوئي ري مُونھ سين ٻڙتل ٽانڊا نِسرين تا،
جين جوت رين چٽنگان۔

20 اُوئي ري ڦُرڻيان سين اِين دُونهون نِسري تو،
جين جوت تي رکيل ديگ سين ٻاڦ نِسري تِي.
21 اُوئي ري ساس ليڻ سين اَنگاران ۾ جوت لگي جائي تِي
آن اُوئي ري مُونهہ سين جوت رين جهڙان نِسري تين.
22 اُوئي رِي ڪنڌ ۾ اِتي طاقت اَهي،
تہ اُوئي نا ڏيکي هر هيڪ ڏکي جائي تو.
23 اُوئي ري جِسم رو مانس مڙهي سخت هوئي تو
آن اُوئي را نرم عضوا پڻ لوهہ ري جين مضبُوط اَهين.
24 اُوئي رو دِل پٿر ري جين مضبُوط
آن گهرٽِي ري پُڙ ري جين سخت اَهي.
25 جڏهين وڏِي سمُندرِي بلا سمهِي آئي تِي،
تڏهين جوڌا پڻ ٻيهاجي جائين تا
آن گهبرائي پَڇا هٽي جائين تا.
26 جي ڪوئِي اُوئي تي تلوار هلائي تو اُوئي نا ڪئين ڪوتو تي،
اُوئي تي ڀالا، پڙڇِي يا تِير پڻ اثر ڪوتا ڪرين.
27 او لوهہ نا بُوسي ري جين
آن پِتڙ نا نرم لڪڙِي ري جين سمجهي تِي.
28 او تِيران ري ٻيهہ سين ڪوتِي ڀڄي
او گوڦئي ري پٿر نا بوهہ ري جين سمجهي تِي.
29 ڏندو اُوئي نا تيلي ري جين لگي تو
آن او پڙڇِي نا ڏيکي هسي تِي.
30 اُوئي ري جِسم رو هيٺلو حِصو چُونچ واڙي ٺڪرِي ري جين هوئي تو،

او گَپ ۾ اِين هلي تِي جين اَناج نا گاهيو جائي تو.
31 جڏهين او اُونڏي سمُندر ۾ هلي تِي،
تڏهين اُوئي رو پاڻِي اُڪرِتِي ديگ ري جين تي جائي تو.
اُوئي ري هلڻ سين سمُندر رو پاڻِي،
تيل ري جين اُڪرڻ لگي تو.
32 جڏهين او پاڻِي ۾ هلي تِي،
تڏهين اُوئي پُنيا چمڪدار آن اَچا گوگ تي جائين تا.
33 زمين تي اُوئي جيهڙو ڪوئِي ڪو اَهي،
جڪي نا ايهڙو دِلير ناهيو گيو هوئي.
34 او بِيجان نا آپ سين گهٽ سمجهي تِي
آن سجان مغرُوران رِي بادشاهه اَهي.“

42

ايُوب رو توپان ڪرڻ

1 پَڇي ايُوب پرميشوَر نا وڙتِي ڏِني تہ،
2 ”اي پرميشوَر، مِنا خبر اَهي،
تہ تُون سڀ ڪُجھ ڪري سگهين تو
آن تاهجي رِٿان نا ڪوئِي روڪي ڪوتو سگهي.
3 اي پرميشوَر، تين ڪهيو تہ،
’اي ڪُوڻ اَهي جڪو چڙائِي واڙين واتين ڪري
مانهجي رِٿان تي پڙدو ڏي تو؟‘
اي سچ اَهي تہ مين ايهڙين عجِيب واتين ڪرين،

جکو مانهجِي سمجھ سين ٻاهر هتين۔
4 اي اِيشوَر، تين کهيو اَهي تہ،
’تُون مانهجِي وات سنيڙ، هُون تِنا سنيڙائُون تو،
هي هُون تين سين جکو پڻ پُڇان
تُون اُوئي رو جواب ڎي۔‘
5 اي اِيشوَر، موهر مين
تاهجي باري ۾ رُگو سنيڙيو تو،
پڻ هي مين آپري اَنکيان سين ڎِٺو اَهي،
6 اِيئي ري کري مِنا آپرو آپ سين نفرت تي گئِي اَهي۔
هُون آپرو آپ تي مِٽِي آن رک گهتي توپان کران تو۔“

ايُوب رو آپري دوستان سارُون دُعا کرڻ

7 جڎهين پرميشوَر ايُوب سين واتين کري رهيو پَڇي اِليفز تيمانِي نا کهيو تہ، ”هُون تين سين آن
تاهجي ٻِيان دوستان سين سخت ناراض اَهان کِي تہ جين مانهجي ٻانهي ايُوب مانهجي باري ۾
سچين واتين کرين اَهين، اَوهان اِين کو کريو۔ 8 هي اَوهِين آپ سارُون ست ڍگا آن ست گهيٽا لي
مانهجي ٻانهي ايُوب کنهين جائو۔ اَوهِين آپ سارُون اُوئان سين ٻارڻ واڙِي قُربانِي کرو۔ پَڇي
مانهجو ٻانهو ايُوب اَوهان سارُون دُعا کرسي آن هُون اُوئي رِي دُعا قبُول کرِيس۔ نہ تو هُون
اَوهانجِي چڙائِي رِي ضرُور سزا ڎئِيس، کِي تہ جين مانهجي ٻانهي ايُوب مانهجي باري ۾ سچائِي نا
بيان کريو اَهي، اَوهان اِين کو کريو۔“ 9 پَڇي اِليفز تيمانِي، بِلدد سُوخي آن ضُوفر نعماتي اِين رو
اِين کريو جين پرميشوَر اُوئان نا حُکم ڎِنو تو۔ پَڇي پرميشوَر ايُوب رِي دُعا سنيڙِي۔
10 جڎهين ايُوب آپري دوستان سارُون دُعا کرِي، تڎهين پرميشوَر ايُوب نا اِتي برکت ڎِنِي تہ جِتو
اُوئي کنهين موهر هتو، اُوئي سين پڻ ٻيٽو ڎِنو۔ 11 پَڇي اُوئي را سجا ڀائِي ٻيهنان آن اوڙکاڻ واڙا

اُوئي ري گھر ۾ آيا آن اُوئي پيڙِي روتِي کاڌِي. پَڇي اُوئان آڦتان تي افسوس ڪريو جڪو پرميشوَر
ايُوب تي ميلهين تين آن اُوئي نا تسلِي ڏِني. پَڇي هر هيڪ اُوئي نا هيڪ سون رِي واڙڪِي آن هيڪ
سِڪو ڏِنو. 12 ايهڙِي نمُوني پرميشوَر ايُوب نا آخرِي ڏينهان ۾ موهروڪي سين وڌيڪ برڪت ڏِني.
هي اُوئي ڪنهين چوئُوڏي هزار رِڍان، ڇھ هزار اُٺ، هيڪ هزار جوڙا ڍگا آن هيڪ هزار گڏهين هتين.
13 اُوئي را ست ڏِڪرا آن ترن نِينگرين پڻ تين. 14 اُوئي پيهلڪِي ڏِڪرِي رو نان يميمه، بِيجِي رو
قصِياه آن تريجِي رو نان قرن هپُوڪ رکيو. 15 سجي مُلڪ ۾ ايُوب ري ڏِڪرِيان جيهڙِي رُوپاڙِي بِيجِي
ڪوئِي پڻ ڪو هتِي. ايُوب آپري ڏِڪرِيان نا آپري ڏِڪران پيڙِي ميراث ڏِني. 16 اِيئي سين پَڇي ايُوب
هيڪ سئو چاڙِيس سالان تائين جِيتو رهيو آن چار پيڙهيان تائين آپرِي آل اولاد ڏِني. 17 پَڇي ايُوب
وڏِي جمار رو تي مري گيو.